

מָסְכַת אָבָרֶת

עם

תַלְמוֹד בָּבִלי וִירוּשָׁלָמי

עם פירושיהן, פירוש הרב מברטנורא על כל משנה, ופירוש רש"י ז"ל על המאמרים מתלמוד בבלי, ופירוש מלוקט על מאמרי הירושלמי:

עם תוספת מאמרים מספרא, ספרי, תוספתא, מכילתא, אבות דרבי נתן, פרקי רבי אליעזר, ותנא דבי אליהו, ומדרש רבתה, ותנחותם ופסקתא רבתה, ומדרש תהילים, משלי, שמוآل אנחת בראשית, אותיות רבי עקיבא, ומדרש תדרשא, ומדרש ילקוט, וברייתא דמסכת כתלה:

גס לקווטי תוכחת טופר מספר הי"ד להרמ"ס ז"ל.

המסכת הזאת אוצר כל אבות המדרות ותולדותיהן, כל מילי דחסידות ותוכחת מוסר, כל אמונהות ודעות, אשר יצאו מפי אבות העולם התנאים חכמי המשנה, והאמוראים חכמי התלמוד, בבלי וירושלמי, ספרי וכו', ועפ"י דבריהם האלה אשר נקבעו ובאו הנה יבואר כל משנה באך היטב.

נקבעו בעזה"י על ידי

הרב. המאה"ג מוהר"ר נח חיים בט"ר משה נ"ז מקابرין.

נדפס כפעמי הראשונה בחיי המחבר
הגאון ז"ל בשנת תרכ"ח בווארשה.

הסכם רבנים הנואים המפורטים

גם הני החקמאות מפניהם כזו הכללית מכל מהמוני לנצחינו
וזיל צהיגנותם נמי ה תלמידים ונמליטיס. מזונן על
כל פיטה ממוכנת חננת. לנשות כמגלה כמייק ובלטיא
זונתיש ממלוקות נהור להמת קרט הוננות ומדלטיס
מעטה חותך. וכגни כה על הקתוטס כי' חדל האליזון
הכל'ו קאברין. למען כוב כמנור וסכלות יידי כמלך;

צבי הידש אוריינשטיין

כג' עילן שאל הלוי נאטהאנזאהן כלנד'ק לבוב והגלאיל.

גם הנסי קובלטי סיוס מלה כנוד למתרגל ג"י מסלו שיקל על מסכת אבותה, עס חולזומית צויה נס, אבל הסוף נחכמו מהו יט כחולמוד נגלי וילוטלמי וכל מרכתי לבוטמיט ז"ל כל רמלמליס אטיזיס לכל מטה מסכת ג"ל. פה נכלליים בקהל בדבוי כמסנוזם כמסכת זו, דילך מייד דלא כמיינ כמסיגיתין, ולמגיס יعن כי חמכו חיין למדין מפי מסותכו' וטשוסקיס נגמר חיין לך מלה פונתכו'. פ"כ מלייט להחיזק טונת צוז לנכוד רבן כמחנה כי כל מנטיו צוז גות לנטמים ונמה לטולס, ומלהכלס גדוולס ערפה צוז ויט לנו להחיזק ביזו ונקלע סלו' לאירועו היהיט לשולס וחישט האט לאירועו' :

כגעכ'ם יוס כ' יד כמלו, "באור טוב כל מסכת אבות" נס"ק.

כלום בצלאל כל משה ז"ה הכהן כוילנא

מכתב טהרב הצרייך וככל בק"ש סוחה
ר' אברהם שליט"א מסלאניש

מה לא כפוכם סמליהם זכית נטיקון נעלה (דילכות).
מייחם געולס ומײַהן לנטישו קקדוטיס זיל.
עת לכל מטען שטמפנייה עלייך. להנני דודיס ולימען
דנcli מרגננטין מע חנוליס וטלמודיס ולמהו חומס
על דנcli רגנית קקדוט מפכט אבות. נול יידי
אל מעזוב כמג'ו ווּת. הוק וכחחוק, חקוקה חז'ל
ישמוד לך נמלחכת טמיס זום, וכלהך חנמול מה
קקממח נחלוך ווּת. יידיין דוּק

אברהם נגאל יצחק מחתה וע סמלאים
ויפיב לטו ככחיןך ולאהימט נפאל הגדיקיס נמי
לט ומנקט ומילל רהמי קמיס.

הציגו שנוילט נילג סלליק מהדרש' אללה' א'ם וטכ'ו;

עד מהן לאכזב טויה מונח נדולות טילו' ככפל לגול הדוטם, ב למכו כי מי' יש פומנות לחיק ייז' כמל Hitch סקורה כז' . מונחה נו' ייחס ק נס לאיי נס נס נס לאכזב הייעיס ווי מושי מלא רנט ומזכיכ לומ אלניש . חכם אלטס העמוד נט ולגמינו מעד טולט מלט :

וילק נחטף יוס ד' כ"כ אלול תמי' לפ"ק. יזהה ליב אן מלובלא

אליה הם הצדיקים אשר קיבלו את הפרק הראשון והתנדבו לקבל גם יתר הפרקים כאשר יונגרר טביהת הדפוס.

פרק הענין מאיזבצא

גַּם כֵּן מִהוּנָּי הַקְדוֹם טַלְמָדָח קָנְלָסֶל סָמֶל לְחוֹד מַכְתָּבָנָל
נַיְזָה. וְכוֹן לְמַה כְּרֻכָּה נַפְךָ קָסָל וְתָמָם תְּבוּשָׁה.
וְנַפְקָדוּתוֹ אֲגִינָה כָּל מַכְחֵץ לְמוֹת הַמַּטָּה. יוֹסֵף ח' ל' פְּנָמָם תְּרַכְּבָה
סָס קָאצָק. יְשָׂדָאל כְּרָכְבָּמְלַעַת:

בן נגנ' לפל' פל' ופל' פלאט' נח חיים פל' פלאברין. וספלו ניזו. נקוטי מלהליים מס' סדרתיס ספל' וספל' וווענטשט האר קאנט כטמיל ווילם: לממלכת אבות. ולעט הסוכ להטחים ליעית גולדפוס. וככל נודע טמינו פאנוג תל פלי גנעל קולא. ומלחת המלחי חמן ידי עמו. ווחיליאנה כטולות גאנעלס לנעד. כי כליה נכו. ומלהקי שטולחו זהה גולמא. ומלוקס כי כל הכאמי לא יטילו לח מהגנלו מהט לניחס. ויקט לווקו בככף מלא. ווילך פלאנס ומלכל פליה. כליה על כמטעס פה ברייסק יומט ס' פלי

דָּגְנָה יַד פָּלָחָה הָלֵי עַלְהָה חִילָּה מִפְּסָב
בָּחוֹרְשָׁא מִפְּסָב אֲבוֹת עַס
פּוֹלְדוֹמִיךְן מֶלֶקְסָמְפּוֹדָן כְּנָלִי וַיְלָוְטָלְמִי
פְּפָלִי סְפָלִי וַיְזָפְטָלִי . מַלְלָה קְמוֹסְלִים
וְקְמָדוֹם כְּטָוָלִיט , לְפָלָה חַטָּף נְחַפְּצִיו כְּלִי
גְּכָלָה יְקִילָה הַלְּבָן הַמּוֹסָלָג מַוְּסָּה נַחַת חִיָּס
סְפָקָא בָּרִין גַּי , וַיְזָקֵד מִמְּנִי הַסְּלָמָה . סָאָה מַלְלָה
אַשְׁלִילָה וְהַלְּלָה דְּבָלָה פָּוָז פְּתָחָה נְפָמָז לְזָכוֹת
הַלְּטָה כְּלָנִיס כְּמָדוֹת פָּוָנוֹס וְכָכְדוֹת . לְפָלָל
טוֹלָה נַמְלָל נַעַט מַמְקָול פְּכוּר מַדְגָּלִי לְגַנְוִתִּינוֹ
סְפָקְדוֹתִים . וְהַגְּנִי מִסְפָּעִים הַגְּלָקָה לְפָלָל זִיכָּר
לְהַלְטִיטָנוֹ לְפָסִינוֹ כְּיַלְלָה וְמַלְילָה הַלִּילָה
לְהַדְטִיטָנוֹ כָּלִי רְטוֹמוֹ וְלְעַטּוֹמָה כְּדָבָר נָסָה לְפָלָל
מְלִין נָזָר פָּאָר לְכָמָה כְּסָדָס הַמְּלָל . וְכָמְסִיעָה יַחְגָּנָל

הנני ליטל ולקיש לנלייס כמושכמיס וגומלייס מפי הכלכה תגזרי מדיעטנו, כי דבר כבל והונן. כוון לכך נאומתי ידי עוזה נדק כמהן כזה. פניו לךיס מילוי דלותם גטפואים סנה וכטס כחלמודיס ומדתיס. כדריכת כל תורה אשר כהניות טהור מHECK תכיה לחמה. וכיום דברי חנכתם חייס טמליליס שפט מהוטט במתטעני הולכות הושבי ט' המתקיים מנול עדיניכך בכל מפלנות מקני לב על מקומות. וס מהנגלה תזק קבוס ואחספס לריווח כלס לההדים נעימים איזה צורה יטטרוות לאירובוט זרבוב (ב) ביטיגו ואחרצה ירוש ורואו

ככ"ד הנק פכ"ח למן כטול סטוליה ולטמיה . יוס ה' ד' כמלו פילכ"ח לפ"ק
פפ פטיגסם (ט') :

אלעד כאה הלו יט הורוויז מונט פ"ק חנ"ל

טראב האזיך וכו' כק"ש מ"ה

הן גלו ויזוע לכל, אבל מנגה היה לנו נורך להבכמת בוט פוץ, כי טמאנל הוא לנו הומל דנאל מטה. פגעה רק קנן כל לנדי המכניינו לבונחינו זיל איט, כל טמאנליס הפל מהלט דומיס לבונחמליס כמיין דמנחות ומגלאס ימיה נעלם היה שטך לפסקי חנות, הפל כל לנילין למדו ולבזוק נס נכל טנתום פקין ולחין הכל בקיין להפה מל כל טנתום סדרון אטומאיס נדוחן. וועל"ס כוון הטמאנליס סדרון אטומאיס נדוחן. וככונת הילמהות טנדות פקחות ולירע עט וחטן. וככונת הילמהות מושה יזוע לי כל לנדי רח"ל סדרון ליאס נלה מידות זטה זה ונמד נל זט נכל השם כפי שנגנו וינימקו. וע"י הנור הילפל הא, כל מנתק פולט כ' יכול לנתק הכל פקדת להסומ וליכנת ולבתמהס נגד חוכין טל לנדי הרכמים זיל. ויטל מילו להנול הא. ממן נלה פסיל כי טנטית ידי עט האנטה לחיות עד לממן הפל טיח מונח נזרלה נס בזוע נבדק לחיות נטפל להאטיע

גַם הִנֵּה כֹּה "מְמֻחָה" מִמְּנִי לְמַזְקָן יְהִי
הַמְּחַבֵּל סְפִינָה רַיְקָב הַזֶּה צִוְיה
לְמוּעָלָת לְשָׁלָל לְכַטָּת יְלָחָל וּלְזַכְוָס
כְּלִילָת כ' כְּמַלְמָלָכ יַעֲסֹק כְּמַלְלִי דְּלִילָות.
וְגַם הִנֵּה חֲקָמָת סְפִינָה חֲמָד עֲטָרִי כְּלִיטָל
וְכַיָּה נְנַמֵּל נְמוֹנָה. כְּחַטְטִי עַה"ח יוֹס כ'
פְּלִיאָס לְמַבָּבָי בְּרַכְיוֹת נְפָק :

טווים ישבב רוד הינץ' דק"ק אטשנאו

עד יש תחת ידי הסכמות רבות ומפני הוצאות הדפס הגותים;

פתחי שערם

בשם ה' אל עולם

וזננה רבית הקדוש לא כניסה אל אוצר הפט' רק אתה אבוי המוחזק
והשרשים העקריים מאכוניות הדעתה, ודק אותן אשר כללו
חבטה התנאים במאטרים קצרים, ובמלין צפוני ובכונות רוחניות,
ע"כ באו אחורי מסדרי ה תלמידים והטודחים, ומלאו את חדריהם
באטריות טהורות פיתר חבטה הינאיות והאטוראיות, אשר פרשו
בארכיות דברים ובאר ה庸ב, כל הולדותיהם ופרטיהם אינו
ואביזורייז, אבל סגני שדם מפוזרין מאר בית התלמיד ובנדי^{הטරיש}, لكن איש שאינו בקי בהם, חסר טרשת דברי קדושים,
לווה קמתי בעורית החתן רעת ונוחן ליעף כת, ועברתי בכל היכל
ספריו חז"ל, ובקשתי בכסף וכטוטנוים חפשתי, כל אמרי רעת
ודברי טופר, ובגשתי אותם אל אוצר התבשנה, וקרבתיהם עצם על
עצמם, כל תולדה לאב שלו, כל ענף לשratio, ועהה כאשר יבא
האדם פנימה, ייגלו כספר לפניו כל דבריו חז"ל הטפורים או יבין
יראת ה' ורעת אליהם יסצא:

גרסינן (בנת נט) אריל כדי רבתיה וזה אסונא עתיק וגוי, אסונת זה כדר ורעים, עתיק זה סדר טער, חוסן זה כדר נשים, ישועות והסדר נזיקין, חבטת והסדר קרשין, ורעת זה סדר טהרות, ואפלו הכי יראה ה' היא אוצרו, (כול פיקל כתוב נמיין לחיזר ולעניהם כנולא ליכון). ואטרו (נרכית לו) אטר רבי חנינה משום רבוי שמען בן יהודה אין להקב"ה בבית גנוו אלא אוuar של יראה שמים שנאמר יראה ה' היא אוצרו, על כן כשבנה רבי הירוש את שישה בתים גנוו וכנים אלהס כל חקי אלהים ומשפטיו, בן בנה בהוכם אוuar אחד של יראה שמים, היא מסכת אבית, האוצרת בקרבה כל מעלה המדרות ודרכו, העולות בית יראה ה'. ולכן קראה אבות, כי היא העיקר, ולה כשפט הקדימה לכל המכסיות, כבו שאטרו כל שיראת הטהו קודמת להבטחו וכו', והוא מסתניות התיאנות לעבור ורכבת להיכלי ותורה והטזה, בכחוב יראי ה' .

ואני תפלה לאל חי, יכנו דרכי לשמר ולקיים טילו דאבות, ולהיות מיראי שמו ואוהבי גתיבות חוקי חיים;

בלליים הנזכרים ליריעת דרכי הספר

מלהמי במקנה למתקנים בלבד מלהכיו. גט כן כנמודתי הן המהכר טל כמפסה כלתוונה, וכטיה כנהמי לך כמפלג האולמן ככו וליינקי לעין געל טס. אך נמקומו כשורות הכלמי פטמייס:

ה את כמלמל ח'ל'יט דומה אל הטענה כך נרמז מועט לו טהור כל
המלחמך ליהו נסומס כך חלק ממן לו רבגשנו נפלא כך לאנו
למפה נבנבר לחץ סיתות כתוקניש כהלויל לנו קשין:

ו לפעמים כנחתי מלהלט טהור לנו ליווה נו נטה לנטה. אך מפי פלמיהל הכהן טול מלה יקרת לו דשה כהנה. וללא פלמיהל לפמי' צלטו נלהטם. פ"כ הפטמי ליה מוקט סואג קרווב להלוד כלו' הפלמיהל וככונת כדי שפכמיהל לא יכלול נקלתו כל פמי' מלמיהלו:

וזה מפנוי במאונת הטעינול והוא הגוֹן על ידי צני דכליים. מלומכה, ומתכמתה. כמלומכה, לאחסוף מכל ספרי חוץ' לכריאת התוויכים להבנות ולחלקות לחלקות נפלאות מוחלטת מהרבה. וזה אצמך, לנדרס דבר דבוק עלי מיטמו וועל מקומו. פ"כ מפי נ' דכליים טלו', היפשר טלה' יהלמי ידי טלומות הקטנה כזאת. וניה' יהלמי ימד סקליטו. מגד טנד טום כמלומכה לי היפשר טלה' ימלק מיטנויה וכטומחת היה מלהל. וויה' היה טה' למדס בגנעה פיניש על מיטס יהלד הלאה בס' לך עיל' כטב. ומגד כחכם כי מונן לכל טהומית המהמליים הלאה גטנאה מטהף' למי טכל' כל' יהל' וויה'...' ותלו' נפי דעת טולד' גשמק' טוותה גטנאה ולשומך טל' דכלי חוץ'. וויה' מיל' רוח' דעת' ומשט' טכלי', פ"כ היפשר טיטול' מודס מהל' היפשר דעת' גדוּה מדתמי' יהלמל' על כטומל' טטומלי' טמאות' יהל' כיוונ' טז. וכואז' יהל' מהמליים מהמליים האלוהיות למי דטמו' לאטמי'...' הטעינוס כן כל' חכמה וכל' מלומכה ממהנטם הטע' לטמי' יהל' גושל' יהל' נרלה' וגונס טלו' כל' חמת' ומיד כטומלי' נבדו. רק' נרכות טיטיס ע"י חכמי' דוד' ודוד' גנדיל'ו יהאשיש למ' סדר' פד' טג'יע' יהל' טטומחה. כן החטול' כס' טהמה ע"י' קגן' בפומי. וווקל'ס פ"י' קכמים אגדוליט'

א סמיכת למ"ליס לאקניז אל כמונת. לכית טהרים מוגשים לניתן
חוכמת. ה"ט לפי פירושו ארנו סברטנורא ז"ל חכל כל נסילו ז"ל
וחכל פילוס דניו הרשב"ז ז"ל נסכנו טנן אבות. כלל בו כסולה מליחי
המפלשיט, ב"ס ריש"ז ורמב"ם ורבינו יונה ז"ל. (ועל ספוק יחל ספוק
זה טהור כי אם לא נקטן זה להחיל לי בכנה מהMRI ת"ל כמהים של
כמונת. וכן כמי מוציא לפועל מה כבוד ידיך ופבי הכל וכ"ז מושך בAIR
מרקם נ"ז חניד דק"ק קאברין, סהיל לי לפעמים מה לדכי ח"ל גאלויים
; (וממכם של כמונת).

**ב במקומות מועדים סמוך להן מלמיס נס לפיה פילוזיס מהליס
בקווינס יותג לאו טוומן קמפס וכעמדתי נס ליטיג
מלרינס. וכן במקומות צלפי פילוזיס כגון זו של נא מנהטן לפע"ד מלמלי זו של חכל
יהויינו לא מלמלי המטה. זו צלפי פילוזיס מכון כמלמל וזה נס מלמל חמל
נמנגה הלהת באננו מקודס. הפאתוי פילוזיס ההל על מלמך קמפס. נכדי
פפ"ס בטילוט זהה חולל לפטיך מלמלי זו של משל ישו למולמל המטה. (ויתם
הטילוט נגודה. נס בכיהיו נטיך פילוזיס כגון זו. וטעס ממלי על כמעין
שיבין משפטנו על ידי כמלמלי אספסיס הם כטילוט קמלט) :**

ג' למאמרי כמונע מפל כלו לאולים נחלה. ומתקופיס כס בעין יחד לו
נ마다 חפה. וחזק נתיבי מושע ונמליט צוותה הס ננדלים וס
זה. וכן סמהמליס כקוויכס להמוד לרוייס למזר נס פלי. ה' לו העמדתי
כוויס לסתמאלר מפל נס כלהטוגס נספסס ולמלמג דאי האגמי רק דלאס מהמל
המוד ממחמייט זל וטוט גיימוי געין לעיל טס. וככזונה נס פל כל סמהמליס
האניס לחזיון. ה' חלקתי ה' מלהמי חיזל נטינס נפי קאנין סיוגן קלבוב
לטפוך נכל המוד ווינחן למפה נחלותים לעין ממוקס למוקס. למן פיסיו ייד
העוגב כל האטומאליס מעבון ה' מפודק טרכט גטאליס גיזו:

ר' יובנו אמר מלחמת מילא טלא נכלנו סני טפחים. והוא לחי לנטמץ נכ'

ווערטער היכר לא' נעל כל הארכאולוג נמלטני. ואהיהיל ווועגן מעד האלטס נזנות ציט ווועד גאל דצלי המכטיע זיל. ווועטליג מהזע עטמי פינוגלאג זלטט נעל זי. כל האליעו רניש ווון גדווליך כי כהנול לואז יסיך נזקוט ערניש ווועיקון טולטס. מס גדוול פהסדי סאס. הון זט כי לא מילכמי ט' יט'. מלען כטונט כטונט לאן פטהיט כהן: פיטה כהן. ווועט האלטס לאן הארכאולוג כטט אוט לי ננטז כטילל כקדות טאט. כן לארכא

ונאכט נטול ולקויס מיל' דלטוט ונכח מ' מועל ט' מיזדי קמו ולכאכט גמיטט זיך דז'ים:

הקדמת

ח'דב רצאנ רהטיד פדר'ד משה חי'ם לוֹצָאַתּוּ וְלִסְפָּרוּ תֵּיקַר מִסְלָתּוּ יִשְׁרָיֶט

(יומני נקליט פ'ג) ר' חנוי בשם ר' שמואל בר נחמן הראשונים חדשו והרעו ניכשו ביחסו עדתו קצרו עמו רשו זרו בררו מהנו הרקידו לשׂו קיטפו ואפו ואנו אין לנו פה לוכל:

באור על זמאטן (לניגע י) הטעתק בטע פ"א (ז"ג ס' 6), אוילם לבריות שרואות ואינן יוחעות מה דם רוואות כו'.

ההנחיות שעמידה על כוונתנו, כל דיקיות ובניהולם לטעות מולא נלוות מהיר
באופן שפוגע בנסיבותינו לאס כמ"ט וימת נחפיו נסמה מים וגוו' וולסל בכל
זה חלוי נבנויות לנו אונס לא סערת והווער סיילן כלע כמטול נפ"ק דב"ג
וכט', והמל טהורם טהורם פלויש נכו כהדים למאור עהקבנ"ה שוואו וחיט טהנויות
נאוש וכמו של עהקבנ"ה לטוחו לנו חלס לטוי נחיכתו. ולפי דברנו יוסי לה
זבל כטה כן שטמודים וסמרק לממיהן עגן אלטת מלאה ועתודה ונמיינות
הצדדים קהימי ניס כי מאלו פ"ט פ"ט ס"כ דמכוט דליך תאלו חדד חמל
מל"ג טלית נטע ליטלה ונען דויד וממיין מל י"ח, ומד חמל דביה שטויות
וכנטמיין על צבאה, וחד חמל דביה חכוק וכנטמיין מל חהת וויאי סלהנאות צבאה
ו dred"ג נלהומינו יהי כמפלצת צס גהויך. ומד"ג קהימי מכניות בכיה כטולס
שודד על י"ג טמודים סגן י"ה דמתיב התח ונס קהומונת פטילה ודחי טקנית
כס י"ג טמודים. יי"ח מל ז' טמודים כס ו' דמתיב כחס ועס קהומונת התח
ז' טמודים, וכ"ה דקהמל בכיה על עמוד הוה סיה קהומונת קהימי צס ודריך
קהומונת יהוה ומימיו ליט בהו פטוד ז' כדריך כמ"ט ט ודריך יסוד שלכ
דסינו קהומונתו, ומד"ג חמל ככשאנ' ליין ודוכ למונתק כוונת להן וטהמוד
אנ"י הלאם למונת כוונת להן ומלי ידיה חמוץ הלאן כי קהומונת קהן קטוד
ההה כבכל כטולס, כמ"ט ודו"ק:

זה לשון מזרש"א בח"א, יגוטיה הכלל וכי מנוס עליין יודען סכירות
כל זה יקיה חי' להס, ומה כ"מ ניזיינן כל זה
ומה פנין לערמונייס הכלל נמסר למל כדיליט ליה ט'. ומלה פטיטה הכל וס
פאנולר בכמה מקומות נמקלך וכתלמוד פאנומילה נתן לנוידט לנויח למס טיגל
אלע נטה וטמאנס כמ"ט נקייזטן לוס פגע נך מגוול וס ממככו לנוית סטראט
וילק"ה טואלו כמ"ט טס גוסס כטע לאזיך ונו' ט', לוי ימאנו ביזו וט"ד האל
פראג מסיטין לו', ע"ז חמל רני יוסי חי' לאס לנויזט טהין יודעס על מה
בטולס שומד לפי נטה לאו לוס לקייס טולס גמענטס לאזיקיס הפסוכיס וויס להנדי^ט
גמענטס קרטזיס ואלי ספולס שומד כנהילת צו חדס נקוות קטולס וכטמאניס
וילק"ז על בטולדים כמ"ט על טלטס דניליס בטולס שומד על בטולס ועל בטנודס
ונעל ג"ח ועל צלטס דניליס בטולס קיסס מל אדק ועל סלהט ועל טלטס בגאנטס
כמרנייז טהין ונו' מסאי טטמודיא יטפליאן דטישט טהין צו חדס מקייזט בטמודיס
טאנלנו, ולמל בטיקל בטמודיס טטמודיס על סמייס טהיר בטולס כמ"ט כו' כל
נמל לנו' למש ומייטי למש לח' בטמודר לנו' קעט האלן על סמייס דטישט מל בטולס
גנטולס למש כמ"ט כו' כל נמל לנו' למש ווילנד סמייס מל פהאריס כי קטולס
הה נתגה גטגולל כטלהט חנג' מונגה לנו' אלס הגדייקיס בטוליס בטוב טטגולל
טאייס בכם זוקקן גנו' מספז על קהידי' ונו' על פאלאיס מה חכל ונו', ווילנד

לוח המפתחות

אמונות ודעות

ויהר' ה'
השנהה עין רואה כו'
דיעת ובחירה כ ב'
חטוי ה' ובטוב העולם נדונת
צדיק הדין, והריין דין אמת
אין לפניו עולה וטשו פנים
יסורי הצדיקים ושלות רשעים
תורה סן זשיטים
הוראה שבעל פה
בעל תורה
שברן של תורה ומצוות כנ' ה'
שברן של צדיקים לע"ל
סעלת ישראל
הבל טהור לפועדה
עולם הבא .
טעלת האדים שנברא בצלם
הילורים למות כו'
עונש עברי עבירה
וכל מעשך בספר נכתבים
טרח כניד פרה
חכמה בינה ורעת

בזות

- אהבתה ת' אהבתת תורה אהבתת ת"ח אהבתת חבר אהבתת הבריות אהמנות אונאת דברים אמת אמונה אמונה תכמים אפיקורסות במתה פנים בטחון בזין גאות גמירות חסדים רכרים בטלים רבור ח' לכה זכות רוך ארץ ההורם מצה הלבנת פנים התהבותות לת' הרהורי עבירה הבנטת אורחות הסתכלות ברשיט הסתפקות ותרונות ורמות ואלהות בפתח קלאן

אבות

פרק ראשון

משה קבל

הפטול ליה נסמכה : דנלייט. פלטאלתי נער נכחן
ל פה : זונלייס ענטלייט מיי טהה רטעל נכחן.
ליקחן מלה פמי טהורה מנטה : מה ניט
טומ חאנל לטפל טספיס להנעה עליות כטודס
ענטלייט . וט"ט פיליס טע"ז ביטלטו ניטלט
יפלווה מסט כדלאטל (נטמות רנש פמ"ז) : כי
טפל פ. ט"ט דנלייט ענטלייט : וטמלת מס
טנאט. דלית געל פס מן טל פ. ומון קדנאלס
קאלס דלית טריה טנאט : כויהו נמייפא.
רטמיים האן נקאנל דבאי חאנטום חון פדבל
טהוד וק גל סגט לאטען לאטנייל וקאנל פליין ל"ט
חון מדבל מהה חיין מקאנלן מוקו : נויליא.
סאנק כל חאנטוא טטוףו טילנילנו לאקאנל פליין
דלה דמיים כל להזון מדבל מהד טלה. כי
סאנל נטולט עגען פס הלה טלה כי מהימן
טכיאל מטי בגטניש וכאלל טוונט טהומט טילדאנ
ישטוק פליין : לנטז ליה. כנוון מאכל"ק : גלו
טלי קול טלמתק וסמכס טלי געל טה נמי^ט
ט"ט הלה טלמתק וסמכס טלי געל טה נמי^ט
סאנק געל דנלי : להלמייס. צוילום המפענה :
מה ממבי זה. כשטעלן הוקו נכווקן אווח
מהטאקו יקול טף זה קן ט"ל נטוטיס נטיעיס
טדליך לפלות וולנות : פומלן ומכתירן.
ט"יך נמגן פסול עדות ופסול כטאומה : כוון
ההאקס. נפנק האלקה גלה נטיט דעתם לאטן
ולכון : לה טיטה לנגל טפיידט. לה כי קויס
לשלוט דנטוילס נאריך טטאי. מילאט פליס
לכון ולכון וכדלאקמייה וולג וויל דנלי להיזט
מייס קן. ומטיסקהה פ"ה דעטב"ד מטמא
דכ"ט לה סיטה לנגל טמיזה טלה כי האורס
יטל להוילס מהחת בכירות וכוננות כאנטום
לכון ולכון הצל עתה הום טימול יט מפמלוין
פיויל ט וולס פיאר יט מפאליין ליוגן ט :
מה פטע ווילנאל ב' היל פטה . וויל נו כל
טלייניס האטלייס גכל פלאטה ופלטה ווילאטו
בטנטום נטמן ולכון : סודיעני האיך נטלאטה .
טהלה יטיך נס ספק וויל זט לי הפטר הלה
ההלי רגיס לטספור וויל מפל טאטורה נאריך
טאטא מדרשת גמ"ט פליס נטמן ולכון וולס
הגי מנגלה נער האלאטה טוב לה טהה מדרשת
ההלאטה פאייט : מזוקק טנטהיס . טבטה פטמייס
טנטה : וויל מיטלייס להטן . עיקט הנטהיס
טאנלה לטנטום לה מיטלייס ע"ז דעתם הנטהיס
לכון ולכון וויל מיטלייס טומס ע"ט האיזו :
מזוקק טנטהיס . (טאלט יכול לדרכות כל דבל
ודבל גמ"ט טאנלייס) ז' טאנשיום וכט האטיס
חטב לחט טנטהיס לו למנס (טאייז) למדע
טנטהיס נטלהו טאי ממע נחסכ מליכיס :

) וגתה מוזך עליו ולא כל הודך וקניט
שבאותו

ווריהם. מחר ליכת חומר הילך. ולטינ כי פל שי כדנרים הכללה. ימזרן דליתן כן. חומר ב'ית לחם רשות למפרס לטכלן וכאללו נכוifa. חול לנני מכין אפס למד שכתלמוד נא יט הילך. חול מפן דייתר דכום למומות. טעם להט ג'יל ספלי ז הדברים ראהה ובהיב כי על פי הדברים האלה הא כיצד דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרים על פה דברים שבעל פה אי אתה רשאי לאומרים בכתב. דברי רבי ישמעאל תנא אלה אתה כתוב ואי אתה כותב הלוות. אך יוחנן לא ברת הקב"ה ברית עם ישראל אלא בשל דברים שבעל פה שנאסר כי על פי הדברים האלה ברתי אתך ברית ואת ישראל: (ילוקמי פולח פ"ג) אבתב לו רובי תורה כמו וזה נחשבו א"ר אבן אלול כתבתי לך רובי תורה לא כמו זו נחשבו מה בין לעוז"א אלו צזיאן ספריזון ואלו מוציאן ספריזון אלו מוציאן דפרטיזן ואלו צזיאן דפרטיזן. ר' חגי בש"ד שמואל בר נחמן נאמרו דברים בטה ונאמרו דברים בכתב ואין אנו יורעים איזה מהן חביב אלא מן מה רכתיב כי על פי הדברים האלה ברתי אתך ברית ואת ישראל כי ריש אטריה אותן שבפה חביבן. רבי יוחנן ורבי יודן כי ריש חד אמר אם שיטרת מה שבפה ושימרת מה שבכתב אני כורת אתך ברית ואם לאו איני כורה אתך ברית. ותרנא אמר אם שיטרת מה שבפה וקיימת מה שבכתב אתה סקבל שבר ואם לאו אין אתה סקבל שבר: (ענפ ל) חד מעשה בכוטוי אחד שבא לפני שבאי אמר ליה כמה תווות יש לכם אל שתיים תווות שבכתב תורה שבעל פה". אל שבכתב אני מאמין ושבעל מה איני מאמין נידני על מנת שהלטני תורה שבכתב גער בו והוציאו בנזיפה. בא לפני הלו גדייה יומא קמא אל א"ב נ"ד לנצח אפיקליה. אל הוא אמתול לא אמרת לי הבוי. אל לאו עלי דידי קא סבכת רעל מה נמי סטוק עלי: (הנינס כ) פתח ר' יהושע ודרש ידבוי הכתים כרוביונת וכמשטרות נטוועים בעלי אסיפות נתנו מרועה אחד למה נמשלו ר'ית להרבעות לווער לך מה דרבנן זה הסבון את הפרה לתלמידה להביא חיים לעולם אף דברי תורה מכוניות לב למדריהם סדרכי מיתה לדרכי חיים. אי מה דרבנן זה מטלטל אף דברי תורה מטלטליין תלמוד לומדר וכמסחרות. אי מה מסטר והחמר ולא יתר אסיפות ורבה אף ר'ית פרים ודברים. בעלי אסיפות אלו ר'ית שיזבין אסיפות אסיפות וועסקין בחורה הלו מטמאים והלו טהרים הלו אויסן והלו כתידן הלו פולין וטללה טכשירין שמא אמר אדם הייך אני לסדר תורה מעתה תיל בולם נתנו מרועה אחד בולן אל אחד נתנן פרנס אחד אפרן מטי אויזן כל המעשימים ברוך הוא שנאמר לירבר אליזם את כל הדברים האלה לאטר. אף אתה עשה אונך כאפרכסת וקעה לך לב מבחן לשפטע דברי הסטהרין ודברי המטהרין דברי האוכרין ודברי הסתירין דברי הפומלין ודברי הסבשידין: (עילוגין י) א"ר אבא אמר שטואל שלש שנים נחלקו ב"ש וב"ה הלו אומרים הלכה כמותנו והלו אומרים הלהנה בתותנו יצאה ב"ק להנה ברברי ב"ה: (ילוקמי מאדים פ"ד) אך גנאי אילו נהנת ט"ט ירבר ה' אל משה אמר לפניו רבש"ע הזדיעטו הייך רבוי הטענן זכו רבוי הכהיבים חייבו כדי שתהא התורה אור כנין ודגלנו וכן הוא אומר יאטרות ה' אמרות מהורותם ואומר יטישרים אהבד: (ל"ג כל) בתיב אמרות ה' כזוקק שבעתית. רב ושתואל אמרי חמשים שערי בינה דההוי תחפץ אחת שונאתך יונחדרהנו חיית באלהים:

זה פרשי הtout גני רצ שמר לו חלפני נ
המר לו סמן דיווינ דסם חל"ג
המר לו מהן מר דכוו צי"ת גמר נו
טהוחל חיל חלפני חוריו. המר לו חמור נו
חל"ג. המר לו חמור נוי". המר לו חמור
המן מר דכוו צי"ת. מהר לי כהויס כהויס
וממר חזמי הוודני. המר לו שטוחל מהן
מר דכוו הוודני. חיל מוף כהו טחה
ידען דכוו הוודני. חיל מוף כהו טחה כו
עלמל ידען דכוו חל"ג ודקון צי"ת
מיד נתקתק כפרשי זקניאל מלוי (קד פ"ז):
תנא דני מהלו כו פנס חמת כויה ממלך
נדרך מהרני מרט מהד וכוכ נו
מקדר ולו כיה נו מטה וטמער לו רבי
מקדר נחן לט מאר סייע מטה לם מהן לט
מאר סייע וחרפה לו נוי מקדר ומטה
שניות תפוי כנורס נהדרו ומה נין מקדר
להטא חיל מצל מצל למס'ד להדרון טכו
לו עני טבדים וכוכ הוכן חבא נדול
ונתן לו קב מטען ולוא קב מטען ולכל
ଘוד מהן נתן נ"כ חוגוד טל פשתן כפקח
שנאן לט חת כפקח וחרג מפה יפה ונTEL
חת חמיטין וטשין סולת וכורך וטחנה ולטה
ויחפה וסדרה על כשלוח ופרש עליה מפה
יפס וכנייה מעד שכא הנדרון וכטפס זבאן
לה מטה כלוס. לוייס נו כהן להדרון לחוך
כיתו וחרפה לאס לטני מעדיו נוי כנייה
לי מה שנטה לאס מהד מאס כויה מה
כפת טל סולת על כשלוח ומפה שיפס
פרוסה מלוי ויחד מהן כויה מה קחטן
בקופט וחנולט טל פשתן מליכס הו לאי
להוותה כושה וחויא לא לה להוותה מרפסה חייש
מהן חביב יותר קוי הומר וכ שכויה פת
על כשלוח וטפה יפה פרוסה צליו ומוד
המרפי לו נוי כה סמיה נטה מטה מה
חכמים חמשה דנרויך נדלויות וחרפה לו כה
המרפי לו נוי כה מהש יודד לפני כחנול
נטה כהה הפתה הומר וחרפה לו עגעה
וחרפה לו נוי וכשה כוים כהה מהה
הומר וחרפה לו צמ"ט וט' וחרפה לו נוי
וכי יש לך חיל מהר סייע וכלה חיון מהן
משמעות חכמים חיל נטה כהה כהנ"כ תורא
לי שרול לה נחנה לאס חיל כהה לכוהיה
לאס סלת וכפשתן להרוג מהן ננד. הכל
ופרט ופרט וכלל וכו' (הגדה ז פ"ב):
ומשרה ליcosa. (דיגל כ) יכח חכמיה
לחכמים זה מטה רכוט מהי
כחכמך וחרני הטענה, ומנדעה לידעו כיכ
זה יcosa (סוף סדר טולס):

תורה א/or כ קב"ט יג : ל שמו כ : ט צט כג : ז כט"ט יג : ט תכליות יג : ט נמלמד כז :

ו- קיבל עלי טן הוקניהם ובפניהם . ושותואל קיבל טעלי ובית דין , ודור קכל כשטואל ובית דין , ואיזה השילוני מוציאי פגרים היה ולז היה ושפט טפשיה והיה קטן בימי משה ורוא קבל מרור ובית דין . ואליהם קיבל מאחיהם השילוני ובית דין . ואליشع קיבל מאליהם ובית דין . דהוירע הכתן קיבל מאליشع ובית דין . וחכית קבל טירודע ובית דין . והושע קיבל מזכירתם ובית דין . ועמוס קיבל שחישע ובית דין . וrushya קיבל טעטום ובית דין . וסיטה קיבל טישעה ובית דין . ויזאל קיבל פמיצה ובית דין . ונחום קיבל מצאל ובית דין . וחבקוק קיבל מנחות ובית דין . וצפניה קיבל שחבקק ובית

השלמה בטעום מסונן דבוקט פג'] א) פ"ז ספק מdec פ"ז פ"ג ופוקד נורא למד מה ר' ג' כמה קווים טחתו יי"ל ג' עלי בטיש מהר נכאכ ולמה כת"פ : ב) פ"ז (ניטין ז') ק"ה וכוב מלון כו' ק"ל חלן וחלו דה'ם . (וכסחים כ'ג) בטפס (ג' נמלוט הלן דרכ' גמ' : ג' ע"ז (כ"יונין י"ג) תלמיד מהר זיה (ר' ים כו' , ומילוגלמי (ס"דכין פ"ד) כוכב

וכסיל הרט נגלהנו וכ וcosaט
וסדרל קוריין מוחתו כטיל וכסנויל שמייה
מכגדו ופודס כסדיין טל כספמל ויונכ
יעי מקפה שכרכ ועליו כהמר נוגר קומנא
וילכל פרח (וילקוט מסלי כ"ה):

אל כקנ"ס מוכח הטע יודע הכרך טריך
וכו עט והרכח חלק לך כבוד וגאות סייכ
פזיכוס ומעיריך בכנות ועוד חלק לסדר
בכسطלין וטרנס היה כמחנלוות כוונת יעלול
דרווחך (ילקוט פגחים רמו חצ"ז) :
אלך היה אכמייס ייכס וזה יוכשט סנדבן
למזה סנהמר וכוטע כן נון מלון
יזוח חכמה כי סמרק מaza. היה תיו עליון
מה כתיב כלחר כיויקי עס מזה מהיכ מתק
(ילקוט ולחמן תחכ"ד) :

ונוצר תחנה זו יכוֹצָע צנְמָר וַיְכוֹצָע כֵּן
נון גער לֶה ימוֹת מִקְוָה כְּלָל.
יכל פְּרוּס צנְמָר קָט נֶר מֶת יְכוֹצָע
יחומר ויְהִמֵּר ס' חָל יְכוֹצָע (ילקוט יגשע
רמו ג) :
חביבך טורי ד"ת. חומר רצבי ספל
מאנא טורה כוֹה סגנוֹן (דגלו) צל
יכוֹצָע נְשָׁעָה סְנַנְלָה טֶלֶחֶת קָכְבָּס מְנָמוֹ
יוֹצָב וְכָסֶר מְנָאָה תּוֹרָה בַּיּוֹן חָל מָזָק יְכוֹצָע
הַמָּזָק יְכוֹצָע לְהַיּוֹס סְפִירָה סְטוּרָה כְּזָה
מְפִיר נְטָלוּ וְכָרְמָה מְתוּוֹ לְגַלְגָּל חַמָּה חַמָּר
לְהַכְסָס צָלָה דְמַמְמָה מְזָבָח מְתָמָה דּוֹסָט
מְלָפָנִי מֵיד וַיְדוֹס כְּצָמָס וַיְרִיתָם טָמֵד (נ"ז
פרק ו') :

זה לא דנרים ק"ו ומם יקוטע דקיק כיכז
ויהו סען נון מלון רום חכמת נמה
לה ימוש סמל צני מלה עלה ק"ו (ספריו פנחים
ט"י קמ"ה):

ונם הילך משלו סלמה שער במתיקו הילך
חוקיכו. הריג'ל מסני מה זכו חנוך
חוקיכו להריכות ימייס מסני טכיו מקוני
כלין

רא טילה דאמור רבנן הו טהנות
תימא רב נחמן בר יצחק פאי רבתיב
דנין אלא אם ברור לך הרבר נבקר
ם בריך לנו הדבר נאותך שהוא אבורה
יביה. ריני נפשות נישרין כי ביום לובות
בה ועתה מרצחים. ורבא אסף טהרא
אשר

באותו הרור אטריו פניו משה כפני חנוה פניו יהושע כפני
בנה אויל לה לאויה בושה אויל לה לאויה בלטעה: (פמולה
) א"ר יודה אמר רב בשעה שנפטר משה ריבינו
ען עhn אל ליהושע שאל ממי כל ספקות שיש לך
ל-רבי כלום הטעתק שעה אחת והלכתاي לטקום אחר
א כך כתבת بي ופשרהו יהושע בן נון נער לא ימיש
חונך האهل מיד תשץ בחוץ של (מ"ה) יהושע ונשתחוו
וכמן שלש כאות הלבות ונולדו לו ח"ש ספקות בו'.
ומתניתא חנא אלף וח"ש ק"ז נורות שות ודרודז'
ופריס נשתחוו בימי אבלו של משה א"ר אבהו אע"פ
וזה תירין עתניאל בן קנו מתק פלפלו שנאטר זילכדה
עתניאל בן קנו אחיו לבב ויתן לו אח עכסה בהו לאשה:
מיימות (ט) א"ר שפטואל בר נחמני א"ר יונתן פסוק זה
לא ימוש ספר התורה הזה טפיך לא מצוה ולא חובה
ולא ברכה ראה הקב"ה את יהושע שדברי תורה
וביבין עליו כייחר שנאמר יומצרכו יהושע בן נון נער
א ימיש מהונך האهل אל הקב"ה יהושע כל כך חביבין
ונליך דברי תורה לא ימוש ספר התורה הזה ספיק':
יכוּלְמַי פה (ט) רבי יוחנן בש"ר בניה "כאשר צוה
את משה עבדו וכן צוה משה את יהושע וכן ענה
יהושע לא הסיר דבר מלך אשר צוה אותו משה אין
נתיב כאן אלא זאת אשר צוה ה' את משה אפילו רברים
לא שבע טפי משה רבו הסבימה דעתו כתו שנאמר
משה בסיני: יהושע לזכנים: (מלכי' פ"ה) שנאמר
ויעברו העם את ה' כל ימי דיניען וכל ימי חוקנים
אשר האריבו ימים אחרי יהושע וגוי:

זוקנים לנביים: שנארט יואשלה אליכם את כל עבדי
הנביים يوم השכם ושלוח: (מנילס יד) חנו רבנן
ט'ח נביים ח' נביות שנחננו לאם לישראל לא
פחתו ולא הותרו על מה שכחוב בהורה אם ילו אותן
אתה חוץ כטקרה טגלה כ' . והוא ליכא והכתיב יי'ה'י
איש אחד טן הרמאות צופים אחד טמאים צופים
שנתנו לאם לישראל אין אהנבי טובה אהנו כדהני
ורבה נביים נתנו לאם לישראל כתלים כיוצא
בצרים אלא מזהו נבואה שהוצרכה לרמות נכתבה שלא
הונדרת לרמות לא נכתבה: (ירוקלמי במדאין פ'ג) דברי
חכמים כרבונעת אמר רב הונא כדורי נאות תמן קריין
למרגנית רורה . דבר אחר כרבונעת כדורי הוה בין
הבנות מה הבודר היה מקלחת מיד ליד וטופת לנוח
ביד אחד בר משה. קיבל חורה מסוני ומסנה לייחושע
וייחושע לזכנים ונקנים לנביים ונביים טמורה לאנשים
ל... אמר רב הונא שמתו ונפטר בירך הוידולה ישבתו אב

תורה אדר ע טופטס ה : ק יוכטט ה : ר טפומ נג : ט יוכטט ה : ח טפומ נג : א יוכטט . ב טמואל ג
ונאותו לא טפומ נג : ק יוכטט ה : ר טפומ נג : ט יוכטט ה : ח יוכטט ה :

משה קבל פרק ראשון

אבות

אֲפִילוּ עָוֹרֵין שְׁבַטָּמֵי אֶתְנָן כְּקַלְלָן
אוֹהֶן

תורה או רטיסטה היה: במלון יוניברסיטי: לפס (ט): ט דל'ג נס': ג' כוכב קינג: ס פס נס': ע נס'ס נס': פ פס: צ מצל'ג נס': ק דנ'ס נס';
ו' כשם שהייב אדרס ללמד את בנו כך חייכ לבני שנאמר וחודעחים לבנייך ולבני בניך ולא בנו וכן בנו בלבד אלא סצונה על כל חכש וחכם טירראן ללמד את כל התלמידים איז'ס שאין בני שנאמר ושנכו. ט לבנייך טבי הימנה לסח' בניך אלו תלמידיך שהחלט דיס קרוין בניות שנאמר ויצאו בני הנביאים איב' מה נזונה על בנו ועל בן בנו לבן בנו ובן בנו לבן חברו (פס קל'וט פיק פיל): הילדייש מוציאן הכתה זרב וטראיבין לבו. אמרו חכמים הרגת הרים למדמי טרבותי וזרה מחברי ומתלפייש יותר מכילח וככם שען קטע פרליק את הגדול בר חלסי' קפן מהדר הרב עד שד'יא סטנו בשאלותיו חכמת טפוארה (פס פט):

א) לא מיל'ב ערפק ומקורן נקבעו בסוף ג' מ' ז' זעכרים מגנום יתינא ונפץ ג' כלאה כל מונם (ב' : ב') עד נוכחות פיז' . ונקטוריה ג' ז' ;

ירך וו קוֹרֶשׁ טַנְגָּמָר נִכְלֵי כְּדָרֶךְ הַצְּרָעָה נִסְתַּחֲיוֹן וְטוֹב לְכָס וְנוֹ'. וְלִין יַסְעַת הַלְּגָה בִּימּוֹת יַסְעֵי וְנוֹ'. הַכָּל מָס וִיס נְגָדָס דְּחִ' וְלִין שְׁפָךְ לְמַגְמוֹן צְבָסָוף סְכָמָת קוֹרְתוֹ מִתְמַצְעָת נִירָוֹ. וְהַכְּלָל שְׁלִין מַוסְיִפְיָן לוֹ טָלוֹ. וְמַלְיוֹ

הכתוב הומר מונע נר יקנכו למוש וכרכך
לרחץ מסניר (להלן רנ"ה פרק כ"ז) :
א"ר ונחיק כל כמעמיד חלמי רשות פוטו
לחתכות מהנו שנחר יוסר לנו לוקח
לכלון סול דעקייה דריי דחרי'ו כל
כמעמיד חלמי רשות נהי'ו כהילו מעמיד
לפניש ונחיל מעמיד עכד (להלן רנ"ה
פרק תט ע"ז) :

כל טהומיל תלמיד רצע סוף שעינו כחות
שנחמר ולחמיאו לו יכול לרוחות כי קמו
עינו מזינו טהומיל לח יוננס תלמיד
רצע (כ"ר פ' ס"ב):

ויעשו סיג לחרורה. ועשו סיג לדנרייך
כדרך קנטה כקנ"כ סיג לדנרייך
וילוט קרמץון מעסיק סיג לדנרייך חורש
עמתקה סיג לדנרייך. מטה עזקה סיג לדנרייך
ומלך נכilioס וכחוניס וחכמיס כלט עסן
סיג לדנרייך טויה סיג נצשה כקנ"כ
לדנרייך כו' (הדר"ג פ"ה עט"ג):

בהתיב מיין וטבר יויר ומומץ מפטי טברוק
למה טברא מארת ענכיס טבויה לא
ושתבר מאס וגס טברא היכילת כל סיוגה
מן כגן דכרים טלה ישתבר מהס למא
כך מלון שחייך חדס לפרקיק טלאו מן
ככיתור ומן לדומה לכיעור ומן קדומה
לדומה מלון שעטפה תורה סייג לדבריהם.
כינגד ישבה חדס סייג לדרכיו כדרך שעטפה
תורה סייג לדבריהם קרי כויה הווער ואל
שטע ננדת טמלהקה לא קרבן. וככל
יחזקנא ויינזקנא יודנער עמא דכרים נטליים
תלמוד לווער לא קרבן. וכטל חישן עמו
בנגדיים טל כמהטה חיל לא קרבן. וככל
תרחץ הטע פניא וחכמול הטע עיניא ווועל
סיינכא הטע קטס קלמוד לווער וכדו בנדקה
כל ימיס טרי דוד קהן צייריו מלון
התרו כל גמניגלט ערמא כומי נדקה רוח
חכמים נודק סייננס כל גמתקעט ערמא
כומי נדקה לאין רוח חכמים נומה סייננא
קרי כויה הווער הייט הייט אל כל טהר גדרו
ונגו'. מלון טטרו هل יתיחד חדס עס כל
קאנזיס

לפיה הדבר דומח לאדם משמר פרדט של אחיו אין משתרט וזה הרבה אשיות פגע בערוה גועאי). רב כהנא אמר אל אבי לרבי יוסף הא דאוריתא היא קדושה שניות מדברי קופרים ואבאים ייעו סקירים דברי חכמים קדוש הוא רלא ואל תקרב אל פתח ביתה החזק מעלה מות. ולינגא רבי פרת אמר ר' פרחה תקרבו לננות ערוה. עלא כי הוה אתח עלא שום קריבה בעלמא אסור משוב בשעה שהן שלמה עירובין גנטילר שיבת חורפי רבי: (עלוני כל). דרש רבא

נagle מילוטים מילוטים ונו': נל. טולו: יקטרו. מנקניטס הולו: לטען ויקונט
מול נטלטו: דקארטי. כלו צל כונכין צאול מנוקב ומזאלפין צו ציס על סנדניז:
כן דוֹן סאנומר קרוֹן דקי ייגל
ומכלות נס אנט זילוח. מי פמלואה ומתקנייט חלמודו כדריכת הכלאה נס קיל يولס
מפלנס מקורתו למחריות גורס ועשב'ג. נ"ח מדור לטען מולטה: לפינן חול כמל. דמסטמיט נקם: ערפה כמבל.
תגלוּתן: רבינו מאצ'ו לרובלות לו מוץ: וברמיז'

אotto שנאמר ימונע בר יקבחו לאום ואין לאום אלא
שברין שנאמר שולאמ פלאם יאמץ ואין קב אלא
קללה שנאמר מה אكب לא קבה אל ואין בר אלא תורה
שנאמר גנסקו בר פן יאנפ, עלא בר ישמעאל ואוכר
פנקין אותו ככברה כתיב הכא יקבחו לאום ובתיב
רחם ייינקוב חור בדלהו ואמר אבי כי אוכלא דקער
ואם לטדו מה שלרו אמר רבא אמר רב ששת וכלה
לברכות ביוסף שנאמר יברכה לראש טשביר ואין
טשביר אלא יודף שנאמר יווסף הוא השלים על הארץ
הוא המשביר לכל עם הארץ. אמר רב ששת כל תלמיד
תורה בעוה' זוכה. ומלטירה לעזה' ב שנאמר יבראה גם
הוא יורא: (פעמים ז) רבא רמי כתיב יערופ כטבר
לקחי וכחיב חול כטלא אמרתי. אם תלמיד חכם הנן
הוא כטלא ואם לאו ערפו כטבר. רבי חנינא בר פפא
רמי כתיב ילקראת צמא התיו סיס וכחיב זיהוי כל צמא
לכו למשים אם תלמיד הגן הוא לקדחת צמא התיו סיס
ואם לאו זיהוי כל צטא לבו למשים. רבי חנינא בר חמאת
רמי כתיב יצפיצו מעיטה חזקה: כתיב זיהוי לך לברך
אם תלמיד הנן הוא יפוזו מעוגניך חזקה ואם לאו זיהוי
לך לברך: (מולין קלג) כתיב טערה בגדר ביום קרת
חומר על גדר ושר בשירים על לב רע פשיטה דקרה
בסי' כהיב בשונה לתלמיד שאינו הען דarter רב
יזידה אמר רב כל השונה לתלמיד שאינו הגן נפל
בניהם שנאמר יכל תשך טמן לצפוני תאכלחו אש
לא נפה ירע שריד באלהו ואין שריד אלא תלמיד חכם
שנאמר לשוריידים אשר ה' קורא. א"ר זира אמר רב כל
השונה לתלמיד שאינו הגן בתרגום כן נתן לכטיל כבוד ואין
שנאמר בכזרוד אבן בתרגמה כן נתן לכטיל כבוד ואין
כבוד אלא תורה. שנאמר יבבוד חכמים ינחלו וחתמים
יעחלו טוב: (מכות י) חנא תלמיד שנלה שנלי רבוי עטו
רכטיב יונס אל אחת מן הערים האל וחוי עבר ליה
מיידי דתיתוי ליה חיוחא אמר רבי זира טכאנ שלא
ישנה אדם לתלמיד שאינו הנן:

ויעשו סיג ל תורה |: (ינשת כל) אמר רבי רמו לשניות טן הורה | מני שנאמר י' כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם האל קשות טבל דראיכא רכבות ומאי נינהו שניות ומאי משפט רחאי אל לישנא דקשה היא רכתייב ^{זאת} אלי הארץ לך. אמר יודיה אמר מהכא ^צאון וחקר תקון טשלים הרבה. אמר עלא אמר אלעוג קידם שבא שלמה היה תורה דומה לביפפה שאין לה אוניות עד שבא שלמה ועשה לה אוניות, רבי אוושעיא אמר מהכא קפרעהו אל תעבר בו שטה טלי ועbor. אמר רב אשי משל דרבי אוושעיא משמרו מבחוין. כלו משתטר טבפניהם שלטניyo משתטר בדורות היא הtmp שלפנינו טיהו משתטר הבא או לאו שע מדיטס

דאוריתא ופרשו רבנן כל התורה גמי פרשו רבנן מדרובנן וקרא אסככתא בעלמא: (פס כ) איתן קרי ליה איסור קדרשה אמר אבוי כל המקיים דברי הכתבים נקרא קדוש אל רבא וכל שטקי רישע נמי לא טקי אל אמר רבא קרש עצמן בסותהך לך: (ע"ז ט) ת"ר "הרחק סעליתך דרכך זו פינעת". ואל תקרב אל פתח ביתה זו ווננה, ועד כפה אמר רב חסדא עד ארבע ז דרכך זו פינעת. לא אסורה תורה אלא קריבה של גלוין עריות בלבד שנאמר יאиш איש אל כל שאר בשרו לא מבוי רב הו מנסה להו לאחתייה אבי ידייהו ואמרי לה אבי חדייהו ופליגנא וידיה אידיריה וראמר לך לך אמרין לנזרא מהור כהו ר לנטמא לא תקרב: (פנמ יז) אמר רב יהודה אמר שבואין ידים יצאה בת קול ואמרה יבנין אם חכם לבך ישמח לבני גנס אני. ³חכם בני ושמה לבני וא

תורה א/or ר מלוי יה ש מלחמות כה: ח פולס כ: א מלכיס ז יכ: ב מלוי יה: ג נלחמות מכ: ד מז
ח מלוי ס: ט טס: י טס כה: כ לוע כ: ל ווילג: ט מלוי כו: ג טס ג: ס זקרים ד
ק מלוי ד: ר זקליג ית: ש מלוי ס: ח זיקליג יט: א מלוי כג: ב טס כ:

וְאֵין מִלְסָרִין תֹּורַת אֱלֹהָא לְתַלְטַד הָגָן נָאָה בְּמַעַשׂוֹ אָוֶן לְחַם אֲבָל אָסָת הַוְּלָר כְּדַרְךָ לֹא סָוִת מְחִירָיוֹן ;
אוֹתוֹ וְאַחֲרֵיכְךָ מַכְנִיסֵּין אָוֹתוֹ לְבֵית הַפְּרָדִיש וּמִלְסָרִין אָוֹרוֹ (בָּס כְּפָז) :

א] עַד (נְרֻכּוֹת י'ז) בָּלָי יְסָס נְיוּנוֹ כְּנָהָר פְּמָקְדִּים פְּנַצְּלִים נְגָנוֹס : ב] פְּלַג מְלַגְּזָס סְוִי וְכָל דְּנָרִיאָה
בָּהָכָ : ד] עַד (נְרֻכּוֹת ש'ח) מְפַנֵּס מִסְתָּרָה מְלַאֲקָה כָּל צָוָת שְׁמֵי כְּוֹ, מְפַנֵּס פְּלַגְּזָס דְּנָרִיאָה מִן דְּלַגְּסָס כְּוֹ, וְפָגָל
וְפָגָל בָּל בָּל מְלֻבָּסָס בְּרוּלָתָס בָּל בָּל אַפְּמָמִינָס תְּמַשְׁפָּס אַל דִּיבָּר בָּל בָּל פְּגָזָס (נְפָעָט פְּגָזָס) כְּבָוָן :

משה קבל

פרק ראשון

אכנית

ליש . דרכי נס : זודי לפניו לך . ותמלט
בננה . מהלך זו מתקה וזה יטה : דרכי
טמיהה זו בכל דור ודור לנודן נדל וסיג :
דרכי חכמים כלכונם היה דרכי חוכמה טמפלו
למטה בעל פה פוחלו ככן חכמי מהותם מהות
למהר טמאות הלא וטכחו לדתיהם נסיעה
דקלה מטענו מרווחה מהלך זה מטה וכחיב נסיע
וישול מטה . ביל כזאת מטה טמן נטול פה
נכמך באה עיקל נבי חזק נחלו טגלו פה
טנטוט ספחים הכרת נכל הלה : טטה ולח
חמסה . יט נכן טמן בנה מיזב מיטה לאן
בדרכי מופלים מיזבון מיטה על כוון לדתיהם
ושובין נדר יפלט מטה : ולבח בגנש . כמלתינ
פלין ביניית נבל מון ט' : כל טאונס
נרט . כל טטה פהדים מהלך מליכט על דרכי
פוקה מולן נרט מט : דרכי דודץ . דרכי
סופרים : מיזב . עיקל חולס מכתב :
דודיס . דרכי סופלים מקהל כי טוכיס דודץ
מיין טופך דרכי טופלים דודיס וקוזיס
לברכי טלוכ ומণלייס פס דרכי טולס דתיכ
הקד שיעט דרכי טופלים כיין לטוב ד'ת : כי
טוכיס להס דודץ . פס קד'ס : מיין . דרכי
טולס : קלין . מלהט טטה ולח חטפה טמן
בנה כרת : הווערים . טטה שיט בנה כרת ולח
טטה כויעות ומיטות ציט . דין : חנן . ס'פ
הנאג'ין : גהומר . זקן ממלך : פטוול . טמן
זלהת הוכרלה דזיל קרי ציה רב הול הילן ס'
טופטה מדריך הכתיש סול מון לנטפות דליק
הלהן : הרכט פלטיזום וסול למאל ממטה סוה
ליה הוכרלה ומיחן מיטה : זקיט . הכתיש :
הלה טטיטו וגנו' . דמתטט חייט לה טמנ
געניליס נ'ל נמיין יין וככל חיון כלון קידל
גמה טלה . טמנ לתוכהן לפי צלה נתרמאט
בחלות וטופט וגדמיטיק : פלטטיין . פלוקיס :
טמנטיין . מלנטט טל מלך לארכוס טקהו
טלווחו : מגדי מלחה . לנטטה נדר וטקהה כי
הארט טטהין על ידי כך מעכו"ס : לווכ ביל
טט . והול מטוס טנות : וכקלוואו . כמלח
טנט ניתול : גרייכה נך . טקיטט טנט העמד
וסיו פלונין בענילס : ברכיט . נעל : קימעה :
טנט : מסות הונם טיט . החקוקטו לנערול
על דרכי חכמים שזוקא להזווילו יוועל :
מרגן' ב מאי' . מאי'ו טלהמל קמטו
כולן נפקירלה פקנלה ביזו וסול
טיט כהן נדרל מהר טזוח : אול טיס חומל .
כלואל כד טה מלנלה נגומיה תמייד וכן כל
ל' כלוע לאומל טוח טיה חומל טגמנסכל איז
ט' טיה רגיל לומל כן חמיד : טטולס עומד .
לה נכליה בטולס הלה נפניל טטטה דרכיס
טלהו : על הטעוכס . טהממי הלה קכלו יטלול
חוט האולס לה נכרלו טמיס וטיכן לאטב
(יכמיה לה) היט לה נגייחי יומס וליילס חוקת
טמיס וטיכן לה טממי : ועל בטנדא . ענידת
סקרכנות כדרטולס בטפס ומליינו טגאניל
סקרכנות טבקרייכ נח נפניל טבק'ס טלה ניכע
מגול לשלס קרי בטבש לסם שעטטת :
ועל גמילום מסדים . דכתיב (מלהים פט) טולס
חסד יגנס : גמילום חסדים . כהו' לטמה
חסדים ולנחת קבילים ולבקב חוליס ולקטן
חסדים ולנחת קבילים ולבקב חוליס ולקטן
מטיס וכיויה צו :

גַּמְלָה מִכְּיָא וּנוֹ'. צְנַחֲתָה חַסְדָּיוֹת דְּבָרָיוֹ
לְדַקֵּשׁ כְּנִיקְנִית כַּיְד וּדְלִיכְתִּים יְדִי כְּמַלְלָה
כְּמַחְזָה גַּמְלָתָה חַסְדָּיוֹת וּמְסָנֵּן הַלְּס שְׂטָן
הַ . עַזְיָה בְּלַע מְנוֹת חַלְוָה יְפָלָג הַס פָּס כְּ:

בְּבָדֵר : לִזְקֹנֶת נֶגֶף : מִמְלֹאָת נֶגֶף :

כטו ועם חמוטו מפניהם טענה מדתיס. דנלי טופלייס: נט' ס' ה'זחנו ולחין גרייך לומר עס כל אלה לאמר: פעמים כפמאן ער לאל צמר כסר לא תקרנו סופלייס. מדתיס דנלי סופל בבר מנוייך לא תקרנו. כראק לעיל הייכס כמי שאלמלחא

רבא פ"ד יתרבשיט נט ישנים דודו צפנתי לך אמרה בנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע הרבה גוראות גורתי על עצמי יותר מטה שענורות עלי וקיטטים. אל רב חסידא לההוא טרבען רוחה מפזר אגדתא קטיה טי שטיע לך חרשיט נט ישנים דודו צפנתי לך מאוי היא אל אלו מצות קלות וצotta חבותות אל וכי תורה פעמים פעמים נתנה אלא הללו דברי תורה והלו דברי סופרים. רושך רבא מא רפתיב יוציא מהמה בני הזדור עשות ספרים תרבה אין קז. בני חזור בדברי ספרים יותר סדרי תורה שדברי תורה יש בהן עשה ולא תעשה ודברי ספרים כל העובר על דברי ספרים חייב טיטה (לשם) שטא אמר אם יש בהן מטבח מפני מה לא נכתרו. עשות ספרים הרבה אין קז ולהן דרבבה ינית בשער. אמר רב פפא בריה דרב אהא בר ארא טיטה דרב אהא בר עולא פלמ"ר שבל הלועג על דברי חכמים נדונ' כי'. מהקייף לה רבא מי כתיב לעג להנבהיב. אלא כל התהonga בהן טועם טעם בער: (ע"ז לה) מא י"כ טובים הויריך פין כי אתה רב דיטי אמר אמרה בנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע ערבים עלי דברי דודיך יותר טינה של תורה: (ילוסלמי נברט פ"ט) חביריא בשם רב יוחנן דודים דברי ספרים לדברי הגודה וחביבין בדברי תורה יוחבר בין הטוב. שביעון בר וזה בשם רב יוחנן הדדים דברי ספרים לדברי תורה וחביבין לישראל יותר מדברי הזהה כי טובים דודיך פין. רבא בר כהן בשם ר' יוחנן בן פוי הרע לך' שחייבין לישראל דברי ספרים מדברי תורה שהרי ד' טרפון אלו לא קרא לא היה עבר אלא בעשה ועל יורי ש בר על דברי בית היל נחריב טיטה על שם יופודץ נד' ישכנו נחש. הנה רב יוחנן ד"ת יש בהם איסור ויש בהם יותר יוסריהם חמוריהם הן תדע לך שהוא כן דתניין תמן האומר אין הפלין לעבור על דברי תורה פטור ה' טופחות להוקיף על דברי ספרים תנחס כי ר' חייא חבורים דברי זקנים מדברי נבאים לא יסגן כלמות וכתיב "אטיפ' לך לין ולשבר. נביא ווין יין שלו, על אחד מהם כתוב אם אין טראה לכם חותם תוד מהם כתוב ע"פ ע"ג טראה לכם חותם וכמנטרין בגביה כתיב 'ונתן אליך אותן או מופת ברם הכא בר ר' אלעוז בן יעקב שטעתי שב"ד מכין ועינשין שלא לעשות סיגן לתורה. מעשה באדם אחר-שרבב על כסלווה לא מפני שראו לך אלא שהשעת צריבה לך. ותחת התאננה והביאוהו לבית דין והלקחו לא מפני עדין טלה שאני: (גרכום ד) כל טה שאטיו חכמים ער אן לסת אטדו חכמים ער חצאות כדי להרחק את האדם ביריהם כדי שלא יהא אדם בא טן השדה בערב ואומר ואישן קימעא ואחר כך אקרא ק"ש ואטפל וחותפותו בא טן השדה בערב נכנס לבהכ"ג אם רגיל לקרוות אותה שטע ומ�텲ל ואוכל פתו וטברך וכל זה עבר על בכל דוכתא דלא קטני הייב טיטה וט"ש דבא רקתני אונס שינה ואבע"א לאפוקי ממ"ד תפלה ערבית רשות הצחיק היה משורי כנסת הגדולה. הוא היה אומר על ועל העבוזה. ועל גמלות הסדיים: גרס' (ילוסלמי יאשימים דברי בפרק זו דברי תורה. ובצל ידי כסיתיך זו ובנטילות חסדים זוכה ויושב בצלו של הקב"ה הה"ד גפיך יהסיז, ינטוע שמים וליכוד ארץ אלו הקרבנות, יינו על כל המקרה ולא מצית מקום שנקראו ישראל ציון הגדולה]: (מליס גנ') אמר רב אלעוז נהלה תורה שאלא מלכא

הנאים לסתוק מיטולו עט הוחקו וחיללו מס כנראה. אך יספור עט מה נזק נזילו סיטוך מוחלט לפני טענת הכריות. כלן נטה ולבסוף כוונת חומר רצן למטרת קלה שתכין מומחה מן הכינור וממן הזרם לכינור טרך מהרנו חכם איש קרתק מהטף פקל טהור ייכיר לווי חמוד צו רצן למטרת קלה שתכין למומחה (ר' נטה נטה פ"ז):

כל הנගכלין ליום תלמיד מגוון עד שיטלה שנות כסחר ומפני מה לחירו עד חלות כדי לכרחיק מה כמלנס מן העניריה ולטשות פג לחורב ולקיים דבורי מנשי בנה"ג סקי מותרים ומשוו סיג לתרזה (מכילה נטה פרשה ו'):

על ג"ז כשלים שעמד. ר' נטה נטה ר' מהל עוכרי כס פרזן הוזע נמי נמסך או ג"ח, נחלת נעיך או קורס מדין טיה פועלם מחותט ומיימי נתקנסם כטהרנו מה טה קדש (וילקוט נטה ר' נ"ה): על כהורה מגין דכתיב אם לה כריתי יומם ולילך חקוקת טמים ומרץ לה שמי וכתווב החדר הומר למ' ימוש ספר כתורה קוז מפייך וכנית בט יומם ולילה (פרק ר' נטה פ"ז):

על כתורה יכול כרי כוונת הומר מסל מהפתקי וליה זכר ודעתי הלאים מעולות מכחן לשולש סטייה חכינה מוגההים מפני שפטולה כולה כמעט לאויסים שנגמר ותקועה לאכגן虹ת הכל כmozgovas ונמקות מהר כוונת הומר ויקח צmorphel טלה עלי' אלאח מהר וימליך טלה כליל לך' ות' ת' חכינה לפניו כתוקוס מועלות לטין זטס חדם למ' תודך יודע דעתינו כל מקוס נגהמר לו פנין ורלהת כי ודעתי הלאים תמאנה מכחן למקס צווצב ודורש נקהל שטולה פליו כתוחכ כהוילו כקריב פלא ודים נגבי מונת (מדרש ר' נטה פ"ז):

דאייב. רבינו תניה ברויה דר' ארא בשם ר' דיכתיב "אל תטיפו יטיפח לא יטיפו לאלו לסתה הון רוטין לטולד ששלוח שני פלמץ שלוי וסמנטידיין שלוי אל חאמצנו לו ועל אל שלוי האמיטו בלא רוחם וכטנטירין בך לעל פ"ז התורה אשר יוריך: (ינטוף ג') אמן הדין ולא לעבור על דברי תורה אלא בשבת ביתיו יוונים והביאו לבית דין וצובב מעשה באדם אחד שהטהר באשר חיראי לך אלא שהשעה צריכה לך (וכחצאות מצחן עד שעלה עפ"ר השתרט' א' או מן העבירה כרתניה חכמים עשו סייג לה אלך לבתיו ואובל קימעא ואשתח קימעא שנייה ונמצא ישן כל הלילה אבל ארבע קורא וasm רגיל לשנות שונה וקורא קו דברי חכמים חייב סיטה (לשטייכ'). מ"ש חייב סיטה או בעית איתא משום דאייכא קפסטע לנ' רחובה: מתרני' ב' שבער ששלשה דברים העולם עוטר. על החוויה. תעניעת פ"ד כ"ג) ושלשות בפסוק אחד הון גנטילות חסדרם ללטוד שהועסן בתירוד. ממה יקר חסידך אלהים ובני אדם בצל לילאטר לצעין עמי אתה אמר ר' תנינה ח' אלא זה ולאטר לצעין עמי אתה: על

טיקות. חמר ר' היג נר כננו לנו טהרה
כדרש וכחגanimos הנדרזי ננgeo עכו"ס חיל
ו לכהודוג להרומח זו חמר לכט לבו וחוון
טלכט הוא מהחקס טס מיטיקות מלפסין
בקולס חיין חתם יגולויס לאיזווג לנס זכר
כנטיחן חייכיס כקוקל קול ימקב וגוי כל זמן
טיקלו טל יעתק מילס חיין קיליס יוי עזנו
(ב"ר פס"ג) :

על סטטוטה כו' ג' כל ומין סטטוטה כהמ"ק
קיומת כעולס מקריר על יוסצ'יו
ווגטמיס יודרייס כומנס פג'תל לילכנא ה'ת
כ' חלץ' ולוונגו הכל לנרכס וככל נטז'ב
ויגתמי מטר הררכס בעקו וג'ו' וכוזמן טליין
עכודת כהמ"ק קיומת פון בטולס מתריך
על יוסצ'יו וטליין כנטמיס יודריין כותנס
טנומדר כצמרו לבס פון יפתח לנרכס וג'ו'
וופמר ה'ת השמיס וג'ו' וכו' כה' למדת טליין
טעודס טליין חביבה לפני חמוקס כעכודת
כהמ"ק (הדר"ג פ"ד ע"ו ולקוט חגי פ"ה) :
לבת קווין ה'ת שמת בכקר וכטרכ' מל'ל
לרכס זכו' לו צן וליש' מועל' לו
טני שודות הכל יוס פ' בכקר וט' כטרכ'
טמ'ר ימיס רעה כחכ'ס ה'ת צנו' שטני ולט'
סיה' יכול לעזות כמו טסיה' למוד קrho' לו
ה'יו' ט'ל נגי יודע ה'ני טליין כך' כה'ווקן
טקי שודות טכיות מניא' לי חיינו מתק'ט
מהן טל' טפה'ל סומע מוקי דורש כה'כ"ג
כ' פערטס ציוס וג'ו' ער' לו כה'ווקן כ'
סטודות טכיות מועל' לי. כך' מהר טקנ'ס
לי'רמל לנעד סיתס מקירטס לי טקי
פעמים

ת"ח. אמר רב כהנא לא הרבה דושלים
יחספוך על עולל בחוץ מה טעם שפטך
ר' מאיר רכתייב ימי האיש הוכח
אבי השרת ולא פרשו והיו לא הלבוי
הינו לא שפטעו בקולי והיו לא הלבוי
ז: (יומלי חנינה פ"ט) תנא רשב"י אם
בשער טופרים ומשנים ס'ט יעל מה
בם את תרתי. רבי יהן נשיא שלח
א וישראל לתקננו לנו ספרין וכתבינין
לוון איזהון לנו גטווי קרהא איזהון לנו
וון אלא חרובי קרחא א"ל ומאן אין
ה בית וגו'. רבי חונה רבי ירמיה בשדר
עו"א ונ"ע וש"ד ועל מספס בתורה לא
כתיב כאן אלא ויאמר ה על עזם את
חוותי שמרו שאילו אותן עזב וחוותי
תורה שלא לשמה שפהוך שלא לשמה
בתורה לשמה משים שלום בפטליה של
זה שלום לי שלום יעשה לי. רב אמר
דברי בפיק ונו' לנטע שמיים ליסוד
אל ידי כסיהיך. לוי אמר אף מקרוב את
לעוז א"ד חנינה תלמידי חכמים טרבים
בנדך. אל חקרי בנדק אלא בוגץ:
אה אמר ר' אפי אלטלא כי' כהות לא
זה ארע כי אירשנה אמר אברודם לפניו
לכם בדור הרביעי אמרו הלאה י"ל

לשם כהדור הסבוך ונורוד הפלגה אל
זה ל עגלת משולשת ונו' אסר לפניו
ק' קים טה תהא עליהם אל בני כבר
עליהם באילו הקריבום לפני ואני מוחל
דה שבלב רוי אטר זו תפלה : (יוטם
אייזו זו תפלה : (כלליתכו) איתמר ריב'ל
נד של שור קרב והאלך עד חזות, ודי'
אט'

ק' : תְּלִמְדִיכָה : אֲכָסָה : *בְּסָה : בְּסָה :

אלא כצוויל הכל פויס סל לא אלטלא תוויה לא נתקייטו שפם הארץ שנאמר אם לא בריה יומט ולילה וגוי : (צנמ פה) אמר חזקיה ט'ד עטשכים השפעת דין ארץ יראה ושקטה אם יראה מה שקטה ואם שקתה למטה יראה אלא בחללה יראה לבסוף שקטה . ולמטה יראה כחדיל ראמר ר'יל מאין כתיב "ויהי ערב ויחי בקר יום הששי ה"א יהודה למטה לו מלמד שהחנה הקב"ה עם פעשה בראשית אמר להם אם ישראל מקבלין את התורה אתם מתקייטין אם לאו אני מחויר אתכם לרתו ובהו : (בב) זיתיצבו בחזרות הדר א"ר אביזטי בר חמא מלמד שבטה קב"ה עליהם את הדר בוגנית ואמר להם אם אתם מקבלים את התורה טוב ואם לאו שם תהא קבוחתכם : (סגדין לו) הזכא אשבחן צדיקי דאיקרי שעחות רסתיב עבוי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם הבל ואבע"א מהבא והפליא עצה הנדריל הוושיה א"ר חנין למטה נקרא שמה הוושיה טפני שמתשת כהו של אדם . ר"א הוושיה שנחנה בחשאי מפני השטן . דבר אחר הוושיה דבריהם של ההו שהצעולם משותת עליהם : (סכת קיט) אריל טשומ רבוי יהורה נשיאה אין העולם מתקיים אלא בשבייל הבל תניות של בית רבנן אל רב ספא לאבוי דידי ודידך טאי אל אינו דומה הבל שיש בו חטא להבל שאין בו חטא ואריל טשומ ר' יהודה נשיאה אין מבטלין הינוקות של בית רבנן אף לבני בית המקדש אל ר'יל לר' יהודה נשיאה כך טקובלני טabortyi ואמרי לה מאבותך כל עד שאין בה הינוקות של בית רבנן טהריבין אותה רבנן אמר טהריבין אותה : (טס) א"ר יהודה אמר רב

ס' אל הגעו בפסחתי וنبيיא אל זו עז א' וגער
בפסחתי אלו תינוקות של בית רבנן ולנבייאי אל תרעו אלו
אלא בשביל שביטלו בה תינוקות של בית רבנן שנאמר
פסחים דעולל בחוץ : (נילס ט) אמר רב יהודה אמר
ויבן את זאת דבר זה נשאל להכטיס לנביאים ולטב
הקב"ה בעצמו שנאמר *חאמר ה' על עובם את תודתי ותודה
ביה אמר רב יהודה אמר רב שלא ברבו בתורה תחיה
ראית עיריות שנחלשו ממקומן בא"י רע שלא החזיק
אבגד הארץ נצחה כمبرבר סבלי יושב ויאמר ה' על ע
לרבי חייא לרבי אמי לר'AMI לטייר בקריתא הארץ
עלך לחדר ארמר ולא אשכחן לא ספר ולא מתניין אפרן
סנטורי קורתא אל איל אין אין נטורי קורתא לית א
נטורי קורתא אל סטורי ומתניינה הה"ד אמר ה' לא יט
שפטואל בר בבי תעחק מצאנו שיזהר הקב"ה לישראל על
ויתר[!] ס"ט ייאכבר ה' על אשר עשו ע"א ונ"ע וש"ד אי
תורתך א"ד היה בר בא' אותו עזבו אוורגה שפה אחות
שפטרו השאור שבה היה מקרבן עצמו. רב הגאון אמר למוש
בא לשמה : (סכלין ט) א"ד אלכטנהיזי כל העוסק
מעלה ובפטליה של מטה שנאמר יאו יחווק בסעה ייעשי
כאיilo בנה פלטרכו של מעלה ושל מטה שנאמר יואשי
אייז. ר' יוחנן אמר אף בין על כל העולם בולו שנאמר וט
הגאולה שנאמר ולאמר לאיין עמי אתה : (טוף נלטח) א"ר
עלום בעולם שנאמר יכול בניך למודר ה' ורב שלומון
ונתקיימו שמים ואדיין) שנאמר ייאמץ ה' אלהים ב
הקב"ה רבש"ע שמא יזראל חוטאים לפניו ואתת עוש
לאו אמר לפניו רבש"ע הוודיענו במה אירשנה אל כ
דבש"ע תינח בזמנ شبיה המקדש קיים בזמנ שאין בה
תקנחי להם בדור קרבנות בזמנ שגורין בהם לטני מעלה א

אהבה את ה' אלהיכם ולעבה בכל לבבכם אליו היא עט
טלה ליה בחרירא הוא ישובינך וכי יש טלחן בבבל
בזותיה מפני מה אטו תפלה השער עד חנות שורי ר

בתחלה. קודט פגמליז שלאן גמץ וטמא :
הטעלים לחנו וכשהם כדריל : ולכ索. כסאכלוּס :
בזים גמל מעטה נילאיט : מלמל סחתנה צו'. ס-
האל כדרומליין כטולמל פילד קמיומגה הך כהן ויסי
טליי זים פגצי וכוהן פצי נסיוון צנמאנן צו
פלוֹס מלטיש דל' דלייך צוֹס נמי דל' : ממתית
פאל. פאמט פאל ממתק : ניגית. קופס
פאל. פאמט פאל ממתק : ניגית. קופס
פאמט פאל פאל : טוטיא. על טס טשעלאָס
פאמטילין נס פאל : טוטיא. נקלוחת חוטיא :
מאותת פל פחויס וולדיז. נקלוחת חוטיא :
מפני הצען. פאיס מקטיג וולמל ססתפק
כטלויזיס ולען ימסלו כלוותה ביד מטה : דנלייס
פל מטה. דטאל וקליהה כטולמל וכל דנול
היון צו גטימס ממתק כטהו פוא וולפס'כ
פואס מזומט עלייכט ועסלאיקון כוח צו פא
טיא מטוחט : מהאיין. פיאכט צוֹר : מהחימין.
ליאכט צוֹר : נטטיחי הלא טיטקוט פל בית ריק.
אדראק טיטקוט נטטון נטטן : ולנטיאי הלא ח'ח.
טנאמל וגניאל לנכט חכמַה : טטוק פל טולל.
לייטיס דקאל ווֹט חמת ס' מלחהי נטחיח הצליל
טטוק פל טולל נטונן טפוק בטמא נטקמה
נטניל טשלל נטונן נטלייס מניית לנן : דנאל
זה נטה אל להכמיס וכו' ולע פילטונו. מדכטיכ
וילמל ס' על עזנס הט קוֹלטי מלול דלייכל
דייעט הצעדיי טגעטן הלא סקנ'ס נטמוד :
טהיין מכclin נטורה טחלה. מחלות טסקס
ככל יוס דכיעו לעתיק בדנלי טולה וטפאנ
נה וולס נטה : נטה טפלייס ומפעס. מלמי^ר
חינוקות מקלח וטס : למיינט. בעיות
טבוחי למקן לנן מלמי טיטקוט מקלח ומפעס :
טלאן. נטסנו למקס מהד ולע מלחו מלמד
מקלח וטנא : הטיאן לנכו אטיאלו לנו טומלי^ר
טזיל : טגטוי קלטט. כס קושטדים על
המשמל נטנאי טעלע : הטיאן לנכו הלא צן
טונאי הטיכ. נטהש הוק הלא מהליינט טעלע :
ה'ל ומלי סן. גומלי טעלע : טס ס' ה'
ינט נט וט' הט ס' ה' טטמל טיל טול פקד
טומל. וצוטט נטולא ס' פטמל חוטט : ועל
טולס נטולא ה'ל ויתר. וטיאנו טול טרנילו
גנילס לטלס צוֹס מטפ טיפסה מטופה
געילקס דהויל'ס ליון טמן טטונם מניע נטגטס
למה ה'ל טרנילו הוקס : חומי עזטו הוווסלה.
ע'ז סייקי מוטר לנס ה'ס כיו לומדים טולוֹס
וטעמלה דרכיך כהן כיינו סלימוד : קאטול
טטה. ט' כמו לסתות ההלמה מלחהי. ולו
מלחה דס'ג המהוֹר טנה וכ'ס גלנס : משׂוֹ.
טורה : טלאס טלאס מהי זטט. ההדר לטעלת
ווחמד לאטַה : פלאטין טל מטעלת וטל מטס.
בדכטיכ לגטוע טמיס ולייסוד הילן : מס'ט.
טטמאות קולין נטטס ברכבת : הלא מלול
טטט. עסקי קלטט טיטלאן טטן כס
ה'ז כלין נטטס וטטס כלין טמיס וטמן טן
וואקיעין : כלPsi דור המגול. טמלחר טטס
כלין ה'ז קושטס מטקייס וטואיל טעל עסקי
קילין. קושטס עומד לך קילין הנטוי טטמל
טטט. קושטס בחרטקה נטטט : הנט פלט ליט
טטט. טטה טונד טהט : וכי יט פלטן
טטט. טהוֹן טטוויה קאנטט הלא נירוטלייס :
טטט. טטט טטט. טטט טטט : ל'.

לهم על כל שעונתיהם : (טט כ) חניאו " נרכות פ"ד) ובן הוא אומל "אללה די אנט אטר תפלוות בוגר תפדיות תקנות. חניאו

משה קבל

אבות

גאל טלון פמייד צל מחל קרכב חילג פדי הולנץ אנטו : האנלייס . צל טלוות : פדרלייס . צל טולר קרנגוועס טמליק דונען קדס טקיימת החרמה קרכין כל הלילה לנגןן האגנו תפלה עכנית : דכטיכ להלהן . מיטמע להילא כל אגוף ולו כהינט זימין כפי לרשת מהה לומר טכווה מעלה פלווי סכל רתיחה כסיס כליאו סכל כל גומו : עפה נלהי . דקיה"ל פ"ק לייט מל עכילה צל עכבי נלהי מדחיאעיך למימר על צל עכבי נלהי מככל דהכתי סיוי לאטאיו ומהי סייז פני קהמר ליש חמס נסלאחס חמיאד כל נז הערכיס בעלה ציעלהס הפתמיד ועכבי נלהממתס ניזס למ פיא לאס פת נעמך נהורא הילג נילאה וכדנער מוכית צעל עסנק מ"ח סייכו מדקטיינט נמנמא צל שי צאיפס הילכיה וילן יסוע נילאה רבאום נטען העמוק ולגי"ז מלמד צלן צשאקה צל קלכט : לשנס זומן על יטראל . קלט כוּן נדצרי קיימים בסלמייס ונקלנטס מטאפע דלשלס כס שומדייס וכסי דמי מגה נטי נסמייס ומיכלן שפוד וכו' : מ"ד אנטה בטולא . ולן כהינט גותה כהוקה : טלה ומאהת מיגעה ליש . דיליאו משמע זלהה בתולא כי שלה ומאהת ט' : לחן לירן גה שולא . דסכי מסמאנט זלהה בתולא לשנס . צלטן נמוקט בטולא כהו לאס נסניליכס צלטן דפ' מכם על שעטיט : נטולק הפלטן . כנוון סדל קאשטיס דמיילן נילאטה ענודס : זס צלומד טולא בטולא . עליו טול הומל נטמי וממחס פאלס : מליין . גוון וולסיס נילטן : ניט עמודי . טנטם"ז נכוון טלייקט מלמעלה : מסד יניא . מהלטו צל עולס נכסה נמוך צוּק לודג"ל גטמול הצעדים נט ומלכא לו וטאילר ליקן כדי טיננא כשלס וכייט לכתיב כי יקח חייך שם מהוועט נח הני צס דסדל כוּן מה טאטכלו ליקן חזד נמלטי מטו : חיימי יטב עולס לפלי הלאיס . צוּן צס עשייליס גומלייס ססדים ומתרמן מיטטח לטניש וכס גיגנווא : מן . גטן מאווע : מהלפק גמילת הגדיס . הילא טעומיס : ויניך .

תורה א/or + הכהנים כ/or + כ יתפיט ט/or + ס פולחן פ/or + ח כוכב ו/or + א קבליות כ/or + ב נרתקה כ/or + ג דרכיס נ/or + ד כס ג/or + רטנפז;

א) פלט מושך או זול פטודינט שקר הילך כמפעג וכפצע מ' י'כ: ב') עי' ירושלים פנימית צ'ג נבניש וחדרין מכוכות גמלוחים מסדרת:

כטולס עומד ה"ל על מהפ' טנהריך וכוכן כחפ' כס' מ"ל למח"ד נכסים
בכיפה לה מרצע רגניות ופיק' מהח' מחותעת געל גירור וסמכו נך פיא
בכיס' כל קקנ"ה כביבול מחותעת עד סמסכו קקנ"ה וכמה סמסכו כחפ'
כוי הווער מתרתי טולס חפ' וווע' (מ' זומ"ע פ"ט):

אמר רנו סימן בטה שכה קקנ"ה לנרגל
להח מדס ברוחון נמשו מלהכי כסרת
בתקois כחיש והכורות חנורות מהפכ מומרים
אל יכרח ומ"ס הומרים ונרגל כה"ד מסדר
המהט נפנשו ניק וטלוס נזקו חכל מומל
ונרגל טהור גוטל חסניות וhmaט ה'מר אל
כרח שבולו זקרים נדק הומל יכרח טהור
שיטה נדוקות טLOSE הומל מהט וטאלאיט
ה'מרן ה'מרן מה'יס לפני הקב"ה רגש"ט מה
מקה מכוון חותם טלה פנלה מהט מן כמראן
כה"ד מהט מהרץ תלמה (כה"ד פ"ח):
בנ"י חסל חפנקי וליה אמת . ה'מר קקנ"ה
חביב עלי חסל טהרה נומלייס זה
ויא יוקר מכל כזנה זונה טלה לפני
ה'לך עילות יעשה טלה (וילקוט כווע
רמו פקכ"ל) :

בָּנוֹא וְרוּחָה כְּחֵן סַל בְּגָלִיל נֶדֶקֶס וְגַ"חֲ פָּלִין
חוּסִין לְהָנֶגֶל שָׁחֵר וְלָמָּה בְּגָל בְּגָנְפִי
מִרְצָח וְלָמָּה בְּגָל בְּגָנְפִי זָמָס וְלָמָּה בְּגָל בְּגָנְפִי
חִזּוֹק וְלָמָּה בְּגָל בְּגָנְפִי כְּרוֹכִיס וְלָמָּה בְּגָל בְּגָנְפִי
גְּנָסְרִיס חָנָה בְּגָל מַיְּ שְׁהָתָר וְכָיוֹם כְּגָלָס
שְׁגָנְתָהָר מַה יְּקַר חַסְדָּקָה הַלְּבָיס וְגַעַי הַלְּסָס
בְּגָל בְּגָנְפִי יְמָפִוּן (מַדְרָס רֹות פ"ז) :
דִּיאָה כִּמֶּשׁ גְּדוֹלָה כְּחָגָה לְפָנֵי לְקָכְבָּי וְ
שְׁמוֹת כִּי לְמַסָּה וְטַלָּס לְהָנְתִקְיִימָו
חוֹזָן מַסָּס מַסָּה שְׁגָנְתָהָר וְתְקָרְמָה שְׁמוֹ מַסָּה כִּי
מַן הַמּוֹס מַסְיָהִיכָּו (ס"ר פ"ט) :

יעש כי עמכס חכם כל צר עזיפס עס
כתחיס פנטפלתס נתרויכיכון ועמדו
סוייטרו לה כטונוקויכן. ה"ר זעירא מנולא
וועה אין כי ליה טומלה וליה טברא וליה הייסור
וילא כי תר ולמה נכתבה ללמדך כמה זכר
טוב לנומלוי חסדייס (מ' רות):
ארזי כ' הלאיכס חלכו. ללכט הכל
דרכו מלו ורכוי הקב"כ שנגמר כ'
כ' חל רחום וחנן וגנו' ומומר כל חפר
יקדוח נסס כ' ימלט וט' הייך חפזר לו
לחלס לקרו נסס כ' חלום מה כמקois
גקרם רחים וחנון הף מהה כי רחים וחנון
ומצא מתנתן חנס לכל. מה הקב"כ נקרם
קידק שנגמר לדיק כ' הכל דרכיו הף מהה
קיי לדיק, הקב"כ נקרו חסיד שנגמר
וחסיד הכל מעביו הף מהה כי חסיד לך
נהחר כל חזר יקרם נסס כ' ימלט.
והומר כל נקרם נסמי ולכטוי נרחתינו
גנו' ומומר כל פעל כ' למתגנו (ספרי
מקבץ פי' מ"ט):

ודרש רכה נכל צו טבלה מדווח כללו כידוע
שכוון מזרענו של המכרגס מכיתם רמתן
כיוינן וגנו"ת כצלחה ג"ה דכתיב חתן חמת
לייעקב חסד למכרגס ציוינן גמי כזרעך
רכח כנס נל יונטו כי מהז וסת מרחה
פוך נלן איז מאכתי חלון בקומו כה' המכרגס

התק ונה עיר מכבז' חיל רחמן כמ' הכרך
אל מה כי' למה כל'נו פצ'ו חסיד נט' כו'ו
אטיס' סצ'ה קק'כ'ה מיו'ס טיג'הו ושרול'ן
ב'ג'ן;

תכליך ותרכז עב כוות יונכ ווועסה מרוזמין גלמאן
וומער אין חפי' קורג הו נארג הו רוזף וו
אעל פלי (מ' קעלטך רפ"ז):
העטטו כשרת. כתיב וכוונת שמד פלייס תחת
קאנץ

לדור אחריו השכינה הלה
אובללה הוא אל קנא אלא
כה הוא הלביש ערומים
אדם ולאשרה כהנות עיר
ים. הקב"ה בקר חולים
מי מפרא אף אהה בקר
ים רכתיב יוקבר אותו
קביה נחם אבלים רכתיב
ך אלהים את יצחק בנו
כלג) תנייא זה אליו ואנו הוו
רומה לו מה הוא חנק
ם : (כ"מ ל) תנא רב יוכף
את הדורך וו גבירות
ים . בה זו קבורה . זאת
וון זה לפנים טשורת הדין .
תוליות היינו גמירות חכמים
בר בר בן גילו נוטל אחד
טיבע לייה לטיזל לנבייה .
נצרחת אלא לוקן ונינה
לפניהם פשורת הדין דאר
א על שרנו בה דין תורה
אלא איסא שהעמידו
ברו לפנים טשורת הדין :
רכתי להניד לך אדם מה
עשה משפט ואהבת חסד
זה טשפט זה דין . ואהבת
הצנע לבת עם אליך זו
לא דברות ק"ו ומזה דברים
ה תורה הצנע לבת דברים
אתה כמה ובכח : (ימות
עונים וגביבונים לא כבני
. אמר זור ג' טיסנים יש
לי חסדים . רחכני רכתיב
. בישנין רכתיב יובער
טלי חסדים רכתיב יטען
הו ארדיו וגנו כל שיש בו
קדבק בו אין בו ג' סיטנן
כicc (ג') א"ר נהן ברABA
איקלע לבל בעי טנייהו
רב קאחו רכתיב ונתן לך
הם אבינו וכל שאיןו טrhs
אבר רב יהודה בר שליא
לט מה ותקין קיימת לו
בית המדרש והמנדל בנו
שה אותן ואוכל פידוחיהם
חכמים והבאת שלום בין
גמיות חסדים שיוכן
שם שאדם עווה אותן ואוכל
ך הארצת יטם ליהני נמי
ר רבא ר' אידי אסברה לי
יך שאין טוב , אלא טוב
שאינו טוב . כיווץ ברכבר
אי

וינגר הילטס אה ויהק נט . נהנו על הכו וכרכו זרכס חכמים : כה הו מה ל . נפץ ותפשו טרי וכוח הצעה פלמי כמותו לילדך נדרכיון : זה בית חיוס . לנטוד לפט חומעתה לאחתperfetta טו וחוקים ומצוות כתבי נכישת דקלם : דיעין דמנחיקת לחייע . צממייה דמניזחה נוחלי קדין ביטולין ונהזקה : זה

הכונסת כלות והוֹלֶס-תָּמֵן. דכתיב נכו' לך טוב
לנכנת אל בית חבל מלכות אל בית מתחה מה
שם גרייך הצעיר לסייע במדיה נלה ולבתו
ולבתו במדיה נלה ולה נקונן קלות רבת
בעגמו. וו"מ אלס גרייך לבודז'ה לאוֹלְהַם מם עט
מו נטוגחת כלה עלייה יעצה נגנעה ולה ליתן
קמי מהן דלא ידע דעכדי כן וכן מגוכת
בטהרתם דרכם מהלוי : דנגייס פדרון לענות
בגענה. הנהן זדקה הנגנת לפלי נסלאג טין
גריך להודיעו לנוֹס חדס מטה"כ בכלה ונמת
לפי בלהרים ממעסקיים בכאן ווועדערן כי'ה
מסל מי ושיינו דהמאן ל"ח דכל מיל צפי
גיטומת וכוח אידן לדבוי קולה : נהורמה .
וז יטלהל : يولדי ניחנס . טהייך מלכמים
לטשות גזקה : מסקיי . לעשות סחורה להצמכל
במהליאת טכל : מזוט . טהיל לכס מזוטה מיזן
כמי גה זיעוכו : וגמן נך לרממייס . טפרחים
על ברכיהם : כטבב נטצע להנטיך . מי שיט
לו להמיס נא מזרעו טל חיכת טנייע : ועיזו
הפלט . לכוון נחהלטן : כ"ג כי כמי נסאי
טיעיך . הכנסת הולחיס ונקוק מוליס חיינו
ג"ח ומיעון חפלה בכלל ג"מ דכתיב גומל נפטו
חייך מסד הנטכטט ב"ה ונידול ניס ליה"ט חיינו
ח"ט וסדרן לת חנינו לכהן זכות בכלל הנטט
טבוס דטפוך טהרוֹן מכךינו לזכות ולוֹמֵך ליה
חכל לי צוותה נאנט כייך לוֹ לנטוֹה מתכוון
יט טנוש זיעוכס . ולטוי זוחק לברך לנוֹ להמל
דככלל טטט דממניאין ליטגיאו לבך ו' ותיכל
גמש לאכנד לא ווֹס ולטוי זומק לנוֹ פליג מליין :
נטטוטט טקן. כמי וכו'. ולתקניות : ר' חייך
טטכלו לי . חייך דומה להלן דכך כווננו
בכריות נאין ממש וויאן טוב לאמיס וטוב
לכירות וכחישל כתיב כי פלי מעלהו יתכל
דכטה לי קהן כי טוב לי טבי מעלהו
ויאן כהיאו להלן נכירות אבן כוֹב נטפיס סום
ויאן כלן טוב נכירות ולה כתיב ניא כי פלי
מעלהו יהכל טלך לנוֹ חייך נמי הוֹלֶס
פיכוחיקן

אמר רב עתורי בכל יודוי נזהנים הם כי הא דגנבתו בריה דר' מריינוס איקלע ללבב בעי טיניגרו זוז לעיסקא ולא הובו ליה כווני טזון נמי לא זייטהו אמרה הני סערב רב קאחו דכתיב ונתן לך רחמים ורחמך גנו' כל המיחם על הברית ביהוע שעשו פורעו של אברם אבינו וכל שאינו טרhom על הברית בידוע שאינו פורעו של אברם אבינו: (סנה קכ) אמר רב יהודה בר שלאל אמר רבacci אמר רבבי יודנן ששה דברים אוכל אדם פירחותם בעולם הזה והקרין קיימת לו לעזה'ב. ואלו הן הבגשות אויתים ובkdir חולים ועין חפלה והשכמת בית המורשת והטניאל בינוי לחת'ת והרין את חבריו לכהן זכות. איני והתנן אלו דברים שאדם עושה אותן ואוכל פירחותיהם בעזה'ז והקרין קיימת לו לעזה'ב. ואלו הן כבוד אב ואם וגטאות חסדרים והבאת שלום בז אדרם לחברו ותלכוד תורה בנגד כולם הני אין טידי אהדרינה לא הני נמי בגמלות חסדרים שייכי ל"א הני בהני שייבי: (קדוטין ט) רמי ליה רבא לרבע נחמן הנהן אלודברים שאדם עושה אותן ואוכל פירחותן בעזה'ז כו'ז]. אי הבי בשלוחה הנק נמי כתיב ליטען ייטב לך: הארכת ימים ליהני נמי הא, חנא ושיר. חני חנא אלו דבריים ואת אמרת תנא ושיר, אמר רבא ר' אידי אסברא לי אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעיליה יאכלו וכי יש צדיק טוב וצדיק שאינו טוב, אלא טוב לשיטים ולבריות וזה צדיק טוב, טוב לשיטים ורע לבריות וזה צדיק שאינו טוב. ביווץابرר אמר

רבי סימון נסס רני פלמוא מומר כה ל' טיטין מי יכול פשט קפה חסיד עט מה שמד נליים חתין
בצזן סוף רני פלמוא מומר כה ל' טיטין מי יכול פשט קפה חסיד עט מי צלה כו נריכין להרכס
נרדף גומל חסיד עט כה"ד וחננו נחסינן בטחתי יונל לנו ניטוטחן חזרה לך לך לא רשות
כל כטפר בנ"ח כהילו כפר נמייקר. אבל דוד כמלך ע"ש מה כיixa טוסה כיixa גומל חסיד לכל הומר כן חפי' גורג לו נסרגן לו רוזף לו
בתיב זחתה מות וסמן ליה וחיס במעון ומעטא ככרמל חומר נקנ"ח הכל גווחין וטוקחין על מיתחו של לדיק וברגע כוות יוכב וטוצה מדוימין ללמר
אמנדים וכל מי שהיינו עוצב מסד כלולו כופר (ילקוט טופטיש רמו ס"ג):

משה קבל

פרק ראשון

אבות

פְּרִוּקִין בַּעֲבָרָה : לע לנטיס ולו נכויות . כנונ לוֹאֶז וְגַזְעֵן וְגַלְעֵן : לע לנטיס חישע רע נכויות . מנגה עכיוות מזבז מועדים הולך חילך : טהרתת גרש נכס אַנְדָּקָה . קל שכך זדעה לא נזכרה וחתת חמוץ קלה קליל וסוכת קלינה מוריינט גדרמפלקס הדר אורע וכו' : בסך לע הולך . פה לע יתמהו לו ילקה כמדתן וככל : הללו לפסי נAMILות חמדייס טנצה .

בגמינה טוח הגדקה ולפוכות כו"ה כאשר כנו
תועלכה לכוון לו פלה טהרה לא כרכה כנו
וישן לו סה חסיה לו גנד ללנטש לו משיח
ונמת טהרה מליה תלן ולכו מנוחו לחיינול
כזו הבד בנוון לנו ודענו לכוננו כל עלי :
הגדקה . הגדקה טיה הצעקה פעורע כל
לא יכול לתקן הכל : קאלו לפי השם . מהקנו
האמכל לפי האחד בסה : נ"ח צין כנוון צין
כנוון מספיד למה טהרו צעכו מתחמם
חוותן מלאו מת הינו נזרק : נטעו . מלא
לו מעות מהרילו כלים ונחמה : כל מזוקיא
בל חורה . אולם כגד כל חד פカリ מוכל
טיזוופין וכקון קיינות לשוח"ב כדקתי מהקין
טהיר מפליט נמי שפהת צין הגדקה ונין
נ"ח : והפ- ונו". וצ"מ דחמל נдол טכני
וואל משולס ונעל שעלה הצל נדקה מיט הול
לכני נס : פה נטולס . זאת שמסק נדרכי
טולוס דכיעו כורה לסתיך וכל ניטווטה טולוס .
כן גמירות הבד ירי טlus כו"ה פטער
טומל הבד כנוון להנוו כו"ה מליר צוון
הוועיטה ונאל לידי ההור וטולוס : פלקליין .
תעלין יונכ טל מה"ט : כי הספני הות גלומי
תלהת השם זה , ומגו טולוס : הות האחד
הות כהמים . פהיו רגילים לנוקום ולחיש
שעדיין : הני ורכיה מדתיהם עלי קהחו . אך
במעמי . וכחולין בכ Rak האזוע וכלהייס הפקה
רככה לעלו כהן כי הול צמה למו מדינת
עלי קההיהם וו"ג רגה ואבוי ומפרטי לה גננה
גבג נהמי : מבלדי רגיל . מבלהים ומבליכים
רגיל יכל כלה עלה על סלה מעליהם יכל
הכט כבוי הולם כהמאל ייכל כל לטל
הנטיכ : זולשי . כיiso נדקה וחבד כמפלט
הקנין : נהלה נבי טנפיש . דרכי מטה
יגלים יטה נבהלה כבוי וכהמאל יוסף

גורה שנאמר יאמת קנה ולא חטבות, אלא כובר את בניו מנא לנו, הנה ליה הוא סבא משיט יש בן יהאי אהיה עזע כתיב הכא יbatchד ואבת יכופר עזע וכחוב התם יומשלם עזע אבות אל חיק בניהם ארידיהם : (יל"ס יט) אמר רב שמואל ברAMI ואמרי לה רבוי שמאלא בר חטמי א"ר יונתן פנין לנור דין שיש עמו שבונה שאינו מהקרוע שנאמר ילבן נשבעתו לבית עלי אום יהכבר עזע בית עלי בזבח ובכנחה גנו' אמר רבא בזבח ובכנחה אינו מהכפר אבל מהכפר טוא בדברי הורה. אבי אמר בזבח ובכנחה אינו מהכפר אבל מהכפר הוא בתורה ובכначה. כי הא דרבא ואבי הרוייה מדברית עלי קאתי רבא רעכק בהורה הי ארבעין שני' אבי דעכק בתורה ובנ'ח חי עתק שני': (ע"ז כ) א"ר יוחנן מצום רבוי בנאה כי דכתיב יאשריכם זורען כל טיס משלחי רגלה השור והחמור אשריהם ישראל שבוטן עליהם עוסקים בתורה ובגמלות חבירים יצון בפדור ולא הם מוכרים ביד יצס שנאמר אשריכם זורען על כל טיס ואין זרעה אלא צרצה שנאמר זורע לכם לצדקה ואין טיס אלא הורה שני' יהוי כל צטא לכט לטעים משלתי רגלה השור והחמור. תנא דברי אליהו לעילם ישם אדם עציו על דברי תורה בשור לעול וכחמור מטהי: (ג"ק יז) א"ר יוחנן מצום ר"ש בן יהאי ט"ר אשריכם זורען על כל כיס כשלחי רגלה השור והחמור כל העוסק בתורה ובג'ח זוכה לנחלת שני שבטים שנאמר אשריכם זורען ואין ריעה אלא הצדקה שנאמר זורען לכם לצדקה קצרו לפ"ה הסר ואין טיס אלא הורה שנאמר הוי כל גמא לכיס זוכה לנחלת שני שבטים זוכה לכילה כיוסף דמתיב י"ב פורת יוכף גנו' בנת צעדת

כגונן היכלה מטרוגה רק אלה הרווקים ממדח וכשרה הן נשים והנישא במלך כבוגר מה שלא היה
כמלך אלו ומדובר מערך וייתנו כרכבת כך הינה מוגה הרכבת נון לבניין צבוי המלך יונה וגוי עז לפשות נדקה
ומצפט הרווקים ורשותם וצמיה לא כגןן חסד ורשותם וצמיה לא כמלך לך קברית ומלך כמלך שלבם כרכובים מצפט לרשות
ונוראה לנטנה הרווקים נטל מה כי גספתוי הך סלומי מלהת כעס כזה מה כמסדר ומלך כרמותם עמדו ישיטל וכשרו עטמן ציון כמצפט
קפליה וצפוא נדקה הרווקים מכוון מה שנקרא כחיבר כו סדרois ימושו ונכבעות תומוטינס וחסדי מהתקדש לה ימוש וכריית סלומי וגוי מהר רקכ'ב
טהנו ווחלו ועשה מערך וייתנו כרכבת סל ולירול צנורמר ותרסוקר לי ברגק וממצפט וברמתים (דב"ר פ"ג);

פרע בקכ"ב לנכו מוי שועטה חסד עס מי טרייך טל מהה כמיה וכמיה. רבי סימון בסס רנו הלייעור הומר בס טיטה חורי מי כן טלה טזז חסד עס מי טלה כיו גרייכין לחסד עמוני ומוונני עס יסרגל דכקייב על דנער חז' טן קדמו מתקנס נלטס ונמייס (דכrios כנ). וכי גרייכין כיו לאס יסרגל וללא כל הוון הרגעיס טנא טנא וטהול כמדנער קיא פהן יוד לכה והבזר טולס וכשליו מאי לאס וטנאי כבוד מקומות הווקס זעמוד ענק גוטע לפטיכס טלה דרץ הרצ ביש בנה מון כדריך מקידמיין לאס כמיהכל ונמתקה מוכ פרע לאס בקכ"ב מתוק כך טן יונט עמוני ומוונני. וכריי ק"ז ומיא הס מי טלה עטה חסד עס מי טמיינו מירח חדד רעה מה פרע לאס טרכס מי טמיינו עטה חסד עס מי טרייך חסד טמיכ"ז. ר"ט אין הלווער הוואר נא טיטה ווואר מי כויה שועטה חסד עס מי טקייב לו יתרו עס מטה וייחמר לבן קרמן לו וווחכל לחס (צמוך כ). ר' סימון הומר נטערו כהכינו דכתייב וגס דלה דלה לנו (זס). הייתו פרע לו בקכ"ב טרכו רנו יוחנן נטע רנו יוסי האילוי הוואר בימי טהאל בכ"ז ואיחמר טהול היל בקייעו לאו סורו דדו (סוחול ה ט") וכי עס כל יטהל עטה חסד ולאה לה עטה היל עס מטה לבן היל לה לאמיך טכל מי שועטה חסד עס גהה מנדווי יטהל מעlein עליו כהילו טזזה חסד עס כל יטהל. וכריי דכrios ק"ז ומיא שועטה חסד עס מי טמיינ לא רעה מה פרע לו בקכ"ב מי שועטה חסד טס מי טמיינו קוינ לא טהכ"ז (ויק"ר פ' ל"ד) :

רודף גלקס וחסל ימאן מייס וגוי רודף גלקה זה הרכס ושמרו דרך כ' לטשות גלקה. וחסל שנמל חסד לאורה יומגט מייס וצעוי הו הרכס מהה גנה זאנעים טנא ומחט טויס. גלקה וככוא ה"ר סוחול כר יזחק היל בקכ"ב מי הומנחי גומל מסליס תפפח הוומנחי כה ולגנות לכווי והרכס וקן כה כימיס (כ"ר פ' נט) :

בן עוזי ור' ע מ"ה מי טהור גומל חסרים יהה מכורר בנטחתת חפלחו אנה מרורטו לבס לודקה קדרו לטוי מפוד מה כחין מהרין עת להרוץ הות כ' טהור. מתקפלל לתקנ"כ וכוונת נענה ויכן מכוסר שחפלחו נטחתת ומיריכת חומר חיוני כמכתל דבריו רני הללו כמוסיף על דבריו וחני ברוך חסידך מהכו ניתך מוד מנני כהמת נצער (מ' זוח"ט פס"כ) :

אטרא ר' שמעון בן מלפטה מצל למח"ד למלך
סנכה למטרוניה וככנייסך לו צבי
טירומיטי פ"ג במלך ובה לב עזיז טירופיטי

כונן חכם מטרוגה ה'ת טלה ה'ג' כה'לך
במלב אלו ולו ימץ פנור ווחנו ברכז

ומצפסט היה קאנץ'ה וקאנץ'ה היה כנגן מס' ור' וגרקה ליטיגיה היה קאנץ'ה גטל היה זאנץ'ה כי קפלדה וצעורה גאנזקה היה קאנץ'ה מכוון היה זאנץ'ה

ח' וְמַלְוֵי יְמִינָה מִעֲרֵךְ וַיַּנְאֹ

גלא

הורה אוד ק וטיה ג : ר כוֹתֵב יְהוָה שֶׁפְכַלְתָּךְ גָּנָב : חֲטֹאת נָסָב : אִידְעָה תָּמָם : דָּבָר כָּבֵד : בַּיִשְׁעָה גָּדוֹלָה : גָּמָלָה גָּדוֹלָה : חֲטֹאת בָּגָדָה : וְיִשְׁעָה גָּנוֹן :

מֹשֶׁה קָבֵל . פְּרִקְעָן רַאשֵׁון

ויש לנו תחנן טכני כנוד גב והורס ואלומות קקן
טכני נאים כי ולמה לנו גלה בקכ"ה טכני
טעליס לוחך טרכו לנעעה ולוח גלה לאט
ונגען הילן מהל נקון לו וככ מהר החזילו
בכל תפmission ומה וככ טלה נטע גליה הילן
חהד נטל וככ החד חנמנו ננטענו הרבע
עהכ"ו מה טכני טלה היקון כך מיגוס טיט
בכ פסרונו כיס וסחיות נפסות עזהכ"ו
ולפוך לה פירצוי בכחוכ טכני עושי מיגום
שיכיו עוזין הומן מעמאנ להרצות לאס טכני
טכני שנינו מל קשיו כמנדייס וכו' (חמתומן
פרשת חלה):
לאהבה טלה קהמר הראיינן למד חורה
בצנול טהרה עשייה בצנול
טהקה רני בצנול טהקה גל טכני לעולב
בנה פ"ל לחה נטה כל מה טהקה עוזין לה
געזנו הלה מהרצע (ספרי עקב פמ"ז):
כל מיגות טיעטה כלה דס גטו"ז ולא היעצה
כל הנקה זורחה הינו מקובל טכני
מהוון מהוון געו"ב וחס חמלה התח
בדנרייס הילנו כה וכסתה כל נרטעים טכני
הו כלין געו"ז ומופן טנטרדיין מן השם"ג
(גורתיות דר"ע הוות ד'):

כל לרץך יכו נטף פהיס כו' מוכב מן
כטמיס וירוח מן כטמיס כו' מרל וצצ
על כל חמימות (דיח"ז פ"ב):

בזה כוון מהונגה לירוחה מצל' למח"ד גנולך
שכיו לו סנו עבדים שחק מושב מהט
כמלך ומפирת ממנה ונהוד מתיירח ממנה
ויהינו מכם כלך כמלך למדינח כייס
כהוועכ חק' כמלך ומפирת ממנה עמל
ונגעה גנות ופרדיםיס וכל מינוי מגויס .
בিירח וטווינו מוכבבו ישב לו ווועט מזבח בלוט

פָּרָה וְחִזְוֹן מַוְּכוֹן יָפָּנָן נָוֶן עַל כָּלָס
כַּיּוֹן שָׁבֵג פָּמָלָק מַמְלִיכָת צִוָּס רַחֲשָׁנָת
וְפַרְדָּסִים וְכָל מִינֵּי מַגְדִּילִים סַדָּר לְפָנָיו כְּנֶגֶל
דַעַתּוֹ טַל הַוְּכָבָד כַּיּוֹן שְׁנָכְנָס כְּמַוְּכוֹן לְפָנָיו
כַּמָּלָק רַחֲשָׁנָת כָּל מִינֵּי מַגְדִּילִים סַדָּרִים לְפָנָיו^ט
כַּתְקָרְדָּר דַעַתּוֹ כְּנֶגֶל שְׁמַתְתּוֹ טַל מָלָק. כִּירְאָת
מְמָנוֹ וְחוּכוֹ מַוְּכוֹן כַּיּוֹן שְׁנָכְנָס כַּמָּלָק לְכַיּוֹן
וְרַחֲשָׁנָת כָּל מִינֵּי חֻודְצָוֹת כָּלָס סַדָּר לְפָנָיו^ט
כְּנֶגֶל דַעַתּוֹ טַל יְרֵחָה כַּיּוֹן שְׁנָכְנָס כִּירְאָת

מִלְּבָד אֵין כָּלָת

הועל נכס . מילגנמעין מהיל
ע' מלוי כויה . נ"ל הכננו מההיס
לeson ערך . ערך מהלגןמן
זקוק ליעו' הייב נדיין לימן ט'
צער ניעוטו' לערב כל חי
חכורה עלי שור זוכה לנחלת יששכר רכתיב יששכר
חכורה טם . אונא דאטרי אויביו טפלין לפניו ביזוף
רכתייב ביה פעם יונגה יחו אפסי ארץ . זוכה לבינה
ביששכר רכתיב זומבני יששכר יורעי בינה לעתים לדעת
מה יעשה ישראל וגנו' : (סנדLIN נח) חניא שאלו תלמידיו
את רבינו אליעזר מה יעשה אדם וינצל מוחלו של משה
יעזוק בתורה ובנטילות חטאים : (ילוטלמי סנדLIN פ"ה)
ר' בר חנן בשם ר' ברכיה אמר הקב'ה לישראל בני אם
ראיתם זכות אבות שמטה זכות אמות שנטמותו לבו
וזדבקו בחדר טאי טעה פ' כי הזרים ימושו זגבעות
חטוטינה , כי הזרים ימושו זה זכות אבות , זגבעות
חטוטינה זה זכות אמות סכאנ ואילך וחסדי מאחר לא
יוטש וברית שלומי לא חטוט אמר טרחבן ח' :
מחני' ג' אנטיגנום איש סיכון קבל טשטוען הצרייך .
זהו היה אומר אל תהיו בעברים
המשמשין את הרוב על מנת לקבל פרטן אלא הו
בעבדים הטשטושים את הרוב (ס"ה ע"מ עלה) שלא ע"ט

לקבול פרם. ויהי טורא שיטים עליהם : גרבוי (ע"ז יט) ³ אשריו איש ידיא את ה' במצוותיו חפין מאר אבר רבי אלעוז במצוותיו ולא בשכר מצוותיו כדרנן הוא היה אמר אל תהיו בעבדים המשמשין את הרוב ע"ט לקבול פרם אלא הוא בעבדים המשמשין את הרוב שלא על מנת לקבול פרם⁴ : (נילס סכ) הניא לאהבה את ה' אלהיך לשמע בקולו ולדבקה בו שלא יאמר ארם אקרא שיקראוני חכם אשנה שיקראוני רבי אשנה שאתייה וכן ואשב בישיבה אלא למוד טאהבה וכוף הכבוד לבא שנאמר יקשרם על אצבעותיך כחכם על לווח לבך ואומר קשותם על לבך תמיד ענדם על גננותיך ואומר ידרביה דרכך גועס וגונן ואומר אין חיים הויא לטהויקים בה ותומכיה מאושר : (סנה פט) חנו רבנן הנעלבים ואינם עלבים שוטעים חרפהם ואינם משיבים עושים טאהבה ושמחות ביסורים עליהם הכהוב אומר יואהביו בזאת השתמש בנבורתו : (סופה לו) נו ביום דריש ר' יהושע בן הורקנוס לא עבר איוב את המקום אלא טאהבה שנאמר יהן יקטלני לו אייחל ויעידין הדבר שכול לו אני מיחל או אוני מיחל לו מר שבאהבה עשה . א"ר יהושע ט夷 נלה עפר מעינך לא עבר איוב את המקום אלא מיראה שנאמר יהאиш תם שע בן הורקנוס תלמיד תלמידך למד שטאהבה עשה : להים באיוב ונאמר ירא אלהים באבריהם מה ירא אלהים האמור באיוב טאהבה . ואבריהם נפה בנה לנ' דכתיב שהה טאהבה לעשרה טיראה אייבא בגיןיו הא דתניא נה יותר כן העשרה מדעתה שוה חליו יאלף דור וזה תליו לאלפים לאוהביו והם כתיב יולשומדי מצוותיו לאלף דוד

וישפכל : גנות געדה פלי צול . פיעט כולה : גונכט : חכלה כל מסית . גודלו ותכלתו ולקתנו בפוכלאיס טיטהו נימיו : מִתְגַּנֵּי ג' פלס . פולנסיס וכוה מה טולדס גוטן למוי שעד להוטה כלות כמו מה שיטן להז קפן הוא להבחו הוו לעבדו מפשי קולות רות מעשו לו . ומאפיין לחקות פלים כאם לא יעצוד הרכות מה כויהו חלק מהחנה גלנאה : וויש מושך טמיס עלייכם . הענ"ש טהרה שנדר מהחנה ענד ג"כ מילחה . שפטונד מהחנה זיוו גמ"ע וכעונד מילחה : מכל ממאות נ"ט וגמאות דענוזדו שלמה : ולוד כפכל מלוקז . שעבד הות יונלו מהחנה טמו ומלהנחת מגות פז ולוד לטוס קובל סכל : פ"ת בלוד לכנל פלים . ישן לנץ עמן לומל השיפל היין סופי לקדול פכל מוהב חיינ להט גונלו ומען חמאותיו : קאלאס על היינוטיר . כלוימל לח פכוון להנחות הלאה . כדי טיכו זנווין בטיך וטוסיף מל זש וטהר ענדס על נונגומיך ולה"כ פניהם לחיים בטוף הכתוד נכה פלאהמל לדרכו לדמי טועס וחווא וטומלייש טהונס : האונזיס ווינס שלזיס . ההליס גהיס טליהט כהויס ולח האס על חמאליס : שטיס מהחנת המקוס . וטהריס ניטויז פל עטנצה פנעה עלייס : מהחנה . טהוב הות חמוקס : טקול . מסקלו גווע מカリע נכהן הנטן : לח חיינ מיחל הוו מיהל . וה"ק כהן יקמלי לח מה שרגני לח חייל לח מוד דיס לח טסוח נדרס כמו לח נלען טרנט טלה חכם גונמל : מילחה . מדאנט טרנט טלה חכם עליו : ילה האטיס . ולוד מוכב הלאיס : פלאהיד הלאהיד . הלאהיד כל רבי עקייח קיט : גהונזיס . כי ילה האטיס מהס : פלווי לח . זכותו לדוווטו לבניין טליהט טר הלאט טלה . סנק ליהובני גהונט טרנט טלה זהייך קלה סנק גהונט דוכ אל טומלי מלומז דרישט מליחס וויאן לח סנק גהונט דוכ אל טומלי מלומז דרישט מליחס וויאן לח זה זומיס זפראזט מליחס פלאות מהחנה דקהה מהחנת הטער ומיליחס פלאות מהחנה דקהה מהחנת הטער ומיליחס פלאות מהחנה דקהה מהחנת הטער ומיליחס ומיליחס טומכלו וגדרו וויאן זומפלט עליו :

ה'ל יעד אטע לא אמר הומתי כטנו ר' רבן יהנן בן זכאי שהיית דורש כל ייטיך וישראל ורא אלהים וכבר מרע . והלא יהו (ז) תניא רבי מאיר אומר נ' טר ירא אלהי האמור באברהם מהאהבה אף ירא אלהי יודע אברהם אהובי כי איבא בין ע ריש בן אלעזר אומר נרול העושה מהה לאלפים רוד הכא כתיב יעשה חסנה לפני המלך ורחש כל מינו מוניות סדרויס צני מליקות וצבר כיריך מלך מהד לטיבך נ יוכלו לנכונות حق הילכה נוית ישראל מי נ למה נוית ישראל דומין בעוטין . מלך מי נ שמי נכס כוף כעהה המלך דבר ש חוקי מה שיש המלך עמל וגנבה מתני סכך פטפס קטן טהור יה למשלים גדולים להכו הורה אור ג נרכזם מט : ס דנלייס גג : ב זופזום ג : ג ליזו גו : ד ב

9.(א) אל יאמר אדם חורייני עושה פצצות ה-
שזהירות הרות מהן כדי להגניז
שהעובר על רך זה הוא עובד מיראה ואינה
אותך לעבוד מיראה עד שחרובת דעתך ויעבד
יראת הרוח ולא כדי לירש הארץ אלא עוזר
והיא פעלת אברחות אבינו שקרוא הכהנה או

א) ע"א נורווגיה ס"ה סוי על פטנטנה וע"י

וימתנו כל הגז נך נו'. סימול דקליל וועלט נך הוכני זמך : פען טלאויה על
קפייל. כנון מuls לפכה טאללה בפאי כגליות טאלן לויז'ן מלך שטיט קמלה :
לקיין לוי. כלען משות לנטום מטל נמי צשיי כגליות שטה קן : עניד
ההה הונך. טבילה ומיל כאנדא חדה מלה ומילא סטאלס כנד ענילא כלמל
זע יפסל מל זו : מה דלית לי מאקס. וכי
לל מס טיט לי הלי מהאל ושות נס לדקה
ומילא ומילא נזך כלעל שטה לדקה ומילא
פונל : טי דה הוינקי. הילו זי חיש חפה
טנטיש וולע טוטה מלה כאנדא : נקטו.
מסמג טי לנכנות יאל בכע ויל פוג תלוזויאו
סיו נלמייס לפסי ס' : וויפער טמו. טיגל
כעט טטה פאלס טט הונרכס וכלהט טמו גליס
לכל יהסיל הומו ודלייט לאון סטיניות וכילום
ונו' היג'ג דפטעיס דילאל קלי הילקנ'ס מ'ת
דליךليس נמי פל מאיון כל מטל : נך נמל
כל מליח. מן קמניים טליך : וויש מקנ'ל
של מלכות טטיס. קולע ק'ס : פ'ס. כלמל
עדין לין הלה מניה כוונך : ממתקיס ייך ס'
הוינס טטוסקיס נטולס מײַן ייך עכטיז
כח ממתקים כמו מומלן : הילר לאס. האג'ס
חיקס נמייס. עיין להל ממתקים ייך ס'
מייך ס'ה לרהי למוש ולען מיד נמל איס :
וחאכט

ולובי חיל בקרבי : (נכitem ס) חייב אדם לברך על הרעה כשם שמכיר על הטובה שנאמר
ואחבת את ה' אלתיך בכל לבך נ' בכל לבך בשני יציך . ביצר טוב וביצר רע . בכל נפשך
אפילו הוא נטול את נפשך . ובכל מادر בכל סכונך . רבר אחד בכל מادر בכל מדיה ומדה
שהוא מדריך לך . הו יטודה לו מادر פאר : (פס סה) חניא רבי אליעזר הנחול אומר אם נאמר בכל
נפשך למה נאמר בכל מادر ואם נאמר בכל מادر למה נאמר בכל נפשך לומר לך אם יש
לך אדם שעפו חביב עליו מספטונו לך נאמר בכל נפשך ואם יש לך אדם שמפטונו חביב עליו
ספטונו לך מادر . ר' עקיבא אומר בכל נפשך אפילו נטול אה נפשך וכו' . אמרו
בשהוציאו לר' ע. להריגת זמן קריאת שמע היה והז סורקין את בשרו במרקאות של ברחל והוא
סתובין לקבל עליו על מלכות שמיים באהבה . אמרו לו חלמידיו רビינו עד כאן . אמר להם כל ימי
הייתה מצטרע על הפסוק הזה בכל נפשך ואפילו הוא נוטל את נפשך אכרתוי כתיב בא ליז
אקיימנו ועבדיו שבא ליז לא אקיימנו] היה מאריך באחד עד שיצתה נשפטו באחד יצתה בת
ויל ואמרה אשריך ר' עקיבא שיצתה נשפטך באחד אמרו מלאכי השרת לפני הקב'ה רבש' ע זו
גורה חוץ שכבה . אמרו ימתנים ייך ה' סמותים מהילד . אמר להם חלקיים בחיים . יצתה בת קול
אמירה לו אשריך ר' עקיבא שיצתה נשפטך באחד אתה מושון לחוי העוה'ב : ר' עז'י מודא
סימות עליהם : (נכitos ס) עבוז את ה' ביראה ונילו טעה א' ר' ארן בר אהבה אמר רב
במקומם :

כמוכ"ג. כמוכ"ו מון פחלמים ומון כתמות וכמכמותם צלן ינטרטו לחרות וצלה ימלו נכס וריס ולן ורמו מיקח לו דבר רם. גנויים ונגנויים וכדי טימלו ימילס נטוב ונברבך ונעולס בגה להנגל מן בטורענות ומון חמוץות ומן וקיוחה הש כל נוכנס כעתודה להט ולגער הות כרשות לישס פדון כಗודל וו כיון כירחה ועליך סמחה נקרצת. חכל כגן טג' כלנו דין לטולך כוון סמחה כוון קדימות מקדימות בכוח חד ע"י כוון חד לאט תלויות מה וצלחתם דויס כוון קדימות כוון נתקפה כוון כורמן דויס תלו גאנט שטלים צלן כקנ"ה חסיס וכלהו כהו מהו הולכ ומנקה מהנו כוון מכח וכתמייה מהנו כוון מהיר (מלרש קלאם פ' י"ב):

אליהיך ובוון שאחוב ארט את ח' אהבה הדרתית סיד יעשה כל חסנות מאהבה: (ג) וכיעד חי אהבה דראות מוא שיאחוב את ח' אהבה גדרות יתודה עזה פאר עדר שרטוא נטה קזרה באחבתה ח' גנטזא שוגה בת חמיר כאייל חולת חיל אהבה שאין רערו פנורא מאהבה אשה והוא שוגה בת חמד בין בלבול בין בקומו בין בשעה שתוא אcel' ושותה יתר סוה תחיה אהבתה ה' בלב אהובין שוגים בת חמיר בטו שצנו (טט) בכל לבך ובכל נפשך ותוא שלמת אנד ריך מצל (טט'ג) כי גולת אהבה אני וכל שר השירים. בשל התא לעניין זה: (ד) אטוז הכתיב הראשונים שטוא. אמר הריני לופר תורה בשבייל שאית עשר בשבייל שאקראי רבי בשבייל שאקבל שכר בעוח'כ, חיל לאחבה את ח' כל מה שאתם עושים לא תעשו אלא מאחבה ויעיד אפריו חכמים בספחים חזק פאר ולא בשבר תפורה. וכן חי גודלן החכמים נגידים לנבוגי תלמידיהם וטskillותם ביחס אל החיים בעבריות הטמטשים את הרב עיט לקיבול פרוס אלא הו בעבריות הטמטשים את הרוב שלא על מנת לקבל פרוס אלא מסני זהוא הרב רואי לשפטו כלומר עבדו מאחבה: (ה) כל העוסק בחוויה ברוי לקיבול שבר או ברוי שלא הגיע עליו פורענות הר' זה עוטף שלא לזמן ובכל העוטף בה לא ליראה ולא לרבך שבי אלא מסני אהבת אדון כל הארץ שאלת בית הר' זה עוסק בה לשפט ואטוז הכתיב לעולם יעסוק ארט בתורה ואטיזו שלא לשפת שטהור. שלא לשפת בא לשפת לפיכך ביטליםין את הקטנים ואת הנשיים וככל עמי הארץ אין טלמיין אותן אלא לעבוד כדיח' וברי לקיבול שבר עד שהרבota דעתן יהתכבדו חכמת יתידה מגליין להן זו וזה מעט וטרגילין אותן לעניין מה בנהח עד שישיגו יידעו יעבדו מאחבה: (ו) דבר יצע וברור שאין אהבה חקבי' אהבה בלבו של ארט ערד שיטונה. בת חסיד בראי ויעוזב כל מה שבועלם חוץ פסנזה בטו שמאה ואמר (רנניות ו') בכל לבך ובכל נפשך. אית' אהוב ותקביה אלא ברעת שירעיה וט' הדרת תחיה אהבתה. אם טעם טעם ואט הדבכה תרבה לפיכך שיז' מאר עזמו להבין ולהסביר בחכחות ותובנות חמודישיות לך אמר בונו גאנז גאנז גאנז

א] ס'ג כירזאלטש רהמטויס כל נקי ותחמטייס כל מפטוי וכבל נמי לו כות נזוק לו ולדין דספיט נכל יסדי וכנייעס זטן קט ולו הפלגה דצקו נטום ק נאך כיינן : ב] פ'ג מ'ג ננטקנו שין חולב קיכל מולח טמיט עלייכס גמוריה באך ודים . זונפריג כבאליג כבחכלו צטמיס ווכ' , קחוויו לג פאליג וע'ק מ'ג . נט'ג ש'ג כה טבוס סטטס . ו'ג' (פנדזין כז) הילטס טלי יטמ מונרווי קוליגס . (ונדרקוט ו'ו) ונעד פאניד סכיב זילטונו :

א) פ' ג' ניזכרת רהמויות ככל נדי והחומרה ככל מפטוני וככל נמי (ה' סות נזוקן לו וכדין דפסחים הכל נסיך וכניינע ומון קם ולו הפלגה דצפו נפום ק' מגלה כי' וגדרו : ב') עי' כפ' ב' מ' ג' נמייקון דין זולך ביבר מוליך טלית טלית פטוריה בדין ודין . ונזכרין כבאי' ככתכלו כתמים וכו' קחוין (ה' פלאין) וע' ק' מילג, ג' לא' לא' כה' פטוש סל'ס . ועי' (פאנדרין ג'ז) היליטס סל' יכון מוגליך קלייקס . (ונרכות י'ז) ונעד פטיען סכין יולקון :

אלל כל מה שטח שירט נט כקכ' ירין לטעי כקכ' טאג'ה צו רעל הילטינ
ודן יודן גדולה קייל כויה זטמיס ווּרְן לָה וטולט עטכ צירלו מלפינו. הי' ורמייש
גדולה קייל קירלה טטעי ספריט טכתח

שלמה נס מעתה חלה כירח סל"ד טקל
כחן וככאל סיופי הגה ירתק כ' טיה
תקאלאל ונספר קאלאט כתיב פוג דכר
כל נצמת מה קמלכיס ור' (מזרע קאלק
ת"ג פ"ג):

א"ר יודן מהר דוד לפניו רקנ"ה חודימי
חוורת קיוס מהר ליה רקנ"ה דוד
קיוס מהר נבי נפס לירח טנרטמר ידרתת ט'

תוסיפת יתיס (ילקוט פולאוס חל"ט) :

דא מה כ' נני ומלך כי מי טהור ירלה
מן פקכ"ה סוטו לנטנות מלך ממי
הה למל מלהניכס הנייט זגלהמר כי ירלה
הלהיט התח ונגעט מלך. ה"ר נרכיס הקבון
צט"ד חלנו כתיב גול עמק טוה כוונע עמק
כמלך עמק טראטו ככל ונעלו טה וקלו
מרוצים וטעו כסיה וכטינוכו מלך עליות
וכן יוסף הוזר התי הלהיט הני ירלה
ונגעט מלך וכן מסה כי יורם מקנית היל
כהלהיט ונגעט מלך זגלהמר ויכי ניטורון
מלך (חנומתל) :

חרתה לבס ירמי טוי. כי בס כ' הגדת
מפניו למדין תליה כוכור משא טהור
טל מקום תליה להדר טהritis ומתקן פינוק
המי למיר ממלהכי כשרה טהון מוכריין
הט בסיס תליה להדר טלא קדושים שנחדר
וקרין זכ' תל' זכה וחרדר קדושים וגוי' להדר
משא די טהרה נסחות מסנעה כמלחיכי
כשרה ונרו דברים ק' ז' ומבה משא טהורה
חכש הכתים ונגדל גודלים תליה כוכור טהור
טל מקום תליה להדר כ' ז' חיינות כתוכיהם
טהו טלא מקום נחנס מהכ' ז'. רצבי' הווער
חין תליה יתמר חדס לה' מולך לה' מנהה
לכ' שלמים תליה טלאה לה' חנכח לה' שלחים

וְהַ כָּל הָאָרֶט אֲדֵר אֱלֹעֶוד אָמַר רַקְבָּרִיךְ
כְּהֵגָא אָמַר שָׁקוֹל וְהַ כָּנֶר כָּל הָעוֹלָם
אֶלְאָ לְצֹוֹת לְהָ : (יְוֻטְלָמִי נְרָכוֹת פ' ג') כְּזֶה
וְזֶה דָּבָר הַכָּל נְשִׁטָּע אֶת הָאֱלֹהִים וְזֶה לְמַה
מֵאָה נְפָנִים וְזֶה עֲשָׂוֹת כָּל שָׁנָה וְשָׁנָנוֹת
וְזֶה עַל שְׁלְשִׁים עַמְּד עַל עַשְׂרִים עַמְּד עַל
הַזָּה אָוֹתוֹ הַגָּפָן חַבִּיב עַלְיוֹן כָּל הַכְּרוּם כָּל
הַדָּא וְזֶה דְּכַתְּחִיב בַּי זֶה כָּל הָאָדָם בַּי זֶה
וְזֶה שִׁיחָלֵךְ ר' אָסּוֹת בְּקָוָתָה וּקְוָתָה^ג שְׁנָאָכָה
טָפְנִי ד' אַמְּות בְּגִילְוי הַרְאָש אָמַר שְׁכִינָה
הַנִּינְיא אֲדֵר מִיאָשָׁא סְשַׁמְּה ד' יְהֻדָּה
בְּנֵי אָדָם שְׁהָם יְדוּאִים לְהַזְכִּיד אֶת שְׁמָה
הַדִּין חִידָּגָא דִּיטָּא מְפִי : (סס ז') אֲדֵר חַנִּינָה
אָסּם לֹא נְהֻדוּ הָוָא עַצְמוּ יְהָא בְּנָרוּי שְׁכָלָל
שְׁכִינָה שְׁנָאָמָר יְבִי טָהָר כָּל הָאָנָשִׁים וְנוּגָה
חַנִּינָה

ונכון מהר ה' זכה ורמלה ל' כוונת מילא
ה' נתקללו וכמה נתקללו טביה
מזה (ח' פ' קדושים ס' קי"ב) : א'

ו' (ילוטלמי סוגה פ"ט) כתוב
אליהיך וכחוב אחד אומר
עובד עיטה מאהבה ועשה
באת לשנא רע שאתה
סימאה שאם באך לבוטט
תנייא זובעבור תהיה יוראות
וי תחטא מלטר שהבושה
אין אמרו סיטן יפה לארט
כל המתביחס לא במדה
ת פנים בידוע שלא עמד
לין פ) א"ר אבא נרול מה
שנאמר באברודם אבינו
ובעובייה כתיב ?זעובייה
(ה) א"ר יהודה לא בראש
שייראו מלפניו שנאמר
וזו". ר' סיטן ורבי אלעזר
בר אחא אל חד לחבריה
אטאן הוא אל אידך ניקום
אל אבינה לך אני דגבר
את דגבר בר אורין הוא
טר דגבר דחיל חמאנ רוא
לו להקב'ה בעולמו אלא
זועחה ישראל מה ה' אלהיך
נו' וכתיב ?ויאמר לאדם חן
בן בלשון יוני קורין לאחת
יר חנינה חבל בידי שיטים
זועחה ישראל כה ה' אלהיך
ו' אמו יראה טילה ווטרתי
שפטען בן יהאי אין להקב'ה
דעת שיטים בלבד שנאמר
ני משה טילה ווטרתי היא
כלי נדול ויש לו חזקה עליו
עליו בכלי נרול: (נכטס 1)
ארם שיש בו יראה שיטים
ובופ רבר הכל נשמע את

אלhim ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל הארים סאי כל העולם כלו לא נברא אלא בשבייל זה. רבי אבא ברלו. ר' שמעון בן עזאי אומר כל העולם כלו לא נברא ספק רבי לוי בר סמי על אבוח דשטוול ואבטר עילוי סימיה לוי בר סמי רוכה לטלה שהיה לו פרט הזה בו שאה חכיות של אין עמד על חמישים עкар על ארבעים שעשר עמד על אחת והיה עושה טאה חכיות של אין והי לך היה רבי לוי בר סמי חביב לפניו הקב"ה בכל אדם בכל האנשים : (קדוטין נג). אמר יהושע בן לוי אמר לו לאדם שלא כל הארץ כבבדו . רב הונא בריה ררב יהושע לא אמר אלה טעה מרائي : (מדיטח) אמר זירא אמר אלעוז אמר א'ר אלעאי טאי רכתיב יזרחה לכם יראי שמי ותוי אלו גור אלעאי טאי רכתיב יזרחה לכם יראי שמי ותוי אלעאי בטללה . שמש צדקה ומרפא בכנפיה אמר אבי שם ואמיר רב השוטע הוחרת השם מפני חברו צריך לנחותו ועקבים שהוכרת השם מצוי שם עניות מצויה ועניות בכ

וְהַכְּנָתָה ל' מִלְאָזֶן . מִמְמַשׁ שֵׁם ל' נְמַנֵּת הַמִּלְאָזֶן כ' מִמְמַשׁ שֵׁם ל' נְפָנֵז כ' מִלְחָמָה הַטְוֹת וְכֵן טָסָה גְּדוּלָה נְלִילָתָם : טָהָרָה נְהָרָה לְפָנָוֶה . וְלְפָנָוֶה תְּלִילָתָם :

**רשות אודר ע' דנמיס יי' פ' פס' י' ג' נטש
ב' פלטבּוּגָן פ' פְּרַזְבּוֹן ג' ג**

לchein ולחשייג כמו שכארכנו בהלכות קוקוס פ"ז) : דאל הנכבד והגורא הוה טעה לאחכו וליראת איזה שטאנר (אתה את ה') אלתין ונארט את ה' אלתיך תירא : ב והיאך תיא הדרך לאחכחו ייראוו . בשעה שתבונן חארט בעשוי וברואו הנפלאים האגדיליס ויראה טון חכמתו שאין לו ערץ ולא קע מיד הוא אויחב ומשבח וטפער וטחאות תאום גדולח ליעק תשס הגדול . כמו שאמר זוד צמאח נפשי לאלהים לאל זד . ובשפתהש בערבויות האלו עצם; מיד וטא נרתע לאחנוריו יטחד ויורע שהוא ברית קנטה שטלה אפליה עוטרת ברעת קלה טעו: לחני תפיס רעות כמו שאמר זוד ערוץ אמר עבוזותיך וט' טה אניש כי חזבינו . לפחות הדברים האלו אמי סברא כלאים גדולייכ טסעשה רבנן חשלמים כרי שחיי פרטן לסתין לאחכחים אגבועותיך וט' טה אניש כי חזבינו . בזומן שארים שתבונן בדברים האלו וטבז שטף . כמו שאחוויל בעין אהבת שטחיך כר אתה ט' יאמיר והיה העולם (כלcum יסז' קמודס יט'יכ) : בזומן שארים שתבונן בדברים האלו וטבז תפש . כל חברואיות סטלאך וגלגלו ואדם כיווא בז יראת חכותו על חקבייה בכל היוצרים וכל חברואיות טוטיפ אהבת לטעסט והצמא נפשו וילכתה בשאות לאחכחים הטקס ברוך הו . ויידא ייחסד טשפלווח ודלווח וקלוחו נשיעריד עצו לאחד כנפות הקדושים הגוזלים . וכ"ש לאחד מהזרות התשענות הגוזלות פ"ז תנגלטם שלא נתחכחו בטלה כלל יימצא עצמו שטוא נכל' טלא בשוח וככלת ריק ווופר (ס"ז סלכס י"ג) :

ב[לעומת] (ב[א] פ[ט]) (פ[ט] ק[כ]) כ[ל] ר[ח]ז[ן] ק[י] פ[ר]צ[י] ר[ח]ק[ה] ע[ל] ל[ימ]ק[ה] ד[ב]מ[ה]:

ל קלהה הַלְלוּ מִפְנֵי שָׁרְטֹנוּ לְמַלְכֵינוּ : הַלְלוּ
לְדִין : בְּגָוֹתָנִי יָוֹצֵי כָּן יוֹעֵד חִישָּׁת גָּדוֹס וְזָוָוי
אֲחִים כְּנוּכָּיִים צְפָלָק זֶה זָוָן זָוָג פְּלוֹטָן וְפְלוֹלָי
כְּשִׂיעָן וְהַגְּנִי הַבְּנִית דִין : יָסִי בְּיָמָךְ בֵּית וְעַד
לְהַכְמִיס . כְּטִילָהוּ הַהַכְמִיס לְהַמְּקַבֵּן וְלְהַקְוֹעַד
יָסִים בְּיָמָךְ מַוְיכָן לְהַכְּלָל זֶה טִיטָּוּ לְגַנְּלִיָּס לְוַמְּלָל
מַהְקָבָן נְגִיתָה תַּל פְּלוֹוִי טָהָר הַפְּטָרָה תַּלְהָרְלָם הַלְמָוד
מַכְסָה לְיוֹתָה דִגְרָה הַכְמָה מַפְלָה מַפְלָה לְמַהָּרָה
דוֹמָה לְגַנְּכָס לְגַטְטוּה תַּל נְמָס הַגְּנָבָה תַּלְהָלָה לְקָמָה
כְּלוֹס מְמִימָה רִיחָן סָוֶה קָלָט וְסָוֶה טָמֵה : וְכוֹי
מַתְהַבָּק נְעָפָל כְּגַלְיָס . כְּלָוָמָל שְׁמָךְ הַהַרְיָס
תְּהַמְּקָלָךְ מַעֲלָס הַמָּקָה כְּגַנְּלִיָּוּ וְסָכוֹלָךְ הַהַלְיָוּ
נְחַמְּנָה מַהְבָּק בְּהַוָּה מַעֲלָה כְּגַנְּלִיָּוּ . פִּינְזָה
לְהַלְלָה תְּהַפְּכָנָה לְגַנְּלִיָּס עַל תְּהַלְלָן בְּקָץ כִּי
וְגַנְּיָס סְכָלָב יְזָבָן עַל כְּסָכָל וְסָהָלְמִידָּס
יְזָבָנָס לְגַנְּלָוּ עַל גַּנוּי קְלָקָעָן : וְכוֹי סְוָקָה
כְּגַמְּה הַתְּגַלְיָהָס . כְּלָמָדָס אַמְלָה תְּסָוָתָה
לְמַוְתָּכוֹן וְלֹא כְּמַהְסָס אַכְטָה שָׁקָן כְּמַזְעוֹן תְּמוּחָס
הַפְּנִיאָן כְּדַבְּנִיאָס כְּמַעֲנִיאָס וְצָוְנִיאָס :

ונבָן' סכלטונויס. סכחכלו רהמְנַן כל זוג
זוג דיו נטילויס: בסכלן צו. כויה
וילט חפל וויה: דופי. קס"ד דופי טל
הפל לה ריא נהאכלאות בעמלו פלנכייס על
ישכלן: גווח. גווח מקלה ננו פנו געדי
געה דהמיה דטיכריה: נטטייס מזווין. נאמט
דרק הין יכולן נטומלה וכולכה וכועה צפלוּת
טהלייס: ולצון. וכך דנקן ל"ז כל הצעדי
ולכ"ז צו נגה: נטה (וות) יוכף צו יונאל דרי
דרי צו. כלומר להחל (וות) יוכף צו יונאל
פיו הלו מהט דוכנות קלנט וקמני דלה:
מלטו נכס עון ה למלה לה. טיס נכס דופי:
דופי טל כמייכ. דעד (וות) יוסף כ"ז ליה מהלקי
כמייכ ולה נטוט דנבר טערין לה נטטני
הלאך ולהשי נקט סמייכ דטיך כייטה מהלוקט
ריהונקה בנהלקי צו הכמיס מעולט (ומויזוי)
ומירוכף צ"ז וטילך טיב נגן דופי טל סAMILT
בנהלקי נסמייכ טלמייס ניו"ט כדעלמראין
בשיגינט טמלוּו לומדר לנטער וכלל הואר טלה
לנטער: וכיה זשי [יוכף] גויסה היפלאג צו.
נטטס' הנינה: דצ"ל ליה. בנטטנס הלא
נטטס גויסו בנטטנו: עשיית מסד. טהאלטלוּס
בנילמן וויאט הרכן וכל זקי יטקלן להכל נחט
זונו: לטחים כל יקומו. נמרפה עגנו מ"ה:
וילין לטחים הפל. ווילין לטחים הפל:
מיהה לייס הרא. יקנו למח"ט מאכסייס:
בנטט פכלטמאנ. מעהט בנטמו פ"ט כדי
להגעט לידס טכל וויאט לעסוק נחוינה
ט"ז הלו זטיג חייט כלטס טוּס ט"ז דזוקו
טכל

והלא דברים ק"ז ומה פעריים שלא קרבו את ישראל אלא לצורך עצמו שנאמר יואם ידעת ויש בס אגשי היל ושם שרי מקנה על אשר לי כך המארח ה"ח בתק ביהו ומأكلו וטעקו וטהנהו מנכסי על אח תכה ובמה . פהה ר"א בנו של ר' יוסי הנילוי בכבוד אככニア ודרש ייברך ה' את בית עובד אדם וגוי' בעבר ארון האלים . והלא דברים ק"ז וטה ארץ שלא אכל ושתה אלא כבד ורבע לפניו כך המארח ה"ח בתק ביהו ומأكلו וטעקו וכ מהנהו מנכמי על אח תכה ובמה : (פס כ) יועבר עליינו חביר א"ר יוסי בר חנינא משום ר' איזער בן יעקב כל המארח ת"ח בתק ביהו ומ מהנהו מנכמי מעלה עליו הכתוב כאלו הקרבתanim : (כהנות לין) אמר רבי אלעזר עמי ארצוחי) אין חיטש שנאמר יתחים כל יהו רפאים בל יקימו . תניא גמטי הבי יתחים כל יהו יכול לכל הלמוד לרוכר רפואיים כל יקומו במרפה עצמו מדברי תורה הבהיר מדבר אל ר' יוחנן לא ניחא לטפייתו ראמרת הדמי החוא במרפה עצמו לע"א היא רכתיב אל טקרה אחר אני דורש רכתיב יבוי טל אורות טלך וארץ רפואיים וגוי' כל המשחתש באור תורה אוור תורה מהייתה וכל שאין משחתש באור תורה אין אוור תורה מהייתה . בין הרחיה דקה לתויה יוא הם הרבהם בה' אלהיכם חיים כלבם היום וכי אבישר לדבוקי בשכינה והבתיב אשיא בטו לה"ח והעיטה פרק בטיא לת"ח והטגה תלמיד חכם מנכמי טלה לעלו הבחוב כאלו סדר בק

סוד בק

תורת אודר ו מילאנו : ז במוואן ג וו : ח דקלות כב : ט נריהות מז : י במוואן ג וו : כ הלוות כד : ל יוניש כד : ט פט : ט פט : נ דמיון דג : ס פט :

שלוחים לה' ת"ל קרכן לה' וכריי דנrios
לצמיס חמר המkos היל ומל שמי פלייכס
מקוס נחנס וכמקוס ציווין טל לחט כמכי
אמר לו יטמיהה גניזה למחזיקו ובליה הדרין
מחנו כליה מרתיע כל גוטו וינקרטען

כל הגנריו כמדגר לפניו מלך מלכי המלכים
פקכ"ה טהרכ"ו שיבת ציון כהוימה כירח
ברקען ואיזען (חנוך דב' גלויא ס"ח) :
יזה כויהר נוח וועל . ליהנה מה ל'
הילכיס נלכט בכלי דרכיו ולדנקה כו
וכי היפער לו להלט למלות ולדנק כהא
וכלה כהר נגמר כי כ' הילטיך ה' חוכלה
כהה הילט כדק נחכמים ותלמידיהם
וחעלת הני עלייך כהילו עליות למروس
ונעלת לנו טלית וגטלת כטלוס ה' הילט
הפיilo כהילו עסיך מלחה ונעלת וכן כה
חוואר מלות למروس סניון טבי וגנו' (ספר
מקב' פ"ג) :

ובן כוונת מומר פולך מכך. חכמים יומככים
למה"ד למי שגננס לכוון המרכיבים
הנעים"יו טהור לך כלום וללא נחן כלום
ח"מ ריח טעם קלט וכוגענו עמו כך כל מי
שהוגן פולך עס הגדוקים לוקח מהמשיכם
ומדריכיהם בטוטזוס (פלר"ה פ"ב):
נמשלו ישרול כל הננו מה הנו כל זמן
שערו דחק נז לפניו כוונת מושמר
פירות ממנו מסליכois הותנו להתקומות כן
ישרול כל זמן שקרירין דבקים לחכמים
וזומען דכרייכס בס זוכין לקנות שני
עוולמות פרצוי מכאן היברו מן צבי עולמות
(כסייעת רבקה):

א"ר יוכרכ' המטה פצחים כתיב כריזל
כגンド חטאך ספרי תורה ללמדך סכל
מי טהור נזקן לאדריך בטעת פרנסתו כלילו
קיים חמץ סכלי תורה (מדרש טומול) :
שטעון מהי טוריה מהר מטו . וכלה
שמtron גדוֹל מעורוכ' הילך ע"ז
שטעו עריה עוסק בפרקמיטיה ונוטן בפיו
טל שטען לפיכך נקרת הכלכ' על צמו
ודכווקיס זוכולוֹן מהר טמח זוכולוֹן כהנתר
ויטסר כהילין וכלה יטסר גדוֹל מזוכולוֹן
הילך ע"ז ססוכ' זוכולוֹן מפרש מישוב ועומק
פרקמיטיה וכלה ונוטן כפיו טל יטסר נוּטן
לו טבר בטעמו לפיכך נקרת כמסוק טל צמו
בנהמר טמח זוכולוֹן וגוי' (ויק"ר סכ"ה) :
עין קיוס חייה למחזיקיס כה . היילו נהמר
ען חיוס חייה לטעמלייס כה לה סיחה
תקומה לזוגהיי כתורה מהלך למחזיקיס
כה . היילו נהמר חזרה חזר לה ילמד לה
סיקת קוקמה להרקייס מהר קיוס מה דנרו
התורה (סס פכ"ה) :

אל גנט הגנו ירדתו מרייך"ל נמשלו וצרה
כלהנו מה כלינו כוֹן גנזוק ונחלפת
ולטינה קיה נזווה למחה טויו מלפה
כאשר וככפרניט שננוין וכתחלפני כך כל
מה שישראל נזווין מעלה וטוקין לעני
כחורה בזולס כוֹן לטונבן כס גנוין
ונחלפין להם וחרכת להם שוד-כטווכ"ז
וזכר טוב לשלוט כביה (א"ס רג'ה) :
בתיב ויילד כ' מלכים מה כחדס מפל
מן

10
11

וְהַחֲמָדָה לְלִבּוֹ . הַדְּסֵן תְּמִיקָה כְּפֶרְתּוֹ
סְמוּכָה שָׁגַן כְּפֶרְתּוֹ לְסִדְרוֹל כְּמוֹנָה לְמַרְזָן
יְהִילָּה טְנוּמָה וְאַסְטְּרָה מְנִיחָת כְּכֹרוֹיסָה
בְּכָל נְהִירָה וְנוּעָה וְכָלָה מִין קָסָה לְמַרְזָן וְרוֹפְלִיסָה
לְהַלְלָה כְּהַמְּדִינָה קָהָלָה מְלִיכָה בְּכָנִים וְתַלְמִידִים
לְמַדְתָּק סָכָל כְּגֻזְקָק לְחַכְמִים וְתַלְמִידִים
חַעַלְלָה מְלִיאָה כְּהִילָּה מְקִירָה כְּנָרוֹיסָה וְצָוָסָה
לְיְהִינָּה הַכְּנוּסָה טְכַנְּתִיס (חַנְלָה וּעַל פ"ג) :
בְּתִי סִיסָּה לוּ חַ"ה כְּתָךְ צִוְּיוֹן וְיַודָּעָה כְּמַדְתָּה
וּמְפְרָנָסָה עַסְכָּה כְּיַעַד כְּרָכָה נְכַנְּתָה
לְהַתְּזִקָּה נְעַטְּסָה יְהִוָּה : לְעוֹלָס זָכָר מְלִיאָה
בְּיוֹסָף זָכָר בְּנִית פּוֹטִיפָּר כְּהַמְּדָר בְּזָהָר
בְּזָהָר כְּנִית כְּמַלְרִי כְּגַלְלָה יוֹסָף וְנוּעָה מְכַלְּן
מְכַלְּן מְרַכְּעָה תְּכִיפָּות כְּן כְּוֹ (קָגְלָה ר' פ"ב) :
דָּהָרִי מְתַלְּכָה בְּעַפְרָה רְגִילִּים . לְךָ בְּתִרְבָּסָה
וּרְכָב רַעַךְ . עַזְהָה לְךָ רַבָּה וְמַדִּינָה עַלְךָ
בְּעַפְרָה טְנוּמָה וּרְכָב רַעַךְ וְאַסְטְּרָה עַזְהָה כְּן
תְּנַגְּלָה כְּנִיּוֹת (מְהֻרָּת קָלִילִים) :
הַקִּיצוֹן וְרַנְגָּנוֹן סְוֹכְנִי עַפְרָה מְכַלְּן מְמָרוֹן כָּל
כְּנֶמֶזֶזֶז תְּכָן לְעַפְרָה נְחִיוֹן עַפְרָה
גְּגָנָר לְקָהִיָּת סְמִקְיָס וְכָל שְׂהִיוֹן נְגָשָׁה
תְּכָן לְעַפְרָה נְחִיוֹן הַיּוֹן עַפְרָה גְּגָנָר לְקָהִיָּת
סְמִקְיָס לְכָךְ נְהִימָּר כָּל זְוֹכָר עַפְרָה שְׂכָנוֹנִי
עַפְרָה לְהַנְּהִימָּר נְגַלְּה זְוֹכָר עַפְרָה הַלְּוֹ נְגִיָּה
הַלְּסָם זְמָסְכִיָּס זְלָמָס עַל שְׁעַפְרָה לְלִמְוֹל
קְטוּרָה כְּקָנְכָה מְנִיחָה פְּלִיכָה טָל הַוּרָות
סָל, קוֹרָה וּמוֹזִיכָה כִּין כְּרָכָה וּמְנִסְפָּן
וּמְחִצָּקָה וּמְנִסְקָה וּמְכִילָה לְחִיָּה טָולָס הַכָּה
טְנוּמָה כִּי טָל חָרוֹת טָל (חָלִיכָה רְכָב
פרק ס) :

א"ר עקיבא כל המנוגה עגמו על דברי
תורה למכיד לנכלה חוצלך בדרכך
כל עונר וצנ מנוח ידו על קוותם ומתרחק
אמנו וכיילך שנחומר חס נחלת כהנשתם
זוהס זמות ית לפה ה"ל אין עולוי לרשותו
חטינו חס. מכאן לדס עגמו על ד"ת
ויהוכל תמים חרוניס ולונס גנדים פקוקים
וישב ומתר על פתח כל חכמים כל עונר
וזב הגומר טהור סוטה כו ויה לאזוף מתח
מונע כל כתורה כולה עמו. רבי יוסי
הוותר רד מטה למצלב ומעלה למטה כל
כהנוגה עגמו על ד"ת טף שמספליין
זוחקו וכל שמשpiel עגמו על ד"ת. כו
שמנוגה היו (הדר' ג פ"ה) :
זההו סוקה נגמרה מת דבריהם. נמללה
ד"ת למים מה מים חס אין לדס
נזהר

ים בידיו ואמ' לאו אין תלכשו מתקיים
אמ' יופברבר סתנה וביר שינה לה
אם מניט רעתו הקב"ה טשפלו שנאסר
בערונה הצעיס אם פשיט ארץ עצמו
אין תלכשו מתקיים : (סוכת ז) א"ר
ז : (משנית ז) א"ר חנינא בר אידי לסתה
חולcin למוקום נמור אף דברי תורה אין
גיטים ובין ובחלב דכתיב hei כל צפיא
זה שני טשין הללו אין מתקיימין אלא
בגמा את דבריהם : (שלוגין ז) אמר
רבי

למזה ולג' סמץ' כי זה הכל' נכוון כמלמד ווומר מונח ט' נכוון כל זמן פניות כמקודש קדשו. כלומר סכל סמזהיקס חכמים וקלמייליקס כפרה לי מונח. כייט סמזהיקס כד פ' ווומר ומיש כה מנעל סלאה מדרבק בשכינה ביווצה בדרבי אתה אוטר ילאהבה את אלא כל המטה באתו לה' והועשה פרקטיא לחולפי חבם והטהנה תלמידי חכמים מנבשו טעה עליו הבהיר באיו טרבק בשכינה: (יוטלמי סומ' פ'ז) כתיב "ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת ר' רבי אחא במש' ר' חנוך ברבי חייא למד ולימד ושמר ועשה והיתה ספיקה בידו להזיק ולא החזק הרי זה בכלל ארור. רבי ירמיה בשם ר' חייא בר בא לא למד ולא לימד ולא שמר ולא עשה ולא היה ספיקה בירוי להחזק והחזק הרי זה בכלל ברוך. ואטר רב חנן ר' בשר' חנינה עתיד הקב'ה לעשיות צל לבני טצת בצל הכסף ואומר קען חייט היא למזהיקים בה: (יוטלמי פ'ה פ'ג) ר' חמא בר חנינה ר' הוועיא רבתה היו מטיילים באין כנישתך דלויד אל' רבי חמא לרבי הוועיא כמה מפן שקו אבהתון בגין אל' כמה נפשות שקו אבותי בגין טי לא הווען בני אנשא דילען באורייתא. רבי אבין עבר אלין תרעי בהרא רביה נחית רבי מנילנבה אל' הא מה עבדות אל' יושכח ישראל את עושהו ויבן דיברות טי לא הווען בני נשא דילען באורייתא: (פסחים גג) א'ר יוחנן כל המטייל מלאי לכוס של תה' זוכה יושב בישיבה של פעה שנאסר ט' בצל החבמה בצל הכסף: (סנדין גג) א'ר אלעוזר כל טי שאינו מהנה תה' מנכסיין אין רואה סימן ברכה לעולם שנאסר אין שריד לאכלו על כן לא יהיל ט'בו אין שריד אלא תה' שנאסר זובשידים אשר ה' קהיא: (נכחות גג) א'ר חייא בר אשא אמר רב שלש תכיפות חזן. היכף לסתיכה שתיטה היכף לנאהה תלה היכף לנטיית ירים ברכה. אטר אבוי אף אנו נאסר תיכף לחלמייל חכמים ברכה במעשה ידים שנאסר זיברבני ה' בנלך. ואי בעית אימת מהבא ייחיך ה' את

בֵּית הַמָּצִיר בְּנֵלֶל יוֹסֵף : (כ"ג מ"ה) אָמַר רַبִּי חַנִּינָא כֵּל מַי שְׁעִינָיו צְרוֹת בְּתֵיהֶن בְּעוֹלָם הַוְּה
טְחַמְּלָאֹת עַיְנוֹ עֲשָׂן לְעוֹלָם הַבָּא : (כ"כ ט' נ"ד) אָמַר רַבִּי חַיָּא בֶּן אָבָא אָדָר יוֹחָנָן כָּל הַנְּבִיאִים
לֹא נָחַנְבָּאוּ אֶלָּא לְבַשְ׀יָא בָּתוֹ לְתֵיחַ וְלְעוֹשָׂה פְּרַקְטָסִיא לְתַלְמִיד חָכָם וְלִמְהָנָה תַּלְמִידִי חַבְטִים
מְנַכְּסִיו אֶבֶל תֵּיחַ עַצְמָן יָעַזְן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זְלָחָד : (כ"פ נ"ט ק"ג) חַנִּינָא יוֹאִישׁ בָּא סְבָעַל שְׁלָשָׁה
וַיָּבָא לְאִישׁ אֱלֹהִים לְחַם בְּבוֹרִים עֲשָׂרִים לְחַם שְׁעוֹרִים וְכֶרֶל בְּצָקָנוֹ וְכֵי אַלְיָשָׁע אָוֶל בְּכָורִים
הַוְּה אֶלָּא לְוָטֵר לְךָ כָּל הַמְּבִיא דּוֹגָן לְתַלְמִיד חָבָם כָּאֵילּוּ סְקָרִיב בְּכָורִים : (יַמְלָל ע"ה) אָמַר רַבִּי
בְּרַכְתָּה הַרוֹצָה לְנַסְךְ יִין עַל גַּבְיוֹ הַסּוֹבָת יִמְלָא נְרוּנוֹם שֶׁל הַלְּמִזְדִּי חַבְטִים יִין שְׁנָאָרֶר יַאֲלִיכָם
אֲישִׁים אֲקָרְא : וְהָוֵי מַתְאַבֵּק בְּעַפְרָר כּוֹי"ן : (הַלְּכִילָה ג' פ"ו) כִּיּוֹצֵר בּוֹטָן שְׂתֵיחַ נְכַנֵּס לְעִיר אֶל
הָאָמַר אֵינוֹ צָרֵיךְ לוֹ אֶלָּא לְךָ אַצְלוֹ וְאֶל תְּשַׁבְּ עַמוֹּ לֹא עַל גַּבְיוֹ הַמְּטָה וְלֹא עַל
הַסְּפָלָל אֶלָּא שֶׁבּ לְפָנָיו עַל הָאָרֶץ וּבֶל רַבְרַ שִׁיצָא מְפִזּוֹ קִבְּלָהוּ עַלְיָר בְּאִימָה בִּידָאת בְּרַחַת
וּבְזַעַע כְּרוּךְ שִׁקְבָּלוּ אֶבֶותִינוּ מַהְרַ טִינוּ בְאִימָה בִּירָאָת בְּרַחַת וּבְזַעַע : (עַלְיָוֹן נ"ד) אָמַר רַבִּי
תַּהֲנָה

ובזיע כורך שקבעו אבותינו מהר פינ' באומה ביזואה ברוחת ובוזע: (עליגון נ') אמר ז' בג פוזנו טאי רכתיב 'ומדבר מהנה אם משים אדם עצכו כדבר הוה שהבל דשין בו תלמוו טה בידו וכו'. אך משים אדם את עצמו כדבר הוה שהבל דשין בו תורה נתנה לו במתנה שמתנה נחלו אל שנאמר וטמתנה נחליאל וכיון שנחלו אל עיליה לנדרלה שנאמר ומוחליאל בכות וטבכות הגיא ואס הווער בו הקב'ה מגביזו שנאמר טבל ניא ינשא: אמר ר' אליעזר ט' ד' לחיי כערונה זו שהבל דשין בה וכבעש היה שהבל מהבשין מכנו תלמוו מתקיים ביזו ואס לא יוחנן אין דברי תורה מתקיימין אלא בט' שסיטים עצמו בט' שאינו שנאמר זה התבטה טאי הטע נטשלו דברי תורה לטיס רכתיב יהי כל צמא לכט לומר לך מה טיס טנייחין מקום נבואה מתקיימין אלאimenti שדעתו שללה. וא"ר אוושעיא למזה נטשלו דברי תורה לשלה טשין הלו למשים וכותיב לנו שברו ואכלו לוכו שברו בלוא כספ' ובלוא מהיר יין וחלב לופר לך סה של בפהות שבכלים אף דברי תורה אין מתקיימין אלא בט' שדעתו שללה עליו: וזהו שותה

כל ח"ח חלה נהיית: לאחיזק. טהיל כפסל
טהור: ה"ג ל' יימisco נטס רמ"ה: ולא כי
חוולה וכחיזק יותר מכדי יכלתו: בלילה מל' נטע
טווח לאכבר השבוקת בתויה: לאפלי כמנוח
שילמד: כמה כ'. לאכח כלומד הכלאה ממעון
כolioו כדי לאכחש מהו כתיב כנויות וכשיכן לו
רש' זיך נהלו חילו כolioו לאפק פ"ח צילמדו
ולא ימותו נרעב טוב שיכן לאחס וכי לה כי
חטאים שיתעכון בחולשה היינו ריו מספיקין
חוון: העשוי. גסה פעלים דנה"מ פל' סדרין
רנה: חמץ מה כ'. רלה מה פנטימי ונטימי
לו כמי מי וטכם כ', פ' כדורייל: מכיל
מלחי. טמן שחולשה למ"ה (עכ) לאנתכל נכס:
בגל ההכ渺. נמחיתם כחמס יכוס זס נעל
רכסף טהום מטהה חזנו מנכשו ולחםכם
נעלאה פיהם: לנפ"י. דמייס להלוייס נרכשת
טהוון ולע' יહיל כלום עד טינבר על מזונו:
חיקף למ"ה. כמקליינו חזנו ומחליכו בכיתו:
ככליה. בכיתו: פמיין נורוות. טלה לאנשׁוּת
מנכשו: לה מתנכלו. הפטונות והחמתות: עין
לה רוחמה. לה נרוחת ולה נגליים לאוס נסיה:
וכי הלייטן מוכל נכווים כוה. וכלה לה פיה
ככן טהלי מליען כדכ"י בנטיחם להבי על
בנט נד דכתיב וייעני וטפט נצטן ומלייט כמס'
ספחיס נטהו לאנלייס לאפק דטהי קלה חזיו
אל הלייטן: חייטס. לאון קבלן הטה: ממדנבר
פתחה. חי כמדנן טהה החולשה נתווה לו
במונת מהנטחכם: כל ניח' יאנטה. והע"ג דלהו
גטי ניח' קראוי כטב לרטין ליה למי בנה
לידי ניח' וטאטל מואל ומיאשל: טהכל דטהן
חוונו. טהין צו נסות הלאום: טהכל מטבבמן
נווינו. טמלמד טולה למלמידים: נטהין ממלה.
מן לטעוי כלין פמלה: ג' מפקין כללו. מיס
וויין ותלב' או בטולה טהין נתון בה כלום
ויזועה ולומדה: נסחות טבכלייס. נמלל
דרטיגרין

תורה א/or ע דנושׂ ג : ט כט ט : צ קולק : ק פלגי : ר כוקפּ מ : ש כסלו ז : ח לילו ז : א יולן ג : ב נרחים ז : ג ס נס : ר יבשכ ז : ה מין ז : ו מלי ט : זCMDNG.כלו : ח סס : ט יקעיס מ : י ליגק : כ יקעיס נס :

ט מצות עשה להרבך בחכמים ותלמידיהם כערין שנאמר (ונשים י) וזה חרבך וכי אושר לאדם להרבך בשכינה אלאvr אטרו חכם בטירוז מצוח וז הדבק בחכמים ותלמידיהם. לפ' ר ציריך אדם לחשוך שישא בה הלמיד הנט ישיא בחנו לתלמידך תחכ ולأكل ולשזות עם תלמידי חכמים ולעתות פרקמתיא לתלמידך הכל פני הביד שנאמר ולדבקה בו וכן צו חכמים ואטרוי והו מתחבק בעור רגליהו וכו' (פ' ז עז פ' ז) : ג דבריו תורה נפלו כמים שנאמרתו כל צטא לך לטיס. לוסר לך מה מים אינם מתקנסין בטיקות פדרון אלא נוחlein מעלי ומתקפלים בטיקות אשבורןvrvr רית אינם נמיצאים בנטו הרוח. ולא בלכ כל גביה לב אלא בריכא ושול רוח שבתחבק בעופר רגלי' החכמים ופסיר התאות וצענוי חוץ מלכו' וועשה מלאתה בכל יום מעתardi חייז אס לא היה לו מה יאלל ושאר יומיו וליילו עסוק בתורה (כלות פ' ז פ' ג פ' ז) :

כמי כייך מתח הלה שיזו מניש מאיזין
תוך כוותך כדרך שכיו פניהם משיחון מה
זיוו. וכצאנפנסו וככו מהר מהד לחכרו
חווב ולפען מהה כולד לניקו של היעוב
וכצאנע עליו ככוה פורענות גדור מהר
הייעוב לפני סקנ'ה רנט"ט לה כייך מהיכל
דרעניטס וללה כייחי מסקה גתלייס טנומאל
ווחכל פטי לאדי וללה הכל יתוס ממנו וללה
כאייחי מלכיות ערומייס טנומאל ומןו כבשי
ייחקח מס מהר ליה סקנ'ה להיעוב מזין טדיין
להם כגעת לחני שעור של הארכט חניין
להה יוזב נתוך נייח וארומאים נכסין
הקל מחת דרכו להכול פת חיטט כלכלא
פת חיטט מחת דרכו להכול צער כלכלא
צער מחת דרכו לאחות יין אסקימטו יין.
הניל הארכט לה עזה כן הלה יוזב ותכל
בטהום וכטיחלאה הורחין מתניין נחוד
כיתעו מחת טריון דרט להכול מחת מזין
כלכלו מחת מזין מחת טריון דרט להכול
צער כלכלו צער ומחת טריון דרט לאחות
יין אסקימו יין וללה עות הלה עמד ונכח
פלסרים גדולים על קדריות וכנייה מהכל
ומתקה וכל סנה וגננס הצל זתקה וצרך
לעתים לפיך גשיות לו נחת רוח וכל
שכמה טהיל מאי נחוך כיוקו של הארכט
טנומאל ויטע הצל בכלה טגע (חרד"ג פ"ז):
ד"א למד צוי כייך עטס כילד נזין
טהודס ענווון כצאנע פני וממד על
פתחו של געכ"ב ואמאל לאס טניכס יץ
נכלהן ולחיזח לו כן גויה וככגס עד טלה
גננס וזולחן כיה פרוץ לפניו נכם והכל
זתקה וצרך לטס טמים גשיות לו נחת
רוח גדולה וכזמן טהודס ענווון וכוי וכיוקו
קסדרין וכלה מען ועמד על פתחו ואמאל לאס
טניכס יט בכלה וארומאים לו לה וגוערין צו
וכוילו בכופס (טס פ"ז):

אל תרבד טיחע עס כהנטה . צוֹגֶל כוּמָן
טהוֹס נְגַד לְנִכְמַד וְלֹא כַּיּוֹ טְכְנִין כֵּנוֹ
בְּכָנוֹל הַו שְׁרַעַר עַס חֲנִירַו מֶלֶל יְלָךְ וַיְהִתְרַ
לְחַשְׁתָּו כֶּךְ וְכֶךְ פְּרַשְׁתָּו עַס מְגַדְּרַי כֶּךְ וְכֶךְ
יְהִתְרַלְוַי כֶּךְ וְכֶךְ הַמְּרַתְּיוֹ לַו מְפַלְיַה טְנַחַתְּ
זְהַתְּ טְלַמְּנַה וְכוֹחַ לְתַקְיַהוּ וְחַטְטוֹ טְכִינַתְּ
גְּנוֹגַנְתָּה כֵּו כְּנַד שְׁמַדְתָּה וְמְזַקְקַתָּה עַלְיוֹ כַּיּוֹן
סְמַחַתְּ הַצְּרוֹן גַּלְדָּה הַוִּי לַי דְּנַרְיַס טְנַיַּתְּ
לְגַנְיַי כֶּלֶךְ וְטַהַה לְחַטְטוֹ וְנִמְלַחַן הַוְתוֹ כְּתִיחַסְתָּ
בְּבוֹכְסַתְּ פְּתַמְתָו וְמַתְּ מְשַׁטְוֹ זְמַתְּ פְּנִידַתְּ
(זט פ') :

עשה לך רכ' . כיון מלמד טיפסה לו מה
רכ' קכט וילמוד ממנו מקרין משגנַב
מדרש כלכות ותוניות . טפס טגנַב לו
כמדרש סוף סיימרו לו נכלחות טפס
טבניאת לו נכלחות סוף סיימרו לו נאנדָה
גמיגן סחרס הקול יוכב נמקומו ומלהק
טעוג וכרכש . כי רם"ג כלומד תורך מדבָּר
מהוד למא"ד להחן טגנַב לו זאכ' מהקְבִּח
וורע

טבראים היו והלא כבוי נאמר "זאתה דבר אל בנו
ישראל וגוי ומה תלמוד לופר רבבו אלא טsha היה חולק כבוד לאחן ואוטר לו למדני ואחן
זה היה חולק כבוד לטsha ואוטר לו למדני והדברו יוצא מبينיהם כאלו ביניהם טבראים: (סנת
כבג) אמר אבא איר שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים הפגילין זה זהה בהלכה הקב"ה אהובן
שנאמר יודגלו עלי אהבה. אמר רבא ותוא רידען צורתה ראשיתה והוא דלית לוט רכה בתרא
לטגטר

ניא רבי נתן אומר מגרב לשילת שלשה טין
זה עשן הטעכה ועשן פסל מימה מתרבעין זה
זה בקשו סלאבי השרת לרחו אמר להם הקב"ה
גונתו לו שפטו מציה לעוברי דרכיהם. וטרה שנינו
ל נבאי הבעל מחברו של עוז הנביא רכתי
והי הם יושבים אל השלטון וייחי דבר ה' אל
ונביא אשר השיבו. ושננתו עליה ורzon דאמץ רב
חודה אמר רב אלטלא הלהזו יהונין לרוד שתי כפרות
חם לא נהרגה טוב עיר הכהנים ולא גמור דואג
אדווי ולא נהרג שאל ושלשת בניו : (פנ' ט) אמר
יב בהנא וכו' ואמרי לה אר"א א"ד שפטען בן לקיש
אל הפניאל כלב רע בתוק ביתו טונע חסד כתוק ביתו
שנאמר ילמס מרעהו חסד שכן בלשון יוונית קורין
כלב למם. רב נחמן בר יצחק אמר אף פורק ממענו
ראש שיטים שנאמר ויראת שדי יעוז. היה אתחא
יעילא להחיה ביתא לטיפא נבח בה כלבא איתעקר
להה. אל טרא דביתא לא הרחלי רشكלי ניבית
שקלין טופריה אמרה לי שקלא טיבוהך ושדיא
אתחורי בבר נדר וליד : (כ"ק טו) תניא ר' נתן אומר פנ'
על אדם כלב רע בתוק ביתו ולא יעמוד טלם
יעוע בתוק ביתו שנאמר יולא תשים דמי' בבייחר :
יהיו עניות בני ביתך : (כ"מ כ) ההוא עבדא סבא
יאויל צבעיה לרישיה ולדקניה אתה לקטיה דרבא אל
בנן אל יהיו עניות בני ביתך אתה לקטיה הרבה פה
בר שפואל זבניתה יומא חד אל אשקיין מיא אל חורא
ירושה ולדקניה אל חיש דאנא קשייש מאבוד קרי
אנפשיה יצדק מצורה נחלץ וג' :

אל תרבה שיחה עם האשה[ג]: (מלון נ) רבי היליאן היה אמר לה באיזו דרך נלך לעיר לוד אמרה ליה גליין שוטה לא כך אמרו חכמים אל תרבה שיחה עם האשה זהה לך יותר באיזו לוד: (חנינס כ) רבי אילא היה מליק ואול בדרגא רבי רבה בר שליא שטעה להוא נוקא רהוה קא קרי יבוי העת יוצר הרום ובורא רוח מפניך לארים מה שתו אמר עבר שרבו מיד לו מה שחו תקנה יש לו.מאי מה שהו אמר רב אפילו שיחת יהירה שבין איש לאשתו טגידין לו בשעת שיחת: (כ"מ נט) אמר רב כל החולץ אחר עצת אשתו גומל בגדיהם שנאמר רק לא רזה כאחאב וו' אשר הסתה אותו איזבל אשתו אל רב פפא לאבוי והוא אמר איינשי אתחר נזיא נהין ותלהוש לה לא קשיא הא ביטוי דעלמא והוא כמיlico דביתא. לא ראה ביטוי שםיא הוא ביטוי דעלמא: (מליס כ) תניא אל הרבה שיחה עם האשה שסופך לבא לידי נאוף. רב אהא בר איש אמר כל הצופה בנשים סוף בא לידי עבירה: מתני ז ירושע בן פרחיה ונתאי הארబלי קבלו מותם יהושע בן פרחיה אמר עשה לך דברי) וקנה לך חבר והיו חן את כל הארים לכף וכות: גרשמי (מלמול נט פ"ג) כתיב דבריו אל כל עדת בני ישראל רבי אהא בר' איש אוטר וכי שניהם

מִלְּפָנָים נִסְעָלָת הַלְוֹט מֶלֶךְ יְוָסָף בֶּן מִיכָּא
צִבָּא אֶרְכָּה כְּמַסְעָנֵיל האַקְנֵס נִיטָּלָל עֲגָל מִיכָּא
הַעֲגָל. לְהַזְּמִינָה מִיכָּא פָּסָה פָּסָל וְסָנִילוּ עַטְּסָעָנֵיל
מִיכָּא צְנַלְּגָן שִׁיחָה פָּסָל מֶלֶךְ קְנוּעָה וְסָנִילָה כְּ
וְסָנִילָה תְּלִינָה מֶלֶךְ כְּנִילָה הַנְּעָל מַחְנָיו מֶלֶךְ
עַלְוָה כְּנִילָה. דַעֲנוֹ כְּנִילָה מַתְּכָל עַל כְּמִזְמָה
כִּית הַלְּטִימָה מִפְּנֵי תְּהֻטְמִיא בְּזַהֲרָה כְּזַהֲרָה
זְלָמִיס לְכִתְעָן בְּמַלְלִיס לִיטָה פְּהַלְלִיס נְהַזְּמָדָס
וְגַוְן, וְיַהְמָל מַזְנָה מַחְנָה זְמָנָה וְמַפְּסָה נְפָדָל שְׁוָסָה
דְּסִיעָה מַעְדוֹ טְנִילָה וְגַזְּהָה כְּנִילָה פְּשָׁקָל וְסָטָהוּ
לְטַהְוָה וְסָטִינָה לְנִיתָה הַלְּ וְהַעֲגָנוּ מֶלֶךְ מַלְתָּה
אַקְנֵס פְּהַמְּלָר לוּ לְמַהְוָצָה לְנִיתָה הַלְּ וְהַחֲכָלוּ
וְזְנִכָּה פְּהַלְלִישׁ טְרָמָה טְלִוָּה טְלִינָה טְנִמְלָה
וְיַהְיָה דְּבָרָה הַלְּ הַלְּ הַגְּנִילָה הַטְּלָה טְסִיטָה
לְמַהְלָל הַלְּוָה: וְזְנִנְתָּה שְׁוָלָה זְדוֹן. טְסִילִי מַגְּיָּת
זְיַסְוָמָן טְנִגְנָן וְלְמַהְוָכוּ לְזֹהֵד טְהִי כְּכָסָות
זְנִעָנָת דְּהַמְּלָל לְבָבָיָה כְּזַהֲרָה כְּזַהֲרָה: טְוָוָה. טְפָוָן
לְבָבָיָה: לְמַהְוָכוּ טְוָבָבָיָה. טְלִמְדָה לְבָבָיָה זְדוֹן:
טְלִמְדָה: וְלְמַהְוָכוּ טְהִולָּה כְּכָלָגָן. עַל חָוָתוֹ שְׂזָן:
טְמַנְעָה חָפֵד. טְהִוָּת מִנְתָּה הַעֲנִיָּס לְכָל לְפָטָמוֹ:
לְמַס. דְּסִיעָה כְּלָבָן: מַלְעָגָו. מַוְעָן הַסְּלָל וְלָבָן
עַל נְכָבָד דְּלִיל כְּחִוָּבָמָה מַנוּמָה מַמְלָא מַסְמָעָה טְכָלָב
טְיִנְתָּה טְלִילָה מַסְמָתָה מַשְׁמָמָת נַמְלָה סִילָה כְּמָה
וְיַקְמָה מִידָּס הַכְּדָבָר נְוִוָּת מַהְלָלָו: לְתִיסְמָה. לְחִסְפָּתָה
עַיְנָה טְהִולָּיל כְּהָהָמָנוּוּ: טְקִילִי נִיבָּה.
טְפָוָן טְוָבָבָיָה מַכְּהָמָלִין כְּהָמָלִין טְלִילָה סְלִיטָה
קְלִי פְּנִי כְּדָהְמָלִין צְהָלָן סְלִיטָה נְמָלָן טְנִינָה
לְחִיטָה לְיִתְּ: טְקִילִי טְוָמְלִיס. מְנוּלָות לְכָלָנוּ טְלִילָה
מְלָמְרוֹס: טְקִילָה. גְּטוּלָה טְוָנְקָר וְמוּכָלָה עַל
הַקְּאָלִיס: טְקִילָה. טְוָנְקָת הַגְּלָתָה נְחַמְּדָה כְּאָזָן
מְחַזְקָק טְוָבָבָיָה גְּנוּרִיָּה צְלָעָנוּ: לְגַטְמָה. טְהִירָה וְקָנוּ
לְכָן וְזְנָשָׁה טְהִוָּל וְוְלִיחָה כְּכָהָל: זְגִיפָּה. קִינָה
חָוָתוֹ לְעַכְלָל וְכְעַנְיָה סִילָה דְּשָׁכָל עַכְרִי חָסָול
לְהַחְלָל הַוְּלָגָן טְהִילָן טְוָבָבָה: וְיַחְיָה טְגִיָּס.
מְמָהָה סִילָה טְוָבָבָה לְיִזְרָעֵל לְזָבָבָה: וְיַחְיָה טְגִיָּס.
וְיַחְיָה טְגִיָּס: דְּקִמָּה. זְקָנוּ: נְדִיקָה מְנָלָה נְמָלָן.
זְרָנָה רְנָה: יְתִיכָה. דְּגָלִי טְהָרָק טְלִפְנִי פְּבָמִיטָה:
כְּקָקָה לְהַבָּה כְּמַהְמָהָן. סִימָה דְּקָלָה הַסְּלָל כְּסָסָה
הַחְוָתוֹ לְיִזְרָעֵל הַפְּתָמָה: הַתְּמָךְ גְּנוּמָה. הַשְּׁטָקָן קְפָנָה
כְּטָף עַלְמָךְ וְצָמָע דְּגָנִיהָ: מַהְתָּגִי' וְפָהָ
לְךָ רְנָה. לְמַגְּסָס סִילָת הַפְּנִיסָה טְלִילָה כְּלָמָה
לְהַיּוֹת לְךָ רְבָבָה הַוָּתוֹ לְכָמָלָה וְלְמַהְלָמָה
בְּיַדְךָ לְכָזָן טְלִמָּן. וְהַטְּפָמָתִי עַפָּס לְךָ כְּכָבָב
בְּיַקְנָל לְוָהָרָב לְהַמְּדָה טְיִלְמָוד מְמָנוֹ סְמִיד וְלָמָה
יְלָמָד טְוָס מְהַדָּד וְלְמַהְלָל מְנַהְלָל וְלְעַגְּגָה
דְּגַמְפָסָת עַגְּגָה הַמְּלָנוּ כְּזַהֲרָה מְפָסָס כְּסָסָס: וְקִמָּה
לְךָ הַגָּל. וְהַפְּלָלוּ הַחָסָה נְלִיךָ לְקָנוּטוּ צְדָמִיס
וְקִלְיָה וְלְפָאָל טְלִיוּ מִמְּנוֹן כְּלִי בְּמַקְאָה הַהְבָּחוּ,
חַגְלָל נְרָב לְהַזְּיָקָן כְּלָבָה קִינָה לְךָ לְבָב טְהִרָּה
זְמִידָה נְלִמְתָּד נְחָנָס: וְהַזְּיָקָן הַמְּלָטָה כְּלָבָב
לְכָבָב זְכוּמָה. כְּפָהָדָנָל נְכָבָב מְהַזְּגִים וְלְזִין לְ
סְכָרָע נְכָבָב וְלְכָבָב נְזָן הַלְּטָס טְלִין לְאָנוּ יוֹדָעִיס
מְמַמְשִׁיו לְחַזְקָה נְדִיקָה הַס לְנִטְעָה וְעַמְּהָ מְמַמְשָׁה
טְהִרְפָּל לְהַזְּעָט זְכוּמָה. וְהַפְּסָל לְדוֹנוֹ לְחַונָּה מְדָת
הַמִּזְוֹחָת אֶהָל לְדוֹעָה לְכָבָב זְכוּמָה הַבָּל הַלְּס טְהִוָּק
כְּרָבָע מְוחָל לְדוֹנוֹ לְהַוָּס טְלִין הַמְּנוֹזָה חַלְבָּה
סְתִּוְעָד זְכָרָנִים לְזָקָה בְּנָנוּפוֹ מְכָלָל טְהִוָּד
כְּרָבָע טְהִוָּד לְיִנוֹן לְזָקָה: גַּמְלָה אַמְדָגִילָן. מְהַסְפִּין
זְהַמְּקָמָה זְהַמְּקָמָה וְהַמְּמָלָה כְּזַהֲרָה כְּזַהֲרָה
טְלִין כְּזַהֲרָה וְהַיְן לְטָהָר לְבָב לְלִמְדָת: גַּרְמָתָה.

תורה אור א מְלֵגָה : בְּחִוּכָה : גְּפֻמָּה כַּל
9 צו חכמים שיהיו בני ביתו של אדך עניין
ודע חס שכל המריבה עבדים בכל
מפני ז פיו פלכם ו/or) :

במלחו לו מוטבי לרבה. כר' נחמני נפומכדיותל
כלתו חנרת זו כדי קיילה חילנס: וחע"פ שמאס
מפני הרכז שלין לומד הלא מעמו כו': ואמ'
ללא לך: לה נוראי מהך רב. ופיו כומען
מוש נלסון חד ומוש נלסון חסר וחשע"ט
שסנייכס להך טני לסלון מאלגן ומאנן:
חתול. מסמע עקרו מיכאן וחוזר ונחל במקוס
חצבר: נטוע. משיקרו זלח זו ימס לעולס.
כלומר כען סתול יעסה תלמיד לה טעמו ליילך
וללמוד מכל הלס ולה כען נטוע להאתקט
לפנוי רב לך: סנרה. ללא מוד חריפות וחדר
הלב לחרב בלמד וסנורה צפיז גרסת החדר: דלוך
ליפלוג ליסני. כלום יתהלך הלאסיות
רכחי נרים סמעתא נהאי ליאנג ובחוי נרים
לה נליינט האריינט וחדת מילתא סייח ומיאס
הלא מידת נרים מתווילו מסתננס בונרסייה
מסוס למלגאל ליאני: בכל ומן זסמען צען
גרל קיים וכו'. דסוחך למשתת טמען בן נריה:
בתיב ויתהנתן השמן סלמה חות בת פרעה:
הה דכירות ליא. הס כפוף הווע לרנו לכבן
תוכחתו ידור חילו ואמ' לווע טוב להתרחק
ממנו זישיס טונגע וועל יכיה מoid: וכי הלס
פצע האטה. חילם מקרים חלט לען האטה מט
ען האטה הס ען מהכל הווע ממנו אהכל
וחוותו לה תכורות מה ת"מ הס בנונ הווע ממכו:
טהכל למוד קיינו ועם להו לוותו תשחית סול
מטליו: ברול נברול יהל. וויס ייחד פני
רששו מה ברול זה השם מהד לה טחרו בנונ
סליין על נמי הברהה: חיינה דולקת יתידי.
ען חחל היינו דולק חילם כי לווע כייל: כו^י
כיתידי. כלום חכל טיחדלו זמוסיסין טפסות
רכתייג (וועטלו) הסר נוילנו מתרגמיען די
טפסנו: זחוטלן. דכתיב נוילנו נמי חטחנו:
וחונע"ה מהכון זוחלו טרי לווען וגוי. כתשו
הה מלהים וטועה קיינו חוטם: האחדין.
סוחליין ומציצין ולען לקפח חילם להתמלח:
וועלך. כמו וחדליך: ותורך. תלמד נה:
כגונין ופה. גושאין וגונתין נה בכתת רות
ומחתעטקון כדי זילמדו והמוש: ידכר נמיס
התהיינו. יספירס וכל טפלות נכת: לeson
ההה האגונין מנכיניס זה מה זה להנחתה פל
הלאה כמו לך נהה. יילנד תרגнос כל וייגן:
המקשיינס. מלמדים זה מה זה ומכוויס זה
מוש וליאס דקארה יקט: בגניש. כתהי
מדרסות: הברהיס מקשיינס. זה נזה חני
הוומר לאס טיטמייען קולס וווענס: ברוח
דולוי. כתהייה כתיב: השם מה. ע"י חכרא
טהרנו כטונג: ואחד גולח, לערוי מקלע וח"כ
מייטל סימן למשחה וונגות סימן לנגות שהה
ההה וחדן גולח: בגלי דעת. על סלה קיס
לאס דעת להוות תלמידים זה מה זה ולמדין
והמוש: נדמו עמי. סיפון דקרת וחכמת
חוותה היליך: וליין גווחין זה נזה וכו'. זכי
חסמיג כהלאה ווינס מוטיס: מוקה. מתקנחים
גוחין בהלאה ווינס מוטיס: מוקה. מתקנחים
וימפנירין כהף ומעלין חותם ומיכחים ליינו עליין
לאה נרסין וגוחין זה נזה בהלאה מתקנחים
ב呼ף וככיו מצמע מי זיניד עליין ריאנו זיהה
זיהה זה מתקנחים כהף ומצלין הווע מעלין:
ההה דן מה חברך לכהן זכויות. לה בדין נעלין
דיגין בכחוג מדנבר לה נרומה הכרו טוועה

שאלה מילנוקה
דומם למי
כיסו ומלול
לעומת קיימן
לאתה איננו רוטה לומד טעמו לומר
אין לך רב יש לך רב ומנו ר' יוחנן:
רב יהודה אמר רב וכו'. בני יהודה
קיימה תורהם בידם בני גליל דלא
נא נתקיימה תורהם בידם: (ע"ז יט)
על פלני מים אמר רבי דבי ינאי
בעץ נתיש כל הלומד תורה מרוב
סימן ברכה לעולם אמר להו רב
ינאי אמר לא כו מלחה וגנא מטה פינה
זוליתו כל הלומד תורה מרוב אחר
ברכה לעולם שבקה ואoil קמי
הני מולי בסבירה אבל בגמרא שחר
בי דלא לפלוג לישני: (גרכות ח) אמר
עלוא לעולם ידור אדם בטקים רבו
עוי בן גרא קיים לא נשא שלמה אה
חניא אל ידור לא קשיא הא דכיפ
יעיף ליה: (טענית ז) אמר רבי ירמיה
מר ליתני אל חלייש ליבאי לא
ור מלחתה ראנדה אל הבי אמר
יב כי האדם עז השדרה וכי אדק
אלא משום רכתיב כי ממן תאכל
וכתיב אותו תשחית וברת הא כי צד
א ממן תאכל ואותו לא תברוה ואם
ית וכו: (חניכת ט) ור' היני נמר
אחר והא אמר רבה בר בר חנה אמר
ב' כי שפט בהן ישמרו דעת ותורה
טלאר ה' צבאות הוא אם רומה הרק
ת יבקש תורה טפיתו ואם לא אל
הו אמר ר' רבי מאיר קרא אשכח
ושמע דברי חכמים ולבר תשית
לא נאמר אלא לדעתך. רבי יוסי בר
ר' ובית אביך וגנו קראו אהדר
אמר במדבא רבי טאייר אשכח
ין: (טענית ז) אמר חמא בר חנינא
אה חברו אף שני תלמידים מחדרין
בаш שנאמר יהלא כה דברי באש
תקיימין ביחס היינו דאר אמר יוסי בר
ונאים של ת"ח שעוסקין בר בכיר
אלא שחוטאין בריב הבא ונואלו
מהבא נואלו שרי צוען וגנו. אמר
חברי יורט מרבותי וגנו (לעיל): (סכת
הלכה הקב"ה סצליה להם שנאמר
לון לנדרלה שנאמר רצלה רבכ. יכול
ערתו הלמד לומר וענוה צדק. ואם
יות יטינך. רק נחטן בר יצחק אמר
רב שטעון בן לקיש שני ת"ח הנוחים
זו יראי ה' איש אל רעהו וגנו אין
חוшиб שטו אמר אפי אפילו חישב
ילו עשה. אמר אבא אמר שטעון
כה הקב"ה שטעה ל��ולם שנאמר
אם אין עושין בן גורטין לשכינה
ענוי ת"ח המתגילין זה להה בהלכה
הרין בעיר אחת ואין גוחין זה
רויזח אשר ירצה את רעהו בבבלי
נות: (טענית ח) רבא אמר שני ת"ח
ומעלין אותו שנאמר דמקנה אף על
אתה ואין נוחין זה להה בהלכה עליהם
לא יתינו בהם: וזהו דין אה כל הארץ
וברך לכף זכות: (סכת קכו) ת"ר הדן
שידר מנגנון העליון ונשבר אצל
ך ואען את אשתי ובני אל אין לי

וילע מקלט חניש ומלתך בעוריס ובמלטה זיתים ובמלטה חילנא
ונמלחה כהודס האורה מלחה טובס וברכס וגומן סלומד מסניש ופלגה דומה למי
ביז'ו צדוף סרבעה לחם זרע חמץ ולחם טעורים וכעת חד זיתיס ולחמל
היילנות ונמלחה כהודס כבוקה מפוויל בין סקללוות כלוח טוב וברכס (חדר"עפ"ח):

וְקַנֵּה לֹךְ חָכֶל תָּכֵל דְּבִי הַלִּיכָה לְעֹלָס

יקנש החדש חכבר לנעמו ויהכל עמו
ויקראתו עמו ויבנש עמו ויגלה לו מתרי
תולס וכתריו ד"ה במלמד כמה לך ה'ת יcosaע
בז' כון כמה לך ה'יס נבלתן וענוון כטופך
יעוז כמה לך ה'לה לנמרץ שלין חבלי נקנש
ה'לה בלביקם וחין מצר נקנש ה'לה כדים
(מגלה"ז פט"ז) :

וכן פוג' הומל טוביים מאניס מן כהן מל
הסיל יס לפס סכל קוג בעמאלס
אכזיזגניש ועוסקיס גיגולס וטעה חמד
מהב נלכה הו רהט שפרק הו סייחמל על
טיבור עמוך הו על טמיה טסור ועל חסול
מוחגר ועל מזותר הסול חמינו מהזיכו
(הדריך פ"מ) :

והו ידע את כל מה שקרה זכות וสภาพו
 היה בטעם מספק לדק ח"ר יסודו נר
 שלום כי היו מעין ומלהורים עליים זכות
 לפניו סקבי"ת מתי היה למד מגדעון בן יהוח
 שבינו ריו יכלל נחלס וסיס סקבי"ס
 מבוקש חרס בימוד עליהם זכות וליה ביה
 מולח סביה כהויל דל במנחות ובמנחות כיוון
 שבמנחות זכות בנדעון בלבד עליהם זכות
 מיד נגלה הללו המלוחך שנגמר וייכו הללו
 מלוחך ט' וייחזר לו נך בכחך זה נכם
 זכות בלמות על בני בניו וสภาพו היה בטעם
 מספק לדק סיינו מלמידים זכות על קדול
 (תנומת פ' סופטיש) :

תבנית

הנינא אמר מהכא ישמי בת וראי יהתי אונך ושכתי עמר ובית אביך וגנו' קשו קראי אהדרדי לא קשיא הא בנדול הא בקטען . כי אתה רב דיטי אמר אמר אטרי בטערבא רבוי טairo אשכח הטרא אבל הייחלא וישראל שיחלא לברא : וקנעה לך חבראן : (חנויות ז) א"ר חטא בר חנינה מיד סברול בברול יחר לוטר לך מה ברול זה אחר מחדר אה חברו אף שני תלמידים מחדרין וה את זה בהלכה . אמר רבה בר בר חנה לטוח נטשלו ר"ת באש שנאמר יהלא כה דברי כאשר נאם ה' לוטר לך מה אש אינו דולק יהורי אף ר"ת אין טתקיימין ביחיד היינו דא"ר יוסי בר חנינה מי דכתיב חרב אל ההבדים ונואלו חרב על שונאים של ת"ח שעוסקין בר בכור בתורה ולא עוד אלא שטפשין שנאמר ונואלו ולא עוד אלא שחוטאין ברוב הבא ונואלו וכותיב הרם יאשר נואלו ואשר חטאנו . ואיבעית איתא מהבא נואלו שרי צווען וגנו' . אמר רב נחמן בר יצחק למה נטשלו דברי תורה בעז קו' ומחייבי יורג מרבותי וגנו' (לעיל) : (סכת טן) א"ר ירמיה א"ר אלעוז שני ה"ח הטעדרין וזה לזה בהלכה הקב"ה סצליה להם שנאמר צהדרך אל הקרי והודרך אלא וחדרך ולא עוד אלא שעולין לנדרולה שנאמר רצלה רבכ . יכול אפילו שלא לשמה ת"ל על דבר אמרת יכול אם דגיס דעתו הלמד לומר וענוה צדק . ואם עושים כן יובין להורה שניתנה בימין שנאמר ותורך נוראות יטינך . רק נחמן בר יצחק אמר יוכין לדברים שנאמרו בימינה של תורה . א"ר ירמיה א"ר שמעון בן לקיש שני ה"ח הנוחים וזה לזה בהלכה הקב"ה מקשיב להם שנאמר שאו נדברו יראי ה' איש אל רעהו וגנו' אין דברור אלא נחתה שנאמר יירבר עמיים רחתיינו . טאי ולהושבי שטו א"ר אפי אפילו חישב לעשות טיצה ונאנס ולא עשה מעלה עליו הכתוב כאילו עשה . א"ר אבא א"ר שמעון בן לקיש שני הטעדרי חכמים המקשיכים זה לזה בהלכה הקב"ה שומע ליקולם שנאמר ימושבת בננים חבירים טקשייבים ל科尔 השטייעני ואמ אין עושין בן גורטן לשכינה שתסתלק מישראל שנאמר ברח דודי וגנו' . א"ר ארשבל עני ת"ח המתגלאין וזה לזה בהלכה נר' (לעיל) : (מוטת מט) א"ר אילעא בר ברכיה שני ה"ח הרין בעיר אחת ואין גוחין זה לזה בהלכה אחד מטה ואחד גולה שנאמר בלאום שטה רוצח אשר ידצח את רעהו בבלי רעת ואין דעתה אלא תורה שנאמר ינדטו עמי טבלי הרעת : (חנויות ח) הרבה אמר שני ה"ח טיזשבין בעיר אחת ואין גוחין וזה לזה בהלכה מהקנאיין באפ' ומעלין אותו שנאמר יטקהה אף על עולה : (מנילה ז) אמר רב טשרשייא שני ה"ח שיושבין בעיר אחת ואין גוחין וזה לזה בהלכה עליהם הבוטיב אומר זונב אני נהרו להם הקים לא טובייס וטישפטים לא יתינו בהם : וזהו דן אה כל הארץ לבני זכות : (סכוות ז) יבצדק תשפט עמיך דן את חברך לבני זכות : (סכת קכו) ת"ר הדן את חברו לבני זכות דניין אותו לזכות ומעשה באדם א' שירד מנגיל העליון ונשבר אצל בעה'ב אחד בדורות ג' שנים עבר י"ה אל חן לי שכרי ואלק ואען את אשתי ובני אל אין לי

תורה א/or . תשלט ה : כ דכיס כ : ל מילוי כ : מ מצלי ככ : ג חקלס מה : מ מצלי כו : ע יlimits כנ : פ בז כו : ש נמלני יכ : ק גאלס טט . ר בז : ש מילוי

ו) ו' בדרכו קדש רישום חנוך פועל : ג) שי' גבורה מ"ג יטכלהו (ולגזרה) זה מגדיר :

๕๘

וזבלוח בפה וושׂוֹזָגְנִי אידע קרי לרביו אמר להן העבורה כך היה ואתם בשם שדרהוני כבם לכפירות: חנו רבנן פעט את הוצרך דבר אחד לתלמי נדולי רומי סzion אצלם מילך אמר להם רבוי יהושע מדיו כיון שהניע לפתח ביתה חלץ תפלו ברוחך ארבע אבות שיצא ירד וובל ושהה להלמי ואמור להם בשעה שהלצתי שור רבוי אל יונטו דברי קדושה במקומות טומאה בשעה שנעלתי הרגלה נר מלכות יש בינו לבינה בשעה שירדתי וובלתי במה חודהוני היה על בנדין טל' רבוי אמר להם העבורה כך היה ואתם בשם דין. אתכם לובות]: (סב) א"ר יהודה בר שליא אמר רב אפי אוכל פירותיהם בעולס הה וקרן קיימת לו לעולס הבא ואלו: (גיגיות ל) יותען חנה ותאמר לא ארני אמר עולא אמרה לא רוח הקודש שורה عليك שאהה חושدني בראבר הו. איכא אתה בדבר זה ולא איכא שבינה ורוח הקודש נבד שרנחני לכף כי לא ידעת דאשה קשת רוח אנבי: מען עלי זיאטר לבי לשולס אין בו צורך לפיסו בדברים ולא עוד אלא שצורך לברכו שנאמר (סנת ג) אמר ריש לקיש החישר בכשרים לוקה בנופה דכ"ב טיה רקב"ה רטהופני ישראל אמר אלו הן מסמינות בני מאבינות אמתינות רכתיב יואמן העם בני מסמינות והאמת בה' אתה אין האמנתם بي וכו'. ספאי דלקה רכתיב יואמר ה' לו עוזר הבא נא דברי ר' ישטעה אם ראית תה' שעב"ר עבירה בלילה אל תחרהך. שמא ס"ד אלא וראי עשה תשובה. אמר רבה לא אמרן אלא hei צורבא כרבען דרתא אוריתא הוא רקא מרחתה ליה שנאמר לך משכון רעך. ואל תחרבר לרשות. ואל תהי אש סן הפורענות: יט' ולקחו אבני אהזה וגוו' ועפר אחר יקח וטה את הבית. מכאן שניהם מביאים את האבניים: (סב) טענה בטרים בה גטו את הלונה וכו'. היה חטאה ואנן קנכין לבולה טשורה, אמרה, ומשוט אבוה ואמיה קנטנן לכלוא טשורה אמר אבי אווי כי פרי טעלליהם יאכלו: (סנת ג) אמר ר' אלעוז ארישב"ל אמר סיד אל תזרע בשבונתו: (נדליים ג) תניא אל תהי רגיל אצל ע"ה בחנו ע"ה שכונתו להאיכילך תרומה טומאה:

הו

בנין עיר : 6. ח' פסחים ג' : ט טט : נ נט : נט נט : ט טט :

וילשכ אDEL שולחן אוניברסיטאות (בלג'ום גט'ום פ' ז') :

ב) מ', (פעריק כ'ג) רוכסן הושג סדר הגוי למכדיות כה של נמלוי מגדתין; ב] ש' נס' מ' עז' צפנין זכן גע. ועי' (פעריך ז') כלונט פגניות לר' ז' עז' עז'ים;

אבות

משה קבל פרק ראשון

ולל כן נט שאלן: לדיק מעגמו. ע"י מעתיו חיל נזונכ: רצט. ה' ע"י חכרו נוכל לנענש: ונס לטuis. ולע כהיכ ותס רצט: קייל זאלא. פילנום נסלאס ווילן שטין פלי כהו נגריה טרכט צפנין כלמל דיך דקל. למ לנידל ניד לילן סראק: המהאנר נסאל פמל. נמאלם כליס נויל נסראק פנמאן זכו': נויל למאס קאך זוחיל. כי הליישאל סאל זוויל טוף טמל כויל ולדאק פליינி פלייכ נאלו קלטוט: זוויל. לייטומולע'ל: נסדי כוילו לקי קלנול. קוון קנדל נאלו טכלווב צפנול לטקלו פנמאס טאגעקל סבלזע עשו ומולע: לווקט נסאלט כלפל טכט' רצט לוקז טמו: כלפס פצטטס. ער' אגיאט נססטט: על הפה מהאנס. ומתקס וולאן נכלל: נויל נאלה נאלה נאלה נאלה. טנול מהמל פולאול וככל טומט טיסט עדות מסקיימט נויל יטטו נויל דין צאומט למתקט טכטונג טוף כויל סייח טן האקיימין זכר: טעלץ'. טטלווע מדק פונס מנוונא צמתק פורטנט נמדא כונא כויל הוועד טמך חסיד להלטיס ונדאט פולטנט כויל הומל על צלטיס ועל דנטיס: רפס פיע. צוונטיס גראטיס ווילט נסז לדיק נאנתן סלקר נויל פגעה סייח: נלמוד לאוי גראץ. הולי חולל נקייס: לויל פפי ייגוטט. הלייטט חמלן קן ליילס נן מהלן: מסחד. חזטן לרטוט טטלד טולט פולגע מקלה נאך הס הנטה זומט: שאקו דלייפק. דזק. טל מרכנת טיס: נויל כהמאנט לרמות נטונס ס'. נכל פילדוי מילוטו פגולמל כי גראטוי פויס מכםפט נגחלת ס', להמל נך עטוד הלאיס הומליס: נקו על נויל. לדוש הות נאקדא טשייל פטנטס הסט מנטנטס האטוט נויל טולט דנער נגוע כייא לילות נטונס ס': נויל. ס' הס נויל כהו נויל הלאי הוי וויל': טמל ייגוטס פהמלו. טילויל כויל לשלים מומזק נידו טטול תזיד ומזה טפַּק נידו הס יילס נטונס ס': לסי טיטה ייל טמל יהפל וינטוס לא הנטה מלחות נטונס ס': ווילט יטקב. טמל המל בכמה חפהמי וכדטמל טחהט נורס טלן נטנטס מתקיימט: טטה להטומה. טנלו נולן צימי ייגוטע: צילט טפַּק. צטעל מנגנות נכל צימי גויל: להויס פיז טרחל ליטזוק לפס נס. נס נס פיד נמה הלאה ננרט האטול וויל טלט מנטנטס טרטס וכל ימי מלכות סלט טטנטז נס נטוט גההטלאס.

ונשבע באليل שלו והתורה אמרה ילא ישמע על פך: ולא תתייחס מן הפורעתך: (גיטין גה) אמר ר' יוחנן מאי דכתיב יאשר ארט מפחד חמד וסקחה לבו ונו', אקמצע ובר קמאן חרוב ירושלים אתרנגולא ואתרנגולתא חרוב טור מלכא אשכא דרישפק ריזוב ביתר כן': (נכחות ד)ilder שטורה נפשי כי חסיד אני. ודוד היכי קרי לנפשאה חסיד וזה כתיב יולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים וחננא טשניה דרבוי יומי למה נקד על לו לא אמר רוד פנוי-הקב"ה רבש"ע מובהט אני בך שאתה טשלס שכיר שב לנצח לעיל אבל אין ידוע אם יש לי חלק ביניהם אם לאו, סבר שמא ינורום החטא כדורי יעקב בר אדי דד' יעקב בר אדי יומי כתיב ידנה אנקיע עפיך ושמרתך בכל אשר תלך ובתיב היידא יעקב סאר אמר שמא ערום החטא כדחניא עד יעבור עפיך ה' עד יעבור עטך זו קניתה עד יעבור עטך ה' זו ביאת אשונה עד יעבור עטך זו קניתה זו ביאת שנייה מכאן אמרו חכמים ראשיהם היו ישראל ליעשות להם ס בימי עורה כדרך שנעשה להם בימי יהושע בן נון אלא שנרגם החטא: (מכות לג) א"ר ינאי לעולם

四

משה כל

נָסָרְמַה שֶׁסְׂנוֹ אֲכִמּוֹת נְמַגֵּן הַלְּתָקִינּוֹת מִן
טוֹכָל לְיַכְנֵעַ נְעֻזָּב וְצַוָּסָרְמַה רַחַם נְפִירְמַנּוֹתָן
וּוֹרָךְ וּנְמַגּוֹת וּוֹרְדִּין לְגִינְכָּס שְׁנָהָמָר וּדְלִיחִיטָס
סְרַמְמַה רַמְמַה (תְּלִידִיָּה רַכְמַה פָּרָק יג) :

האטר פ' מל פירט מוקטו זט"כ מס' 1
ולדס מפלען תמייל כך מוזע
סנדוויכיס טעט"פ טבקכ"פ מאכטיזון אוין פורקינס
וירטס מאס ווון ציענקג כתוב ווירטס יענק
למה נקיירלט למאר סמאל נחלכלכתי גאל לנען
נכלאוס וכתקיב וולג ירעלס כך ערוץ דנער
וטע מלחרין ווינימני קקכ"פ מה' מטה מס' 1
להת פירעלס ולמה נקיירלט למאל סמאל מעלו
ישראאל נמלחת טויזון הו נחלכלנו
בגעוויך ח"ל גל קוירלט (מדרשת חנומומלה
מברזם מס' 1):

ישען נכוּנוֹ הָתַכְמֵלֶךְ וַיְהִי מִתְרַמֵּר מִתְנַדֵּר כִּי יִלְחָל
כִּי הַלְכָיִדְוָנוּ רַ' פָּנָמֵס נְסָס רַ'
מִתְנַדְּטוֹרִי וְכָלָגָג כְּכָרְגָּמָר כְּגָגָג כִּי גַּוְלָג
לְגָג וְגָגָג יַכְיָכָג לְגָג הַיְשָׁמָמָה וְגָגָג הַלְשָׁמָמָה
כְּרָנָבָק קָעִינָגְרָוִין יַעֲמָדוּ מַכְהָן וְעַל גִּימָעָן
מַכְהָן טָהָוִין כְּכָטָחָב לְגָדְיוֹקִיס גַּעֲוָכְיָזָן.
וְדַכְוּקָה חַרְוָן וְהַמְּלָרָה הַלְכָיִס הַלְכָיִס יַעֲקָבָן
שָׂוָב הַלְכָיִס הַרְצָן הַכְּוֹמִיךְ וְגָגָג וְכָתִיב וְיַוְרָמָן
יַעֲקָב מַכְהָן טָהָוִין כְּכָטָחָב לְגָדְיוֹקִיס גַּעֲוָכְיָזָן.
רַ' כְּגָגָג נְסָס רַ' הַמְּלָרָה וְהַמְּלָרָה כִּי הַקִּיבָּחָן
עַמְּדָק וּזְבָק לְגָגָה וְלְגָגָה דָּכָר רַע מִיְקָרָב
וְכָתִיב וְיַכְיָוָב נְמָלָוִן וְגָגָג הַלְכָיִס מַכְהָן טָהָוִין
אֲגָטָחָב לְגָדְיוֹקִיס גַּעֲוָכְיָזָן (בָּרְדָּר פָּ' עַזָּא):
לְגָג וְאֶל תְּקִיְּהָן מִן הַפּוּרָעָנָה. כְּסָתָחָמָה
לוֹמָרָה כְּסָתָחָםָה גַּעֲוָכָה הַלְכָיִס מִן
סְרָעָה וְכָכָבָה גַּרְעָה הַלְכָיִס יַקְיָיָהָס מִן הַגְּעוֹנָה
וְבָה וְכָוְיכָיָן וְלְדָקְיָהָן (סְלָדָר שָׁוָלָס פְּכָ"ח):
דוֹסָמָה לְבָה וְכָמָחָולָל לְבָה. גַּפְגָּה לְהַקְגָּה זְכָתִיבָה
שָׂוָב וְיַמְּלָל וְוּמָסָה נָזָה וְמוֹמָר כּוֹחִילָה
לְהַלְכָיִס הַס כְּנִיְהָגָה מְלִיר יַסְרוֹרִין הַלְכָיִס חַכְמָה
מְנַפְּטָה נְסָס הַלְכָיִס הַס מַקְדָּשָׁס כְּמַולָּאִים.
(ילקוט חכליים תשכ"ט):

א"ר סימון נכס רוכב כל מי שכוונה לכך
זוכה לכבוד כוונתו בו מין שנלמלה
כבוד כבוד חסר יגעה לכך וכי כ' פ' מנותו
רוכן מהרי כל מי שגאנען נכסה
וזס שוגר אף פרוסטימן צלו טינורות
שנלה מר כל חכמו נגידניים וכן מה
כתיב מהריו קה רומו ישות למדמותו (דניריס
רנש פ') :

**עתידה נ"ע ליטות גוונת ומודרנת תן לנו
כליקיסlein לי מפק כראטוויס ולמי חנוך
מקבץ נהורון שיוו נטווחס מל שמח סנומר
והני חל פ' בטחתי וכתחייב פ' כל מה עיינין
למהונת (כ"ר פ' וורה):**

רבים מכם יוכלו לרצע וכטעת נ"ה חפוץ
ויפוגנו רני הליעזר ור' חנוך
כס ל' ירמי חפילו רצע וכטעת נ"ה
מסד יסודנו (מדרש תלמידים פ' ל"ג):

א"ר הילעoir כון פלט נסס ר' יומן היי
צמו של בקב"ס נזכר מל' כרמיה הילגנ
על הטעבה פיער אך שכן היה טנהמר ווילר
הילכיות ליהור יוס וכוכיר צמו הילגנ כצאנל
לחוזך לה כוכיר צמו מילו הווער קראל
הילכיות לחזך לילך הילגנ קראט לילך. זאנל
רכותינו על טלאה דנדיז כוכיר בקב"ס
צמו עלייה טעממי טאן לרעה על קמסינה
זה בנהט לאחנן ווילר ס' הילכיות מהו
בנהט וגנו' ועל בעזשה בטחונו צנו"ז
טנהמר כה מהר ס' טרוור סגנער מהזאה
יבעת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֵּן : זֶה יוֹלֵד נָבָע : קַבָּלָת קָרְבָּן :

ס טווכָה קַיְכָ נַעֲמָן וְזִוּסָה
קְפֻרְעָנָה לְכָךְ נַחֲמָר כְּיוֹסָה
רְצָעִיסָה קַיְסָה מַזְלָוְלִין כְּ
וְזָה לְכָסָה לְכָךְ נַחֲמָר כְּ

סכנה לופר שעושין לו
עו שוזן לו גם טנכין לו
'קטני' מכל החסרים
עבדך. רבי וירא ביזמא
(יוסלע נלכיות פ"ד) רבי
הדורכים בחזקת סכנה.
א הוא מפקדנו ביהיה.
ב מרחץ שהוא ניקוקת
ג בריה דר' אבוחו ר"ש
הילך בחשוף ברובו;

בְּחִילֵי בְּחֹקֶת פְּכָנָה :
וְחוֹתֶן : (נְגַטֵּת י') אִיתָמֶר
שֶׁ רָאשֵׁי תְּרוּמֵיהֶן אֲפִילוּ
שֶׁל אָדָם אֶל יִמְנַע עַצְפָו
נִי לֹו אִיחָל : (יְיֻזְלָמִי סָס
חַנוּלָאִי בָּשָׂר וְהַם יִשׁ לֹו
גַּל פַּתָּח חַצְרוֹ שֶׁל פְּטוּרָנוּ
עַבְרָת חַרְבָּא עַל קְדִילָה
עַל אֶת יְהוֹשָׁפָט טְהָרָב
וְהָה' עֹרוֹ וַיְסִיחָם אֱלֹהִים
לֹא הִיְתוֹךְ רֹאשֵׁ חַסִּיתָם
רַב נְתָמֵן אֲפִילוּ בַּעַל
זֹא מַת אֶל יִמְנַע עַצְמוֹ
חַלוּמָות וְהַבְּלִים דְּבָרִים
סְמִינָלִין (נ') חַנָּא רַבִּי רַ"א
לֹא יִשְׁנָה אָדָם אֶת עַצְמוֹ
גְּדוּלֵין גּוּבְרִיא אַלְךְ כְּפִיתָהוּ
דָּגָן וְתוּ' : (יְיֻזְלָמִי נְגַטֵּת
אָמֶר לְעוֹלָם אֶל יְהָא זָה
אָזֶת עַמְּטָסָשָׁב לְנָה וְתוּ' .
אַבְרִיה 'ה' צְבָאות אֲשֶׁר
בְּעֵי מִינָה רַבִּי יְהוֹהָה
בְּבֶתְחָוּ בְּה' עָדִי עַד כִּי

התולה בטחוטה בהקב"ה
(יוטמי ניקות פ"ט) אמר
זהו על . מחתה
מן ליה טן דפאנ אט אמר
א挨ו לנבייה אטרין ליה
טן יהdae אמר לך למה
אא ואטרין ליה טן דפאנ
לען ומה עבדהון ליה אל

יאות עבדתון. ומה טרי
מי שהוא נחלה בהקב"ה
ז. יקרא בשם ה' יטلت;
אל הוקן שהיתה בא מדרך
וב אוכר? טשכועה רעה

כברישת לפסיה פרושים
א יירא פאי טעמא טשומ
טשבועה רעה לא יידא
ג רצין חייה דקה כפחים
מפחד תפיד התוא בדבורי
ה דקה מיתנה אל יסודא
ינו אל והא כתיב אשרי
ב איש ישחנה ר' אבי ור'
בספר בן סידא אל חצר
ער על עולם שאינו עלו
שנאמר ²ואהבת את ה'
בל נפשך אפילו דוא גוטל
זה ומירה שהוא מorder לך
ן בשרה טובה בין בשרה
אל הטובה הטוב והמטיב
והתנן

ולמפלואות ולדילוֹת כלהלוֹן : מclin . טומפּון : קפנִי . כוקפּן ונקמְעַטּוֹ
אַפְּנִי נָפְנִיל תְּמַפְּדִיס לְפָל עַטְפִּי וְנוּ : יְוָמָה דְּטוּמָה . טַמְמַנָּח נָנוּ סְכּוּם
לְרוּמִים חֻקָּה כְּמַסְלָם חֻמּוֹת וְשַׁוְּקָא תְּיִלְגָּוּת : לְגַנִּי דְּקָלָם . צָלָמָה יְפִיל סְכּוּם
בְּלָגָן אַלְגָּן : לְמַרְכָּחָה . נָלוּן בְּלַקְפְּגָנָהוּס מֶלֶג קְדָלְכִיס וְלָמָג יְמָזָל נְלָמוֹת יוֹס

לעולם אל יעדור אדם בספק
נשׁם אין עושן לו נס
טכיזתו וא"ר חנין מא קרא
ומכל האמת אשר עשית און
הרשוחא לא נפיק לבני דיקל
שמען בר אבא בשם ר'ח
רבי יונה בר הוה נפיק לאבינו
רבי טנא בר הוה אויל טין
זהו טפкар גו בותיה, רבי ה
לגייט: מפרק. טפס צויה קדס טהרה
זאדרילס נתקומ פביס: יטקט. נט
ממ"כ פמי כניעו: (ל"ט ויל טמיה טן
טפלינעם טלים להה טשי אל עננט נטלה
לפי טאטוטומעת קווונס לטוח لكن טיש נכל
טפה נפחד וככ"ל הטעי מדים מפמד ממד
וכן היס נעל עלייך רעה אל טמיינך ומלהמל
לה הטעוב מעי גלחות טוב לפי טאטוטומעת
קווונס לטוח וככ"ל סן לה קלאה יד ס'
מכותיט. לט") : עד דטוח ליש. מד טהרה

בר אבא בשם ריבעל בבל
(ל'ו) ואל התייחס סע הפורר ר' יוחנן ור' אליעזר
חרב חזיה מונעת על צוארים סע הרחמים שנאמר יהן יקומו
סע הרחמים שנאמר יהן יקומו פ'ט ר' פנהם בש"ר חנוהם
פ'ט ר' פנהם בש"ר חנוהם פטראון ובאו שונאים ותפסו אוור
עד דצוחה ליה עד דהיא נטה
וקטלת יתרה אבל הקב"ה
ארם רכחיב יוזעך יהושפאנ
סמננו פלטד שלא היה חסר
אלדיים פגע: (טט ט) אמר
החלומות אונדר. לאדם לבחוץ
סע הרחמים שנאמר כי בו
הרבה כי את האלדים ירא
בן יעקב אפיקו בשעת הסכין
סע הרובנות שלו שנאמר
במספרליזאן פטשיזאן וברב
פ'ט רבי חזקה בשם ר' יוחנן
הפסוק הוה מתוון. פ"ק י"ה ז'
ר' אבחו בשם ר' יוחנן אמר
ארם בוטח בר: (מגמות כי
נשיאה מרבי אמי מא רבר
קורע נלהונט צינע נפללו ומג מהו זומן
נפללו אין קד זין קד מעני סאלוב טל פטראון
טל וסאלנטו מגל סקז"ס וכו': פלמל טל
טיש חפל. מן ממן קליטס לא: היל יטאה
מלטס מן פלנטומט טל. טכלי מנימה מטולן
ועזיזס כי לנטזין גנדי מפללהן בטאטולנו
לכאנן. היל יטאה טל ילה מאול ומפומל
ומטיזין מלטזין: פטזיקון וכינלאטזון.
טכלי מלטזין: לאום ליס מהפה. דסלי מגטט
טל פטפלטו נס' עלי פל גאי לאס נ"ז
מחפה גער משוו לטלטיס: מחטול דפנאייס.
קר טמה חמץ פנלייס: דטופיעיס. טאל
סילומיס: ופינול. פכלוּוֹ: גלטול. גטרכ:
למו געניש. כלוּוֹ פטומיס פטאנט גענין גענין
הטולן ולהמודו ול עד לויית להט שעמל להלוּוֹ
טיקודיס לטלוכב: דיז ליה צפיאק. לי לוּ
טפפלט חוטו ולה עטיעט לוּ צוט לרעה וכי יט
לעו טול לננטום עמו טונס: ילהות פנדטען.
פוג פצעיחס גאול וסלה מנטז ני: מליטיס
לטיפסה. כל סלי דילרטם ליַס להאי קאול
מליטיס לחדר מטמשטף: מטיפסה לנייטיס
מדריש. מטאנן לט כפום נס' מפנומע לרעה
לע זירען: גאנדי טולס. היל ליַס מפמאן

ביה ה' צור עולמים אל כה
הוילו מחסה בעוה' ובעה'
רבי פנחים עובדא היה ב
דטבריא פגען ביה רומי א
לון טן דטפינטס וטנינה בריך
עד איטרי את סקיטם עם
אברך ליה פגען, בהדר
את אמר לון דטפינטס אמר

פמיה פמל תצמלה סימט פמיגן כז פול
מחיזל לפונפה תמייל (ו"ס הייל דליך
למייתן מן הפלענות ולעט הסיח הלא לסתוקי
מהמחד נחנס. טום' גיטין נ"כ): יטיחנא
ללהמלאיס. פמל יטיחנא פלא: דלאגט. פחל
פדווגן על הפסד טוס דכל פיטעלא: מחל
מס ולייעט. נטהט ולעט ילהס חומת דלאגט
חדרו מואר מירן ותולג מליכס וטמאל פטנט

פְּשָׁמֵד בְּוֹלֶזֶן זַהֲרָה וְאָסָר פּוּבְּטָה אָנִי שָׁאֵן זֶה
 (נְלִיכּוֹת ס) תָּנוּ רַבְּנָן פְּעֻשָּׂה
 לֹא כָּל שָׁכֵן הַדִּיד יְכַל אָ
 שְׂהֽׂוֹא נְתָלה בְּבָשָׂר וְסָמָן יְצַוֵּ
 דָּיו לְיה שְׁפָנִינָן יְהִי אָמָר
 הַמְּטָל עַל שָׁלָם מְלִיחָה טָל : סְפִי גְּנִיסִיק .

לא יזרא נכון לבלתי בטוח בה'. אמר רבא כל הויי חדשת לדאי ק' מטפחה לרישיה מדיבש, טרישה לטיפחה מדיבש משכועה רעה דגנון לבלתי בטוח בה', טפיפה לרישיה מדיבש נכון לבלתי בטוח בה התוא תלמידא דזאה שקליל ואויל אבחורייה דר' ישמעאל בר' יוסי בשער אל חטאה את דכתיב יפחרו בציון הטעאים אל והוא כתיב "אמרי א"ל תודה כתיב. יהודה בר נחן רוח שקליל ואויל בהדרה ודרב המונא תודה כתיב. יהודה גברא לאחורי אנטשיה דכתיב יב' פחד פחדתי כי א' בא בעי הדוא גברא לאחורי תודה כתיב: (יומל ע"ד) ידאגה ב אדם טפחד תמיד הוא ברברי תודה כתיב: (יכמות כד) בת אמי חור אמר יסיאנה מדעתו וח"א ישיחנה לאחוריים: (יכמות כד) צורת מתר כי לא חורע סה יلد יום שפא מרד בא ואיננו נמצא ט (נכנית ס) חייב אדם לברך על הרעה בשם שפברך על הטעבר אל חזק בכל לבבך ותו' בכל לבבך בשני יציריך ביצר טוב וביצר רע את נפשך. ובכל מادر בכל מטונך. דבר אחר בכל מادر בכל רוח מודה לו מادر. ד"א בכל מادر לשון טרות המכירות לך פודענות. פאו חייב אליהם רטברך על הרעה הטוב ודמיטיב

תורה א/or נחלש נכ' ; כ לוג' וג' ; ל דרכ' ייח' ; ט קפלט' ; ג דיניג' ; ס מכונת מז' ; ע טס פד' ; ט יטש כו' ; ז יולג' ; ק מילס קיג' ; ג יקעס גר' ; ש מקול כה' ; ח לוג' ג' ; א' מאל' יונ' ; ב דמליס וו' ; א' פער' מיל' :

וכשנפטרים מלפני יהו בעיניך כובאין כשקבלו עליהם אהוב מך כמלוכה. וכך מ"ט סימן
את הדין: גרשוי (יוסלמי נכלוט פ"ט כ"ד) אל חעש עצמן
בעורבי הריני א"ר חי בשם ריב"ל אסור לנשות ריבן
לטיר רבב"ג בטולך פלוי לך פאנס קלי גיל

ליחיר. הרא דתימר בהו דלית דין עטיה ברם ברז דעת דין עטיה אל מילחא: (כטוטס ננ) קרייביה דר' יוחנן הוה להו איתה אבא דהות צריה רפואה כל יוכא אתו לקפה דר' יוחנן אל אויילו קווצו ליה טדי לרופא ארץ עשינו עצמן בעורכי הריניים, טעיקרא פאי סבור ולבסוף פאי סבור מעיקרא סבור יומבריך לא התעלם ולבסוף סבור אדם השוב שני: (ענת קלט) ר' אלעוז בן כלאי משום ריל מ"ד כי כפיקם גנואלו ברם אלו הריניים, ואצבעותיכם בעון שעחותיכם דברו שקר לשונכם. עליה ההגה, כי כפיקם גנואלו ברם אלו הריניים, ואצבעותיכם בעון אלו סופרי הריניין, שפתותיכם דברו שקר אלו עורכי הריניין, לשונכם עליה ההגה אלו בעלי דיןין: (כוכס חדס חטוג טהני. טלי מלידן סימנו ויט פיעזו מף תלע לקלוניים: כפיקס גנואלו נדס מלה קדיניס. אכפיקס פטוניים לךל פומד ומפני הות קדין וועליס מטען מן הצללים תלע כלין וטמת לפלנדו וכמי הו כוועט נטמאו: כמי קדיניס. טקומצין טכלות כל רמי: פוללי קדיניס. מלידן הות געלוי לייען נטעון: לוחמי לuibוט. עוללי קדיניס ומחלחות טס קליעין לפפום נקס פהן נזקוף כל זס והוונטו כל זס: נקס פלון טף. טעל בעיינט מספעט טף ומלון נטס טהנאל טס ענס פאנטונו, וטבק לטפי: פטוט נין טמיכס.

מתני' מ' שמעון בין שפתה א' אמר הוי מרבה לחקר את העדים והוי ברבריך שמא טהוכם ילטחו לשקר: גראן' (פס' מ') בודקין את העדים בשבע חקירות באיזה שבוע באיזו שנה באיזה חודש בכמה בחודש באיזה יום באיזו שעה באיזה מקומות טכיריים או הם או הוו התריותם בו העבר עבוק'ם את טי עבד ובטה עבד. כל המרבה בבריקות הרי זה טשובה טעה ובדק בן ובאי בעוקצ'י תאנום. כנח'ט דא'ק יודרש וחקירת שאלת היטב ואומר יהונדר לך ושבעת ורשות היישב ואופר יודרש השופטים היטב: (יוטומי סגדיין ט'ה) רב דונא כד היה התי פהדי בכוונה היה חקר וכד הויה חמץ היה טכונן: (אגודין ט'ה) אמר רבי חנינא רבר תורה אחד דינו ממונות ואחד דינו נפשות בדרישה ובחקירה שנאמר 'משפט אחד יהיה לכם וממה טעם אטרו רוני ממונות לא בעין' דרישת וחקירה כדי שלא חגעול דלה בפני לוין: (פס' ו') והוא עדים יודיעים את טי הם מעידים ולפניהם טי הם מעיריים וכי עתדי ליפורע מהם שנאכר יעמדו שני האנשים אשר להס הרים לפניו ה' יהוז הראיינום יודיעים את טי הם דנים ולפניהם דנים וכי עתיד ליפורע כהם שנאמר 'אלילים נצב בערת אל בקרב אלילים ישפטו': וכן ביהושפט הוא אוכר 'ויאמר אל השופטים ראו מה אתה עושים כי לא לאדם תשפטו כי לה' שמא יאמר הדרין מה לי בצער הנה הלמוד לומר ועכבר ברבר שפט אין לו לדין אלא מה שעינוי רואות: (פנושט ט'ה) פנין לדין שיודע בדין שהוא ברומה שלא יאכר הואיל והעדים מעיריים אחטכנו והוא קולר תלוי בצוואר עדים תלמוד לומר 'דבר שקר תרחק': דיש לקיש רמי כתיב 'בצדך תשפט עסיך' וכתיב 'צדך צדק תרדף' הא כי cedar כאן בדין פרומה כאן בדין שאין ברומה: והוי וזה בבריך וכו': (הנחות לר' ג' פ'') מהזך שאתה חוקר הוי והיר בדברים שטא טהור דבריך ישמעו השומען וווכיפט עליך שער מפני הרמאין: **מתני' ר' שטעה ואבטליון** קבלו טהום. שטעה או בר אוכר אהוב את הטעאה' ר' וטנא את זרבנה ואל

תורה א/or פ. יתקח כה: צ כס נע: ק מקליט פכ: ר דנויות ג: ש פטום כ: ח כס ככ: א כס ימ: ב דנויות יג: ג מס' ד סס' יז: ח דקיל' כד:

ה כל הטעים על לבו שיעטוק בחרורה ולא יעשה מלאכה ויתחרטן פון הזרקה הרי זה חלל את הצם ובזה איה התורה וכבה טאור הדת וגורם רעה לעצמה גנטל היי מון העיטה**ב**. לפי שאסור ליתגנות מז'ח בעותה אמרו חכמים כל הננהה מדבריו חזון טוטל חייזן העולם. ועוד צו ואמרו אל חעם

בדא"ל רב כהנא נטוש נבלחה בשוקא ושוקל אונרא ולא תימא כהנא אונא נברא רבא אונא חילא בי סילחא : (נישן טז) רב יוסף בריזחא רב ששת מתעסק בכשרוי אמר גROLAH מלאכה שטחטמת אה בעליה : (מליס טט) ר"י כד אויל לבוי מהרשא עקל גולפא על בטהפה אמר גROLAH מלאכה שטכברת את בעליה ר"ש שקייל צנא על כחפייה אמר גROLAH מלאכה שטכברת את בעליה : (צ"ק טט) אמר ר"ט בוא וראה כתה של מלאכה שוד שבטלו מסלאכטו חטשה שהו שלא בטלו מסלאכטו ארבעה : (הפט זליין ט"א) ר"י בן בתירא אומר כי שאן לו מלאכה ליעשות מה יעשה אם יש לו חצר חרבה או שרה חרבה ילך ויחעטך בה בשם שהתוודה נתנה בבריותך ר' המלאכה נתנה בבריות שנאמר י"שת יסיט חעביד ועשית כל מלאכתך ויום האבעוי שבת לה' אללה' : (חולין קכ) אמר שטואל אונא לדא בלחה חלא בר חמרא לנבי אבא דאיו אבא הוה פיר נבשיה תרי זימני בזימא ואני לא כיירנא אלא חרדא וימנא שטואל לטעמיה דאמיר שטואל טאן דסידר גכסיה כל יומא וומא משבח איסתרא אבוי הוה פיר נכסי כל יומא וומא חורי פגעה באירועה דאותיא אמר להה הני לדיבא אמר

רְבָרָה אֶזֶר לְפָנָו אֵת : טְדִילִיס לְבָבָו : טְמַנֵּי כְּבָבָו : עֲקָלָם דְּבָבָו : טְמַלְטִיס גְּבָבָו : אַפְּמוֹס כְּבָבָו : קְמַלְטִי יְגָבָבָו : רְסַטְלָטִס קְבָבָו : שְׂבָבָו :

עפרות לחתגרל בהן ולא כריזום להפוך בהם. ועוד צו זאטו אהוב את חמלאכט ושנאו את תרבונא וכל חוויה שאין עתה מלאה שפה בפלת וגוזרת עין וטפַּך אודס זה שיהא מילסכם אהן חבריות. סעלת גוזלה היא לפסי שהוא מתרגנעם מטצעת ידו וכורת חכיריס תראצ'זנים הוא ובזאת זוכת לכל כביך וטובך שביעות' ולעוה'ב שנאמר יגיע בעיניך כי תאכל אשריך וסובך לך אשריך בעוחץ וטובך לך לעוה'ב שכנו' פזוב (פְּגָנוּם קִים פָּזֶב) ז

פרק ראשון

משתת קבל

וניות הדרס טערל לעניהם נרלהו מילן
יכלנן זר ולען פיך נכרי ומלל טפתקין
ה' פ"ה) :
ה' נתקכוון ליטול לו גדוול ולו נצטעל כבוד
עניהם הלא כטנויל קוטך נמנע . כמתכוון
ליטול לו גדוול כטנויל כבוד עניהם ולען
בטנויל קונו עריכא (ספריו בכטלוחך פ"ט) :
ושנא מות ארנוט . ר' מנחמה נס ר'
חננות בר קיימן ורבי מנה ב"ר
ויסי כן זכיר גויה טש מס' לכ כל
המקבל עליו טריה בטנויל ליאגוט מהמא
טיש הלא גטויה פה שכוון נאגה מגפה
של גזע מחזיות נס' הו יטבאל כממש
טה מר ומטע מט חז' חטוקס וויס להן
מחני גל לייזען טה מר נו כי נו ולען
כס' כדוד טה מר קי זיך כי וכניות טבי
ונחמן ליה למגפס . ר' מנחמה נר' יאנן
מיוחיק לכ' מן כדול היל חגה ליריך מאר
לרב בתקיך ליטולס היל תקי רץ חזר טררכ
למה פון מה טפש כלחרויך בככלויס
טוקך רען למחר נחלים וטוהליים לר
טה לאות מהט משיגס . ר' עיריה מייתוי
לכ' מן כדול היל תזון מט כבוזת צויה נו
בקחו מדניר כדי כבר לטור וליה קזצטנו
כטמי לזרק ומש פ"ל היל מטה טלה תקלל
פלין טררכ וטה היל רהו לזררכ ג"ר
היכנו הני נקרומתי קדושים ותבה נקרות
קדושים כה' מט להן נך כל סודות טיס נו
ה' קקניל עלייך טררכ (ספיקתיה רכטו) :
אל תהודע לרשות . פילד מלמד שלג יהן
לו נחים טס צרצות כיוון שיח לה
טס צרצות טוף טנויגין בו מעויס וסורגייס
טוח וטעליס כוותם כל מהוננו כויא כויא
חכירו נזוק וווער סקכ"ס וכרכגו לפולני
כויס יה גזע מהז ביטו מהז זורייס מהז
רמלייס ומיחס עוויס ושמע כימע טרידוייט
מהד וכלה וווער לזר כלך וכקיט מט כל
כיקו וגטל מהט היל כל מהוננו עלייך ככטוב
ווער מכיך ליטכו בקהל גדול קללה תעטב
לו . ד"ה כויא חכירו יוצב נזוק וווער
סקכ"ס יתנו לפולני הווו כויס ככינס
להז ביטו כמה כויא מזל חטין כמזה
טריין של טשוין שטנו מהט לסייע וכלהו
וכקיטו היל כל כיקו געלו מהט כל מהונע
לטהויה היל לו כלוס מא"ה המכיך רעטו
בקול גדול וגוי . ד"ה היל תהודע לרשות
האלר זילו יטוו חדס לנויר הני כויא טר
כעירות וווער כויא המסנה מהני טנוולק
ליישדול . ד"ה היל יכזון חדס ליטול טה
צרצות געט סברה זונכ פותחין לה טטה
כגילה כלהרוניכ פותחין לה סתם קאטה לה
(הדר"ג פ"ה) :

הכטום בכוון נלבוייס . רבי שמן כנ
מנסיך לומר טפל מושמע טרול
וועל מצח מכוחיס וקמתן מס לנו כי כתיניס
(מ' מלוי פ"כ) :

הו

נידגנס שצועקת ואומלהת הביאו לי שתי בנות שאומרות בעולם הזה הבא הבא: (נ'ב ג') אמר רבי יוחנן נהירנא כר הו אמראן בי פרישא דטורי להון נפל ביזידאן רסתוריין עלדיין ריליה דיליהון ^{א)}:

במתנה ני' וא' אבטליון אומר תכתיים מהרו בדבריכם שמא תחצבו חוכת גלות ותגלו לסקום מים
הרעים וישתו ה תלמידים הבאים אטריכס יומתו ונמצא שם שםים מתרלל :
גרבי (מגילא כה) תניא ר' שמעון בן אלעזר אומר לעלם יהא אדם והיר בתשובתו שטעך
תשובה שהשיבו אהן למשה פקרו הבופרים שנאמר "ואשלייכו באש ויצא העגל הזה :
אמר

וניגט : קדיטן , טמפלו פַּיָּה מִדְסָת כְּוֹמֶכֶת נִכְשׁוֹ נִכְלֵז וַיְלַאֲתָה מֵהַיְמָנוֹ :
פִּיטָּה דְנִידָּקָה . כְּמֵיס זָהָב חָזֶן גְּדוּשָׁה וְגָלָן לְפָטוֹף פְּלִוּפָה עַדְךָ סְפָה
פְּצָצָת הַמְּמָה : רַמְלָה קָלָה . כְּלִיסָּה קָלָה וְתָחָה : אַתָּה . צָמַל מְלָלָס : צָמַל
וְצָמַל . דָּלָה עֲנִיאָה טְלָס סְנָמָה וּמְעָלָה סְנָמָה כְּמֵי לְמֵי מְכִיד . וְחַעַג דָּלָה לְפָס

התקפה זוקק לעצוקה וחי' ני' מתח זוקק
ורדפכו נקצטו כמקום ורדפכו ממקום
קרלו רכש פ"ט) :
יס שלמות פגעה מעת מוצח (ל' הילסיך חנינס

כמטעיות טלאס וכריי כדריות פ"ו ומג מס
הנכיס שמיין למ' רוחות ולמ' שטניות ולמ'
מדברות על ידי שטניות טלאס כין יתרה ל
שטניות. הרם סכתוב למ' קייפ טלייס
כיהול הדס שטיאל טלאס כין חוץ להשתנו
כין משפחה למחפה כון עיר לנער כין
מדינס למדינה ובין לומה לחכיפה
טהרכ"ו טלה תכוורת כמורנאות (ספרן
קדושים פ"כ):

באג ורעה כמה קשה מחלוקת טכל כפער
בחלוקת הנקה מהנד וכרכו טכך
כפוץ והען יוניס מלתק פ' וקח כל מה גראן
הייט. מ"ר ברכיה כמה קשה מחלוקת טכל
טל מעלה אין עונשין חלון מכ' קשה
ולמעלה וכו' ובחלוקת טל קרח תינוקות
נון יומן נכלעו בזיהול תחתית דכתיב
ונסיקס וגניכס וטפס וירזו סס וכל חזר
לסת מיש טהור לה ומוי טהור נמל מחלוקת
נקריה רצען סנטה מר סורו נג' מעלה
טהלי קהנטוס לרטיעס בהלה (כמדבר רנה
פ' פרם):

כִּי וַיְהִי מְנֻכָּא יְמֹדוֹ. הֲקֵן צְלָוֶת יוֹתֶה
מִתְחֻזָּק מִלְוֹת וְכֹה"ג וַיְהִי רַיִב כִּי רְוַיָּה
מִתְקַנְּכָה חֲנָרָס מִי גְּרָס לְלוֹט טִיפְרָד מִלְוֹתוֹ
גְּלִיק כִּי חֻוְמר מְרוֹיכָה וְכֹה"ג וְעַדְזָה
שְׁנִי כְּמֻנְכָּאִים חַצְרָה לְכָס כְּרוֹיכָה מִי גְּרָס
וְכָה לְלִקְוֹת כִּי חַנְתָּר וְסָמְרוֹיכָה (סְפִּירִי
תְּלֵל כ"כ) :

למה היו כתיב נמי כי טוב ר' יוחנן
 קני כסם ר' יוסי בן הילפתקה טנו
 נכרת בנים נסחמר כי עירז מליחול
 חפטה יוס טיש בו מוקטול ותין בו תלות
 ר' חיינל פתר טנו נכרת מחלווק טנהמר
 וווען פונזאל בען מוש למשן ער נונגער
 מס מחלווקה טרומ לתיוקנו כל עולס גלוועז
 היה נא כי טוב מחלווק טקה עריכזיכים
 מהכין (ב"ר פ"ג):

זהו ר' גאנז גווניג טענין מון מלטס
 וטנה מה כמחלוקה בית דין בו
 מחלוקת טופו לימרכ. ומכ"ה מחלוקת
 בסכ"ג סופה לפכנור עני ח"מ לריס
 בעיר הרחק ולא כתיב דיני וכינוי
 מחלוקת פוטן למות. מכיו טהול הווער
 מחלוקת כ"ג מורהן קעטעלס (מסכת
 דמ"ו פ"ט):

אהוב

בשביל משקל שני טליים טילת שנחן
יבר וירדו אבותינו למשרים : (סגולין כ)
מחזיקם בכהלוקת דאסר רב כל המזיך
נו . רבashi אמר רואי לוגטרע בתיב
נא זיך בחיקך : (ג' כט) חנו רבנן
לקות ולא תמרדו במלכות בית קוריין
בלול אמרו אמרו נזרע שיטה
לא אפילו בלול רוח צפונית מנשבתו
טיא לצינורא דבדקה דעתיא כיון הרוח
ם : (גיטין ג) הנזעבי הרי דאנרי בהז
שטין

ל נס עז : פטן נסכל ב קמץ זיין : זיין זיין :

ווחת לנביה אמר לה חכמה את מילחוש לעיינה מאיטהה
ונליה אמרה ליה לא אמר לך ורוכקן בינוי שבע ימנים
הוא טב לו טן ודקכת אל אולין אכرين לבעליך חד
טן אמרת לי היה רקעה ז' זטנין אמרו לו תלמידיו רבינו
ניד מבזין את החורה אילו אמרת לנו לא חוות טיתוי
לה ומליקין לה ספטליה ומרצין ופרציה ליה לאיתתה
אמר לו ולא יהא כבוד פאר כבוד קונו מה אם שם
הסדרש שנכחב בקדושה אמר הבהיר שיטחה על המים

בשביל להטיל שלום בין איש לאשתו ובבזבז פאר לא
בעל שכן: (נリס סו) הדיא דאמר לה לדיביתחו קונס
שאי אתה נהנית לי עד שתתעיטי תבשילך לר' יהודה
לר' שטعون לר' יהודה טעים אמר קל וחומר ומה לעתות
שלום בין איש לאשתו אשרה תורה שמי שנכתב
בקדושה ימחה על הטעים המاردינס בספק אני עאב"ז
וד"ש לא טעים אמר יטוהר כל בני אלטנה ואל קו שטען
טמקומו ועוד כי היבוי דלא לתרנגי לטנחרין:
(יגמות ככ) א"ר אילעא משום ר' אלעזר בר' ש מותר לו
לאדם לשנות בדבר השלים שנאמר יאבד צה ונו' כה
רתאמרו ליעסף אנא שא נא. ר' נתן אומר מצוה שנאמר
היא אמר שמואל איד אלד ושמע שעול ודרגני גוני. רבי

ד"ז תנא גדול השלום שאף הקב"ה שינה בדמעיקרא
בחטיב יאדוני זcken ולבוכוף ואני זקנתי : (ילוצלמי סמכים
פ"ג) אמר ר' יוסי כי רבי בן בא וראה מה גדול הוא
השלום שהוקט לשני דברים שהיובן עליהם כרת טילת
בט ושהיטת פסהו : (ילוצלמי מילוני פ"ג) אמר ר' והושע
ספנוי מה טערבן בחזרות מפני דרכיו שלום]. מעשה
באשה אחת שהיתה דבובה לחברתה ושלחה עירובת
نبي בריה נסבתיה ונשכתייה וגופתיה אתה ואמר קומי^ו
אימית אפרה הכנין היוות רחמה לי ולא הינו ידעה
מוחך כך עשו שלום הה"ד ידרכיה דרכיו נעם וכל
נתיבותיה שלום : (נכילות י') מרגלא בפומיה דאבי
לעולם י"א אדם ערום בראה מענה רך (ומשב) [ישיב]
חפת ומרנה שלום עם אוזו ועם קרוביו ועם כל אדם
אפאלו עט עכיזם בשוק נס עט עט גאנט לטעו גאנט
למטה ותקבל על הבריות , אמרו עליו על רבנן יוחנן
בן זבדאי שלא הקדימו אדם שלום טעום ואפיאלו עכיזם

בפזען : (๘๙) אָמַר ר' חַלְבֵּן אָמַר רַב הַוֹּנָא כֹּל שִׁירֶעֶץ
בchaproו שהוא רגיל ליתן לו שלום יקרים לו שלום[
שנאמר חבקש שלום ורדפחו ואם נתן לו ולא החויר
נקרא גולן שנאמר טואתם בערתם הכרם גלת העני
בבבאים : (כ"מ נט) אָמַר יוֹהוֹרָה לְעוֹלָם יְהָא אָדָם וְהַרְ
בhabataה בתק ביתו שאין מריבה מציה בתק ביתו
של אדים אלא על עסקי חבואה שנאמר 'העם גובלך
שלום הלב חטים ישבעך'. אמר רב פפא הינט דארמי
איןשי כד משלם שעריו פבדא נקיש ואתי הינדא
בביתהן] : (טנט י) אמר רבא בר כהנא אמר רב חמא
בר נוריא אמר רב ליעומם אל ישנה אדם בנו בין הבנים
יעקב לויוסף יותר משאר בניו נהקנוו בו אחיו ונתגנגל ו
ייקם משה וילך אל דחן ואבירם אמר ר"ל סבאן שאין
במחליקת עבר בלאו שנאמר 'ולא יהיה כקרח ובעו
הכא' ביד משה לו וכתיב התם 'יאמר ה' לו עד ההב
שלשה דברים צה אחיתופל את בנו אל תהיו בטש
ויום טוב של עצרת ברור ורעו חטים טר זוטרא אמר
דר' יעקב לא ברור ברור מטש ולא בלול בלול מטש
זה הוא ברור : (סיגוזין ז) אמר רב הונא הא תינרא
רעה אבוי קשישא אמר דמי לנוריא דגמלא כוון דקס

גָּדוֹלָה נְפָלוּ : מִתְחַמֵּם גָּנוֹשׁ . נְמֻמָּה מְבָרֶךָ וְנְמֻמָּה
אֲחֵת נְלִיחוֹת פָּגָעֵין : מְלִיחָמָה עֲלֵיה . מְכוֹבָבָה
וְנְמֻמָּה יְזַעַת : מְאֵל לָה . שְׂמָלוֹק בְּלָה לְמֻמָּה
חָמָן בְּרַבְבָּס נְחַמֵּר שְׁכָנָה לְמַלְלָה לָה שְׂמָלוֹק

על דרכיו שפוחה חמל לה פטולק פעס הילט
כפני הדוכת וכיה ליכת כפקת כפלו אכע פטמיס:
חילו חמלס לנו. מכמונס כוס מי לה סיינן
מניחים ככפל כזה נתקומט על בעמוד פד
בסייח ממפיים ומכלת להנטו: חיל. וילג
ישג כנור מליל וכו' כלומל וכו' יסיה כנורי
טוב יותר מכוד כוכיה יט"ט: ימונו כל
כפי נלמגה. כלומל ימות ככפל וטיה מטה
ללמגה ולחמ"ב ימונו ניים: לה יוזה גמanton
ממקומו. טיפוס המכבייה ולס כי לה כלה
לפטוס לי סייני דלה נרגלי למדר תליה יסו^ו
קליט גמלייס: חבירו לא. ויעקב לה טה
הלה כס דינו מפשי לדכי שלוט: מיר מהך.
וכתיב ויהמֵל ס' שעלה נקל מקום בידך
יהםלת לנוות וגוו' כקכ"ה צווע נטנות: וולדני
קון. ארנס הולמה לפונ צוויי וכטנלה כקכ"ה
קדבל להנרכט למיש זה גמלה פלאס וגוו'
ויהי זקלתי ותיניכ פדבל מפשי פאלוט: טאוכט
לפלי דרכיס. דמן טבולך נטחות פטהו ולמול
הה בט ולמלול בשודות כבית חמיו וכו' וס"ל
השוויה לברוח צחום ליברוצי דוחהן דלהרום

כמג'ל מתקבָּט וכמו ומיי טמטעי סככ' מתקבָּט
כליך כל' לייס פנטטע טו קול כנלה
פַּתְּחֵקְעָן עַלְוֹן : פַּתְּחֵן נ' פַּתְּחָס : (ל'וֹן)
חוקו נקט כ תלמיד רבעו יומק כל' טגלווי
כטאות טמיס פניב' פס ידו כהן מילת ונמה כל'
בכחות : קליין מהזקון גמיהלוקת . פמלהל על
כבודו וכוחו עמו כלך לנצל מהלוקה : פלאס
דנלים טה לחייטופל . האי קוה קיס לאו :
על פמלדו במלכת בית זוד . סלה ליעש לו
יפא : וו"ט כל פלאס . לשינו בטנות הס
קלחכו נחלו לו ולה יוס כמושון זטה חטיס
טמאליםין כהורחה ענה . כעהס טמיס לפוסל
מסלנגמייק נבלינו : כלול . משולב יוס מזוק :
ולוח נפלים מלטנת . קמזהות בעניש לדליך
מגפן זבב יתחס כוות נפוי מטהר חט כיזס
כיאב : ניגויל דבדקה . כאנגל גזול
פנמים טסוח יוון לקדות פמל הנפיו כען
געניש וטווילות קטסיס וולט חייו סותמו מיל
כונך ומכתיב והיע יכול לכוסמו וכייע
דקמאל קרל פוטל מיס להטיש מדון כטלל
כחףית מדון ומליינה דומה לטופל מיס . פופל
פוקם כמו פעל כהס : גוזל דגמלן . דפין
כל

10. שיטות וETHOD מילויים ל-טבש: ב] פה

ב' זלען דער בְּזַלְעֵן דָּר

טשיה קבל

אהוב מות כבודה חמר כקב'פ כי מוכן כלוס מהרקי דבר גמתק
מכס מלון מפני מכקס גלען שתקוו מוגנים זה לה ופכו
מכדים וזה מות זכה ותפיו ירמייס זכה (חנוך דב"ה פכ"ט) :
לו חכמו וטיכלו ומתק חילו נסתכלו יטרון כל"ת לנו פלעה נקס צוס רעכ
ומכח למתקי לנו קבלו עליכם עול

שיטן דכל' ב' שמשי הוו קא מינצ'ו בהזדי איקלע ר'יט
להחטם עכברינט' תלהה ב' שמשא עד רעבר להו שלטמא
שטעעה דקארטר ווי דאפקה ר'ם להזדא נברא מביתיה :
אהוב את הבריות[]: (טכט נט) מעשה בעט'ם אחד
שבא לפנ' שמא' אל' נירני על מנת שתלטמי
כל' התורה כלה בשאני עופר על רג'ל אהת'. החפו
באמת הבניין שבידיו. בא לפנ' הלא ניריה אמר ליה
דיעך כנו לחרך לא תעביד זו היא כל' ותורה כלה
אהיך פורושא ריא ויל' נטוד: (יוטלמי מליס ס'ט) כתיב
ילא' תקסם ולא' תטוד את בני עפק היך עבידא היה
מקטע שפדר וטחת סכינא ליזי החזיד ותמחיה לדידה:
וואהבת לדרך כמוך ר'ע אומר הו כל' גדוול בתורה.
בן עזאי אומר זה ספר תולדות אדם זה כל' גדוול טהה:
(עמוס סג) הגנו רבנן וואהבת אשתו כנפאו והטכבריו יותר
סנפו הטעדרך בנעו ובנותיו בדרך ישרה והטשיאן
סמור לפרטן. עליו הבהיר אומר יארעת כי שלום אהלהך.
ת'ר' האוחב את שכניה והטקרב את קריובו והגושא
את בת אותה והמלוה סלע לעני בשעת דבקו עלייך
הבהיר אומר קא' חסיא זה' ענה תשוע ואמד הנני:
וימקרבן לתורה[]: (טומס י) יוקרא שם בשם ה' אל'
עלם אמר ריש' לקיש אל' תקרא וחסיא אלא

וישריא מלטר שהזכיר אבוי
כל עופר ושב כיצד לאחד
אמר להם וכי טשי אכלה
הוזד וברוט למי שאמר הוזד
ריש לקיש בכל המלמד את
הבחוב באלו עשו שנאמו
משון כטכlic מהן מכלך בדרך פגע
ט גולדס רצע ומתקן לו צלוס למא נקי
חוות נחיות לעבור עכיריה מהר מה לי מזק
חטה מט עוני גיח"כ וטראומת מט מהן
זוטקי כיתנו סכתן לי צלוס נמנע מوطז
כליז מזען ערכו פון-כטיריך (טס) :

תירחן. ר' אופר פאלו עשו לרבנן תורה שנאמר
לושתרותם אוח דבון הנבאות והעשים אוחם ר' בון
עוצט פאלו עשו לאונט טנט אושתם אוחם אל
תקני אוחם אל אוחם אמר ר' אבז' כל הפעשה את
חברו דבר מצה מעלה עליו הבוטב כאלו עשה
אוואך יומך אשר הגין לו אוח חזון ווי פאה
דבנה את היואר והלא אוחן הבנו אל לומר לך כל
הפעשה את חברו לדבר מצה מעלה עליו הבוטב
באילו עשה (סנדין יט) אמר ר' שמאל בר נחמני
אר' זונזון כל תלמיד את בן חברו תורה מעלה עליו
הברוטב באילו ילדו שנאמר יאלה חולדות אהרן ומשה
ובתביב ואלה שמות בני אהרן לומר לך אהרן ילד ומשה
לייטד לפיך נקרא על שמו (כוטט סג) והיינו דבר
הרוץ טינזו רב' חנינה ורב' חייא אמר ליה ר' חנינה לך
חייא בהדי דורי מינצת ר' א' ח' נשכח תורה כישראל
טהדרנא לה ספלפולי אל רב' חייא אני עבדי ר' לא
מסתבחא תורה ישראל דאייתנא כיחנא ושדיינא
זמנדרנא נשבוי ציידנא טביה ומאללנא בישרא לחתמי
האריכנא מנחנא ממשי רטביה וסליקנא למתחא דלית
בה טקי דרדקי ובתביבא חטעה חוטשי לחטשא ינוקץ
וסתהנינה שיטה סדרי לשירה ינוקץ לכל חד וחדר אמר
ליה אוחני סדרך לחברך היינט ראמר רב' כטה גדרולים
פעשה חייא (יומלי כלול) ריבב' צם טahan צומן
לטחמי לרבי חייא רביה ולא חמיתה ולבסוף שרא
צטער אמר מה הוה לעי באוריתא פניין טני אל

אלא רדוֹ נָלֵי אַל וְלֹא דָחַנְתָּ

חוות אוד ס וילגלו יט ; ע זט : ט מלהוות פ : ג פלאג כ : ק יוניש ס

ביצה על כל אדם לאחוב את כל אחד ואחד כישראל בוגר שנאמר (ויקרא יז: ה) הוּא חס' על מבחן דעתך ורשות בכבוד עצם והם הבכדר בקהלן חבית אין אהם טמי שתחא בכלל ריעים ואחת טמי שתחא גר והתויה אבריה (ונכון י') וזה

א) נסיך מייל פיקקון וטולק כמלחמות; ב) ט' כס' פירם וכח' פ' נסיך

אבות

פרק ראשון

קס ממעניש ואמ' פטומקאות וונעניש נמעניש
ויס פטומקעס וונעלס וולס פטומקעס גנטול : דכל כי
לטפין דקלומיל ווי דטלטיקס פטומיט : למלה טכין.
טו לוניך טכין פסז קואין מס כטומין קד
ויכן לטיט נך וק' זמייט : דטלט טי למגן זב
ונל טניז. רמק ולע אוניך היל טנאכ זב
סקטט מל עטבוג מל דנלו אטלי מלן טנוו
טיטנול מכך מל דנליך. לי' חבל מטען
כגון גאלס גאנט זונט זונט סטמאות : וליין.
טמל דצאי טולט : פטיטול. דטה מלטול כוּל
לדעת ליז דנאל צני : זיל גמל. וטראפ :
טילך טניז. טי דמי מהס נל כהו כהו
לעאיל טלול זניל גמדום לרשות היר נמי
טהייט מנג' טק רמי לערט לאקמא לאטלאס.
הי' סיק ליז מסטט טיטול חדס מל מלטוט :
סיט מטען. הווק כהו ייל ססבן לאטץ ייז זב
טפלט מל כהעת טינקס מידו ויתתקז ייז
טאילס מל צהמכת נאלטונגן קן סדנאל כהו
כיזן טכל יטלהל נר' מהז כו' זין סוח' טלול
יגקס מנג'ו טטוח בטקס מגונש : זה כלל
גדול נטולח. טנטוף מלך או גאל מאנט
טכילות : זה סכ' חולדות חדס. טכל נט
חדס גליס מלה' מהז כו' כלל מושבאת לערק
כטוק דלט קלח הלה' טל רער ז'ת טיטול
דאילו לעמיג נדשות טלאיס טטה' גוטו זינע
טיאcer בכנד חדס חביבו זימל טטוח.
דאילסן דלטטט קטייל מדגנאל : וכטט טט
טס מהוועז. גאנטוי חדס רכיס טל מהוועז
זימל טט מהוועז וטטוק קד' גאנט טטונט טט
טטוק : גל' מקלין. למל מילס כטיב לי
טערלט טלאס ולטיט טיט זומק טט ומגעיק
לט טטטט טיט טוועט זומק זומק טט

למחמי לרבי חייא הרבה ולא חמייה ולא לבסוף שרא
בצטער אטר מה הוה ליע באודישטא סניין טיני אל ריבען תודה בישראל יותר מפרק ולא עד
אלא רהו גלי אל ולא דהיננא גלי אל את הוית גלי טילוף והוא הוה גלי מילפה: (כ"מ פס) א"ר
נחת בן חברו חורה זוכה וווטב בישיבה של טעליה שנאמר יאמ תשוב ואשיבך לפני חעטוד. וכל
כ"ה גדר גדרה טבטלו בשביבלו שנאפר יאמ רוגזיא וקר מזולל כפי תהיה: (קדוטין ל) אמר ריבעל כל
המחלט

בצד על כל אדרט לאחוב את כל אחד ואחד כישראל בוגרתו שנאמר (וילג' יט) ואהבת לרעך כמוך. לפיכך אריך לטרם בשכחו ולהזט על מメント נאסר הוא חס על טבון עצמן ורוצה בכבודו בקהלן חבות אין לו חלק לעוזיב אהבת הנגר שבא ונכנס תחת כנפי השכינה שתי פינות עשת אהם טמי שתחא בכלל ריעים זאותו גור והתויה אמרה (ונליס י) ואהבה את הנגר. זה על אהבת הנגר כמו שמותה על אהבת שמו שגאדור (אט

א) חתנתה את ה' אללה. הקביה עצנו אהוב גרייס שטאטר (פס. י') ואהוב
ב) פה נפץ מי' טיקון וונילס כמיות; ב) ט' ט' מיט וכטב פ' נפר' ונמקס צוון לנטס;

פרק ראשון

משה קבל

רבי יתמן נן הוסיף חומר מכך שאלל
כמה דס ללמד נמר טניס יטל כו^ה
לטכחה נטע טניס. כל כי"ד מס מס
וועצ טטה אלטוט בטול ולווע זונא כו^ה
חוות על לטבור טמל וועל בעמך עכור
כו^ה יונק י"ג הוועט בטל ולייט זונא
ומס כו^ה יונק חכמים טל זכ זוכ
ויהינו זונא כו^ה מצח רהזי ספרקיס.
ומס כו^ה יונק עזחיך וערצעס הוועט בטל
ויהינו זונא מהנד ומצח טפיו רהזי
מסכתותיו ולנטוף כו^ה יונק זומס ומתקז
שכו^ה הוועט על טבור טמל ועל טמל טבור
מחלייף דנרי חכמים טל זה זוכ ומצח
רהזי ספרקיס ומלהנד רהזי כתמסכתות
עליו הוועט טמבה (חצלי כ"ג) מל ערxa חייא
טכל ענרטוי ועל כדס טס מהנד לנ' ואגא
טכל כלו קמאוטס כו^ה על טס מיז טכל
ענרטוי זכו זיאונק בטל ולייט זונא. ועל
כדס טס מהנד לנ'. זיא זדעתו גפס עליו
כתמסמו. ואגא טלא כטלא קתזונס טוד
טכו^ה חכקס דער מתאנטו ולייט מונט.
כטו פניא חרוליט טוד עטלא מתקזיש. ונדר
פרינו גארסא. טוד טליהו רוזה סיון גראב
לעוגלס (חצלי כ"ג) :

ודלא ילו'ן קעטן חייך כחויך רק עז מס' ד' חרטע כי לא מין מהכל כו' מהו'ן פצטאט וכרכ'ן וכרכ'ן סדר'ן ק'ז' ומ'ס ה'ולגנות טהראס לא רוח'ן ולג' שומ'ן ולא מדנ'ן טל טמ'ין טשין מה' כפ'יר'וט לא' חט' טלי'יס כמק'וס מל'כט'נ'יס וו' כשל' ט' לא' טה'ר'יאו עוז'ה מה' הא'ז'ור'ה ז'ה'יט טש' ט' ר'ען ה'נו' ט'כט'מ'יס ער'כ'ז' ז'ל'ה י'ח'ו'ט פ'לו' כ'ק'ו'ן מל'כט'נ'יאו' ח'ן כ'עו'ל'ס (ס'נ'ר'ה קד'ז'יס פ'ג') :

אמור נר קפּרְתָּה כנפּת וקורה נמסלה לנר
כנפּת סג' מהר נר ז' נסחת מודט
קתוֹרָה סג' מהר כי נר מלך וקורה חור
החר כקכ"ה למדס נרי צוין וע"ז נידי
נרי צוין זה קחורס ווניך נידי זה בג' מהר
הס שתרח חת צלי הני מסחד חת טלק
והס בכויות חת נרי הני מלכט חת נרך
מןין דכתיב כסמר לך וטמור נפסך משל
כווי כי הס טמור תשמידון וגנו' הר"ץ משל
לפני גנו' מהט חמץ כי לא פרט בגניל
וחמץ כי לא פרט זיכודם חמץ חמוץ חמוץ
שכניל למומו טזוקודם סמאר חת צלי וחני
הטמור חת טלק כך חמץ הקכ"ה למדס
ברוי תורחן צויר נטען נידי הס טמראת חת
צלי הני הטמור חת טלק והס חניל חת
טלי הני מהנד חוק טלק סי' כי הס טמור
טמראן (ויק"ר) :

四

למר Ai הכה נמור מני דא טילתא
ושבות עלי שבעה נקיים :
מתני

למי שמלמד את בנו בטעות טעה עליו הכתוב באלו קבלה מודר שני' יזההעם לבני ובנין וכטיר ליה יוס אשר עמדו לפני הא' אלח' בחורב. ר' חייא בר אבא אשכחהו לר' יגשע בן לוי רשות דיבנה ארישיה וכאפסטי ליה לינוקא לבוי בניתהא אל' טאי כולי האי אל' כי זומר טאי דכתיב 'ויהו רודעתם לבנייך וסתך ליה יומ אשר עמדו לפני הא' אלח' בחורב טבאן ואילך רבנה בר רב הונא לא טעים אומצא עד רומייתו ליה לינוקא לבוי טירשא. רבי חייא בר אבא לא טעים אומצא עד דמקרי לינוקא וטומפה : (פסחים קג) אמר ר' שלשה נהלי העולם הבא ואלו הן הצד בארץ ישראל והמניל בנוין לתוכן תורה והטבריל על היין בתרזאי שבנות טאי זהא רמשיד פקדוטא לאברלה : (נרכות ח) ח' רנדהה התביחה שהבטיחה הקב'ה לנשים טשל האנשים שנאמר 'נשים שאנו' . אל' רב לר' חייא נשים במא זכין באקרוי בניותו לבוי בניתהא ובאתני נבריזו כי

רaben ומנצ'ן לנכרייהו עד דאחו מבוי רבן :
מתני' יג הוא היה אומר נגר שפה אבר שפה (ס"ל סמ"ה) **וזלא טוסיפ' יספ' זולא**
יליף קטלא חייב. וראשתמש בחנאה חלף :
נרכז' (חיל"ג פ"ל) מלמר שלא יציא לו לאדם עם
שכין שיזיא לו שם כו' טוף שטחנן בו עיניהם
זהדני אותו וטולין מטט את טפטט כדי רזהה החבוץ
בשוק ואומר הקב"ה יברכו לפולני היוט יצא מתחזק
ביזתו טאה שוררים מהה רוחלים ומאה עזים ושטע הימנו
סדריות אחד ומלך ואמר לשדי הלך והקיף את כל ביתו
אטול ממנו כל מטונו עליו הבתוב אמר יטברך רשות
בקול נהייל בברך השכינים קללה החשב לו : (עכין טז) כי
אתא רב רימץ אמר מאי דכתיב טברך רעהו בקול נהייל
ביבך השכינים נו' כנון דאיקלע לאשפזא וטודז כתיה
שפיד לכתה נפיק יהיב בשוקא ואבר רחמנא ליברכיה
לפלניא זהבי טרה קמאי ושמיע אינשי האלי ואנסי
ליה : וдолא טוסיפ' יספ' : (געית לג) חניא ר"א הנחל
אמר בטז באב ואילך תשש בחתה של חמלה ולא הי
בורחין עזים למערכה לפי שאנן יבשים . אטר רב
מנשא וקרו להו יום תבר סג'ל מכאן ואילך דטסיפ'
יוסיפ' ודלא טוסיפ' יאסק'. חני רב יוסף מא יאטפ' אמר
רב יוסף תCKERיה אמרה : וдолא יליף קטלא חייב :
(מלהות טז) רק השטר לך ושטר נשוך וו' ר' אלעוז
ו' יוחנן דאמרי תרוויזה הודה ניחנה במ' יום ונשתחו
נעירה לאربعים יום כל המספר את הגדה נשטו
פשחותה וכל שאיתו משמר את ההוראה אין נשמהו
פשחותרת . תנא רבי ר' יושטעל טשל לאדם שמבר
צפור דרור לעברו אל כמחמה אותה שם אתה
סאבהה איסר אני גוטל מפרק ברכיה נטעתר אני גוטל
פרק : (סמהיט טז) א"ר אלעוז עם הארץ כו'. ואמר ר'
אלעוז עם הארץ אכזר לרחלות עמו בהדר שנאמר כי
הוא תיק ואורך יטיך הוא על חייו לא חם על חי
חברו לא כל שכן א"ר שטואל בר נחכני א"ר יונתן עם
הארץ כו' : זדאיש' המש בחנאה חלף : (מגילס כה) חנן
החס וראשתמש כו' תנא ר"ל וזה המצתטש במישונה
הלכות כתרה של תורה ואמר עולא לשאתמש איניש
בטאן דהני ר' וולא לשאתמש במאן דתחני ר' כי הא
דר"ל הוה אויל באורה טטא עורך מא דמי אחה ההוא

נברא ארכבהה אכחפהה וכא מעבר לה אל קריית אל קריית חנית חנית ר' כחדי משנה אל סמלת לך ר' טורי וטענת בר לكيיש אכחפרק שדי בר לקייש באסיא אל ניחא לי דאשטעז דאמר ר' זירא בנות ישראל הן החטירו על עצמן שאפילו רוזאות טפת דם כהדרל

10

ב[ן] פ"ז (סמל' ג'ג) מ-וְעַד תִּשְׁלַח וְהַשְׁלָח תְּלַבֵּשׂ יְמִינֶךָ כִּי
א[ל] פ"ז (סמל' ג'ג) מ-וְעַד תִּשְׁלַח וְהַשְׁלָח תְּלַבֵּשׂ יְמִינֶךָ כִּי

ב' הורה ואוי מצה רבתלי פין. איכא דאמרי הבי קאמער לה הי תורה ווי מצה דמנני עלן: אם לא עכשוו איבתין: (פנ' קא) תניא ר"ש בן אלעזר אומר עשה עד שארה סוטא ומצויך עדך בירך ואף עלמה אמר בתบทחו יחכור אה בוראך ביסי בחורויך עד אשר לא יבוא טפי הרעה אלו ימי הוקנה והגינו שנים אשר תאמר אין לי בהם חutz אלו ימי המשיח שאין בהן לא זכות ולא חובה: (פנ' ל') פתח ר' הנחום דמן נוי ואבר הא דקאמער רוד לא הטהירים היללויה הבי קאמער לעלט מעכוק ארטס בהורה ובמצוות קודם שיטות שבין שפה בטל מן התודה טמן המצוות ואין להקב'ה שבת בו והיינו דאמר רבי יהנן טאי דכתיב בבנחים חפשי כוון שכת ארטס געשה חפשי טן ה תורה ומון המצוות: (יומלמי גלימות פ"ט) אמר ר' יהנן יכוי טוי אשר יחויבר

כלכל פיוות מפיו זמם מהר כל ממל כהנמך ליפוי ופיו וגנוו טהור מوطן נכס (חנוך^ו פט^ז) : אם כי עצת שרכך יכיה כמייך מעת והל תלהר משלו כתיגותי הלא ממה שכתיב לך מניל מוד דכתיב מי המכוי ס' הלכים וטה יוסיף עוד דוד ורומר ותקען עוד זמת כמייך גנוו ע"ז (מסכת כלב פ^ט) : טי יהוד זכיינו לנו פקדתי מחתהך. וכיomo של נקנ"ה מתוק שקטרכה וכקדוזה טלו כו ורומר גזון לנחות וכליות וכומר חטדר לטם ישרחן גמר שלמה יוד הני שמר לב טבור כrho לי הלכים טהו שלג כמיגין וכיון צויע שלג טהו שלג כטינן חזר ורומר שרכ כנסני משוני גנוו' ומכ כסיכקו רוש"ק כוחיל וכטאיל טמץ מל השולח הני גזולה ורומר טליו בקצ' ס' לו מיט כלבגו כוון טרחה שלמה נך ה' כו ורומר מיר זכיינו לנו' מה זכר נטל על נך ויסוב שלמה על כסח ס' למץ (מדרשת מגלי סכ"ט) :

רשב"ז טומר מזל נטה"ז למץ נ"ל טמיון זונוריות נחו כ"ל והציבור כמטרת כור חייטן נסכה וכלוכ עדרכם כסאך וכסוח ולו ככינויו מהמך טלו בו יומד מטעים בגאנז נ"ל ריחאל מרבי זבר נ"ל לרבוניאן קהן רוחה ונדה דבון

אם כן נאמר כי לא ניתן לטעות כה מ- טענו, עשו מזנין טפל זול בטעו^ז שנמהר. טומד ממק רטט יקח חכל - מזנין וזכ בדין לטוב^ב מי טפל זומד שנמהר לו ישא מי כל כופר (מ' זום"ט) : קטן זוגדול זס כו^ג רבי סימון הומר בטעו^ז מי שאומן יחול לטעות גדולDMI ומי שאומן גדול יכול לעשות קטן ריבנו יכול לעשות גדול (ת' מג"ח) :

ג'ז'ה

תורה א/or כ נס' ה : ל נפלו ה וכו' מ קלה יכ' ב מליט קטו' ס טט פה' ע קלה ט' א] שי' נפק' מטה' ב] שי' נפרק' מטה' טפק' ויל' תhil'ל לכה' טה' טה' . ו[נק' ד] מטה' כ' :

אבות

פרק ראשון משה קבל

38

פרשות נצחי פלניות מס כך ענש סכחות מה ייאנג על מהת כמה וכמה ציטוטים מה כמוץ (ספר וקרול פ'כ):
הוי מוכן מה סתמא וכאלה מה כתוב לכך (ד'ח' ס'ט):

ולא מלחמי לטף מוכן מתקיך. ומתברר מרים ומיכן וזה כרוכן דרכיס לה

ומדל פשט חוץ שפטו מצליח מי צמושך

טפתיו מלדרן גמינו טמר רטנגן כל ומי

נדמיין אין טחמים ולג מגוחי לגוף טוב

מצתקיק להמו דוכוקנו ציו דיקולונג (ספר

מלטס) ציו טוואין לפסי גאנריינס כיס

חה מון מלמד על טוינור טכו ופס

והגד מלמד על טטיקס טסיה ופס היל

כטהר טוינ טוינ טוינ כטיגור ליליאן

טסם ומוקן בטולס וכטיגר סיyo כספיות

טוטחת ניס ט'ל טיגורום יסב דערת

טאל להווקו להר טוינ מה עט טטיקת

טכיאו ופס כוילן מה טל טטיקס כה

לדרר טעל חמיר וכתרו על פיו היל טהן

למה טטקה להווקו היל מרוי מצעי מל צלי

למדקוי מדטר מל דטור ווס צה למל מצל

טל צלו מצלג על צלו ולמד לטיכק טנודמי

לווטו להר טלמה לה מתרטי טטלס פיך

ותכל טוק וווט טל טזק טכיאו מל צחים

נסברך וככ' ג' גיגר לטוק מרע (מודרך

חנומומן פ' טטגולוחך):

שובר פיו ולטונו זומר מארח נפסו.

טטיקטו טל הדר ותהיינו מהנא

הלו גלטן וככ' לנומו מהיינו הס' לו

ממיינו טאי טו מומר מות וחיות כיד לאון

(מדרכ טטול):

אל יכלימוך טטיך וטל יונק פיך ומל

טטמקח לחדר בדליך טקצת נלהמו פיך

(מס' כלכ ס'ג):

אמר ר' מהג קס גליות טטיפות צסיון

סקוילג גנד ניזמת בטולס כקווין

הלו קילוח זמייס וכטירן נכרגהש וכקווין

כווין יוכ טטיפות (טסיקת):

ולא סמדר סה קמייק הילן חמאנט.

להט מטפבי חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

ללא נכס מטפבי הילו קווינס קוקוטי. הילו

טמדראות פטמרו וז לאמאנא לאט נכס וו

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ללא טטפאני חמאנט ווות קוקוטי חמאנט.

כטמאנא חמאנא גנד (טטרו למורי פ'ו):

רבי יוסעט למומר וטטראח טחקס מהת:

קוקוטיס הילו קמדראות ווות קוקוטי חמאנט.

ב- מפט למד וצמר סרי ניוו טפי מנות לחד וצמר ומטן פון גומעל כימט (ספריו עקד סר' ח'ח) :

- רצוי גלעאל מיזוכו כנרכס שנרך משא נחורה תחלס נס"ז מלה שדר נמר בקוקס כוות וקדשה ורקס גוטזיא וליה שמר צפמלויש וליה שמר בכוגויס הילם גוטזיאס כהלו

אין צריך לומר חכם
זק ט' ר' דאמנים אלט
יעודים מות אומנהו של
יביל אף לדברי תורה
ינום רערנו ת"ל מישרים
זר אוילע אין העו'ם
ולם איז עצמו בשעת
בליטה. ר' אביהו אמר

ירוחם כ' כיון חכמתה (דכ"ר נרכחה):
ישמדו ולוועות מה כל מהותיו ה"ר מלפטה
כל מי שלם ד"ת ומיינו מקיים
עוננו חמור מתי שלה למד כל עיקר
מלך' למלך טביה לו סדרם ככינם לתוכו
צני הרופין ה' גודה נוטע היילנות ומתקן
הchod לה כי נוטע כל פיקד וליה מתקן
על מי שהליך טעם לה על מהותו זכייה
טעט ומקנן כך כל מי שלם ד"ת ומיינו
תחקיות עוננו חמור מתי שלה למד כל
עיקר טנהמר ווון רצע כל למד נדק חנול
הס למד וליה קיים היו נחנן כי לסתור
ולעוזק מה כל מזוקי (ד"ר קבוץ):

ויאת מחותי חתמו ועתיכם הותס ה"ז
ממן בר' חנינח ה"ס שמרתס ה"ה
כחויה כריעי מעלה מליכס כהילו ה"תס
עתיכם הותס ועתיכם הותס ה"ר פיניכם
ב"ר כפה ה"ה לסת ה"ס שמרתס ה"ה
כחויה כריעי מעלה מליכס כהילו עתיכם
ענמיכס. ועתיכם הותס תע ר"ח כלומד
לטשות לה כלומר שלג לטעות כלמד שלג
לטעות תע לו שלג ניריה ה"ר'י כלומד
שלג לטעות גות לו טהrica שלימקו ע
פנו ולח יגה למור כעולס ה"ר מהל
כלמד ע"ת לטעות זוכך לסקניל רוח כקוז
ח"ט למן תצמוך לטעות הכל בכתוב כ
כוי לו חללית מט דרכיך ולזו חזקיל וריה
תשכול שלג רוחין כל"ג מצכול להיר
טהורתי (ויריה רב פ' נחקי) :

ולא כמלודט עיוקר כי' לנו חכמת מניין
זගרים ולנו דנרים מכירח חכמה הילך
מעסלה כל שתרנכה דנרים מכירח מעת
שניהם כרוכ דנרים לה יקהל פצע ווותם
גס מויל מהרים חcts יוחצ (הדר"ג פנ"ב)
ובכל

זהה נצול אווי לי שנחפהתי על דבר אחד ואני נזען
אתה עסכת בתורה ובגמilot חסדים ואני לא עסיתי אלא בתורה בלבד וכודב הונא דבר
הונא כל העסוק בתורה בלבד דומה כתמי שאין לו אלה שנאבר יומיים רבים לישראל שלא
לרי אמת ולא כהן פורה ולא תודה מאי שלא אלה אתה אפר רבי הונא כל העסוק בתורה
לבד דומה כתמי שאין לו אלה. ובוח לא עטך והתニア ר' אליעזר בן יעקב אומר אל יון אדם
עויהו לארנקי של צדקה אלא אם כן סבונה עלייה ת"ח ט"ח בן תדרין היכוני מוחמן בעבר
א עבר והתニア אמר לו רבינו מועלות של פורים נחלפו לי במעות של צדקה וחלקות לעניות
לבד עברי כלבוי היה לא עבר: (פס יט) "אשר פריו יתנו בעתו אמר רבא אם פריו יתנו בעתו
להו לא יבול ולא על הלוMER ועל הטעMER עליהם הכתוב אומר לא כן הרשעים וגו': (בנט
ג) אמר הונא מא רכיב ישתח בחר בילדוחך ויטיבך וגו' יביאך האלוזם בכם ע"ב דבריו
צער חרע מכאן ואילך רכבי יוצר הטוב ריש לקיש אמר ערד כאן לדברי תודה סכאנ. ואילך
מעשים טובים: (ילוטמי נכלות ס"ה) ר' יהודה נשיאה בשדייה רואה את החתת ואת הפללה מתקלנן
יהודים נתן עיניו בתלמודים ואוטר הטעשה קורס לתלמוד: (ילוטמי פסקים ס"ג) כאן שני רבבי
הטעשה קידם לנמרא נט בעלית בית ארום בלבד התלמיד קודם לטעשה. רבי אבוש שלח לר'
ונינה בריה יכו בטהリア אתון ואטראין היה נט הוא חמד שלח ומר ליה הטעלי אין קברים בקיפרין
שלחתך

אין קניית בקளין מלייה ישן לטע נמיון ולעטוק נגיון ולמס גלומיך נפנליין מט נס לוי למסוק נחאליס;
כשיט

כ' וְכָבֵד בַּיִת יְהוָה : וְמִזְבֵּחַ : וְכָלְבֵד כָּלְבֵד : וְכָלְבֵד כָּלְבֵד :

ומתווך כך נמלכת בידי חסוך ערך כלול מן סמלי פול ששלמה מוחלט (סמל ๔) היל
טוסף מל דנרוין כן יכולן נך ונחננת : גמ' נס ליל ונו'. בפסיסים יכול
מלומת שכתוקס יפה יכול מכחכמתו מכל ממלכ נכס יתקב יכול מלומת
מחכמתו פכנל כס מכמיט מקודס וכחיזות גדור נועה תפוגמל יתמכ

כמוכס : כטולס חלט . הומנוום יפס סאל
האלט מגלן דלק דכיעת דנכי לוכס מושׁ
מדכליון : מיטלייס . כמיישול הילן חלכת פגומס
לידלים : פטעלס פלמו . טונר למם פיזו וודומס
לו זנכומום פיזו גלוס ולגלו מטולמו :
וועתקה . מי זנלים מהט כלל פום אוושט
שולס : מסיכם נמיינט . לחו . גאנט מיזחטט :
אל נאכל טפוקול . גאנל לך מנטזט טפוקלייט
פוקהס נגי מליכס האס פסולן פטטען פסולן
טהייו טולפני מוכס נפלו פינה ומחזיך
במליכס ומיהקה דכגל פיעט שטיקומול מטונ
טהס טתקלייט הווחזקו גמיומטן למם כן כנעל
לנזור דככל היינו טדק חילט נטקליס : פוביס
דטמען וולדיט . טטלייז פטומע מליפטז וטומק
ומלגייל נך וולדיט כמו ציון לדען דען :
חליטה כישטול מלחה . סלטו נאס נטטיקטו
מלחה לשעת טשו כלהות מלאו פ"י כתgal :
טופל מיס . וכמטעיל וטומט נקפטס האה
חחלט מלך דיעט : לייטית מלון . נומליין
לייס מלט דיעט . נ"ק מלון גיגימפליך מלחה :
היגטביבס וולנס שלניים . למלאים נסוויס עלייסט
זומלט גומם האס גל מקריס : שעטיך מלכאט .

ה יודע כלכיות ומדרשות וחגdot ויחסים
כינויים וגוויל מומר לנין מסוק חמי כמאנתי
לה חנו מלך כהילו כחרנתה מה הטעות
בשנה. רני הומר כס שוכור בקכ"ה
על מדירות כך חזקיה על פ דין למה צו
הטלים קלי טהור מלך מצפת יעתול
המן (חצלי כ"ט) וכו' גוון כנויות טהור
גוון נמצפט תפדה וכו' כדיוקים מתקדמן
טהר רני הלויז כל סטורם תלוי נמצפט
לכך נתן בקכ"ה דין חמר עשרה מדירות
לפי טכניות מתכירים על פ דין וכוח כפרע
חес ומלמד מה כהן עולם שלג בפק מה
סודות מז טנרכ מה פ דין טהור נטהון
שנעה לחס וטלות כסקט (ימוקול י"ז) ולחז
ירוזליס לה גלה עד טכירה מה פ דין
טהר יתום לם יספונו וריך הלהנה לה
יונוך הלייס וכו' היל משא לישרעל פרי
גוחן לכס בקכ"ה מה קורתו חס ה"ה
מנין מה פ דין נועל תורתו מכח כמה
שלג נקון לכס בקכ"ה מה קורתה הלה ע"ה
טקעטו מה פ דין טהור טהור מלך
מצפט הכב וגס טזיות שפ דין טהור
בקכ"ה נחמייר לכס נתן לינין שלכס
טהר וכו' טוטין כריהזונה (ישועה
(ה) מה כהיב הדריו גוון נמצפט תפדה
(בב"ד פ"ל):

ועוד מלך מזבפת טרכ. אבל למסילה שלג
כיו נס מילון וכיו כנו חרס קולכין
וועמין נס חמר כמלך לשלטן דלו קנט
נס מילון טהרו כני רוחין טח כמיילן כר
חרם סקנ"ס למסה פנה מה כדרן לפני
ישרhn ומשה נס זופטוי טהרו תוריון
לשס ולג פועיס מן כתורס לקויס מה
שניהם ומו מלך מספט טרכ וכן חומר
כינוי לך יוניס (ילקוט זופטוי) :

שופטים וטומליוס תחנן נך . מטע מתקב
שכוו לו כניסה לריצה וכיוה הוכנ
הה כקטן יותר מכולס וכיו לא פרטם מהל
וכיוה הוכנו יותר מכל מה שכוו לא התר
במלך טחנן היו התי כפרדים כו' שהנני
הוכנו יותר מכל מה שיט לי לנני רקטן
שהני הוכנו מכל נמי נמי נמי רקטן מכל
כמימות טובי תוכניות היינו הוכן הלה
ישרહל טנומר כי נער ישרહל והוכנו
ומכל מה שדרהקי היינו הוכן הלה מתק
בדין טנומר כי כי הוכן משפט התר
הקדמי נוקן היינו מה שטהקי לנו טהני
הקדמי נוקן היינו מה שטהקי לנו טהני

ויש לנו סטטוס זינני כי נסוחה כמושג צבאי
נקי לנגד עיניו (דניריות רכה פ' שופטיים) :
כין צפוי כנויות וטליה צפוי כנויות כקאנון
נתתקוניים וכגדקה ולדיין אין נתתקוניים

ב פיר למל מחת כדי שטוכה לחי בטוכנ'ו
ווכון נחסן בסוג ויטר מעלו נהורת ופינוי
טפטוי מהות שנלמר מטפטוי כי מהות נדרך
שמושס מהות נהורן כקנ'ה טוטה נזקוקה
בשכונה מחהיל נחותו ורטעיס מלאו רע זיה
וה שנוטה וגונן נלהונגה (חדרכ' מזלי פ"ג)
לkor חמיס פעלנו וגונ' וגהomer כי גדויל
מרצע וכו' וגהomer כי פועל הגס יתלה נ
עהו هل חחצנו כלנכקס וכייד יעצה הלה
ט

כ ע מ כ ש א : נ ד ס ב צ ? :

הניל לנטו. מטנו לין חסוי לדיעיס לנעו : המנכ' . המנכ' : הניל הונן חסב תלות ווועך צלט . וליאו פסיה צומע מחאלקע ביעיס קודס פינטו לפיו לדין פה כוועך מהאייס ומפיז תלות צימחט : סולט מהט וו' . משחטי נחלאן כי טפחי כבן יטמלו דעם וו' : עטהי . פפליות בס' מ כפן עלייכס : חלט לייניקו . פלאטלייס צלה עטפץ

ר' יומי הגלילי אוטר אסור לבצוע וכל הבוצע הרי זה חטא וכל המברך את הבוצע הרי זה פנאי ועל זה נאמר לובוצע ברך נאץ ה' אלא יקוב הרין את הדר שנאמר כי המשפט לאלהים הוא ובן משה היה אומר יקוב הדר את הדר אבל אהרן אהב שלום ורודף שלום ומשים שלום בין ארם לחבשו שנאמר תורה אמת מוצאה הייתה בפיו וכו'. ר' יהושע בן קorthה אוטר מצוה לובוצע שנאמר אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם והלא בטקום שיש משפט אין שלום ובמקום שיש שלום אין משפט אלא איווהו משפט שיש בו שלום והוא אומר וה ביצוע. וכן ברור הוא אומר יוהי דוד עשה משפט וצדקה והלא כל סקוט שיש משפט אין צדקה צדקה אין משפט אלא אי זהו משפט שיש בו צדקה הוא אומר זה ביצוע וכו': (טנת י') רב אמי ורב אשי הוא יתבי ורטוי ביני עטורי ובשעתה ושעתה הוא טפריא עיברא הרשא ואמרי אי אילא דעתה ליה רינא ליעול ולירוי. רב חסדא ורבה בר רב הונא הוא יתבי בדיןא כולי יומא הוה קא חוליש לוייביהו חנא להו ר' חייא בר רב פרחי יוציאם העם על משה טן הבקר ער הערב וכי תעללה על רעהך שטחה יושב ווון כל היהם כolio תורה טתי נעשה אלא לוטר לך כל דין שאין דין אמת לאמתו אפילו שעה אחת טעללה עליו הבהיר כאילו געשה שותף להקב"ה בטענה בראשית. כתיב הבא ויעבד העם על משה מן הבקר ער הערב ובתיב החם יוהי ערבי יהיו בוקר يوم אחר: (כמגין י) אמר רבינו שטואל טה בגבורה ג"ה ישבני גבל בינו גביה בת אמת לאחחותו מושך נטרכ : מלה לאו לנ מיל כל דליין זכ מפששת לטון לייניכו הילו לטון תלט דעפ"כו ולטון חלט לייניכו לטון תפמיט פה כל טון ספדו כל סיוט האן לאו לב מיל נר רע טון ניגין ליטן ולדונ כל טויס הילו מילט טה ונקל : הס דומה הדין למך. טנקי נמייך דיין ומלה חכם כטנן זא טווא פטיר : טמיה על הגרנאות. לטחול טרומות וגה זא נגיד לחוץ לטחול כדין : טומלייס. תענימים נמקלט מל פי קליעין גכל' מי טליתו טומט דהס דין טסל דין דין : וטנטיס לכל טנס וטנט. הס ט נAMIL מהט מג' טנמייס טונן וטנט. סגדניהם : חד ממויס מל תלן. זא סגדלי נזולה : מלה ננטם לדון לה טנטו. זא סגדלי נזולה : מלה ננטם לדון לה טנטו. זא טנו נמי טנט זא ננטם מהל נניש דין : חממות טן רקנ"ה מהט. חממות למלות ווילזון ווילזון מל טט מי להטן ווילי מהלזון ולמי טט : טט מהט. ולמה חומתו טן רקנ"ה מהט : ט"ל דין. טאטל טפליקון היליס מלך חממד : ל"ל מהל. כיינו טעם דהילך ריטיס דהילט נימול מ"ט נהמגעיתס ט"ז נטוף ונמע

בְּרַחֲמֵנִי אָרֶךְ אָנֹתֶן כֵּל דַּיִן שְׁחַנְדַּן אָסֶת (אַטְמָה
פְּשָׂרָה שְׁכִינָה בִּיְשְׁרָאֵל שְׁנָאָמֵר צְאָלָהִים נָצַב בְּעַדְתָּה אֶל בְּקָרְבָּן אֱלֹהִים יִשְׁפֹּטוּ. וּבֶל דַּיִן שָׁאָנוּ
חַן דַּיִן אָמַת לְאַמְתָּנוּ גָּוָרָס לְשְׁכִינָה שְׁתִּמְתַּלְקָק סִיְשְׁרָאֵל שְׁנָאָמֵר ?מְשֻׁדָּע עֲנִיִּם פְּאַנְקָת אַבְיוֹנוּס עַתָּה
אַקְוּם יֹאמֶר ה' : (טְכָה מְט) אָמֶר ר' אַלְעֹוד כֵּל הָעוֹשָׂה צְדָקָה וּשְׁפָטָת כְּאֵלָו מְלָאָה לְעַלְמָה
כְּלָוָה חַסְדָּן שְׁנָאָמֵר יְאֹהָב צְדָקָה וּמְשֻׁפְטָת חַסְדָּן ה' מְלָאָה הָאָרֶץ כ' : (טְכ) כִּי אַתָּא רְבָבָר דִּימָי אָמֶר
דָּרְשָׁנָרְבָּנָן בְּרַכְתָּן סְאִי דְּבָתִיב צְלָק בְּטְשָׁפָט יַעֲמִיד אָרֶץ וְאִישׁ תְּרוּמוֹת יְהֹרֶגֶת אָס דִּין
חַסְתָּה לְטָקָד שָׁאַיְט צְדִיק לְכָלוֹם יַעֲסֵד אָרֶץ וְאָס דָּוָמָה לְכָהָן שְׁמַחוֹר בְּבֵית דָּגְנָה יְזִיסָּה :
(כְּנִידְלִין ט) חָנוּ רְבָנָן סְנִין שְׁמַעְמָדִין שׁוֹפְטִים לִיְשְׁرָאֵל שְׁנָאָמֵר יְשֻׁפְטִים תְּהָן וּמְנִין שְׁמַעְמָדִין
שׁוֹטְרִים לִיְשְׁרָאֵל תְּלִסְדָּר לוֹמְדָי וּשׁוֹטְרִים תְּחִנָּן וּמְנִין שְׁמַעְמָדִין שׁוֹפְטִים לְכָל שְׁבָט וּשְׁבָט תְּלִסְדָּר
לוֹמְדָר לְשְׁבָטִיךְ וּמְנִין שְׁמַעְמָרִין צְוֹפְטִים וּשׁוֹטְרִים לְכָל עִיר וּעִיר תְּלִסְדָּר לוֹמְדָר בְּכָל שְׁעִירִיךְ . ר'
יְהֹוָה אָמֶר אֶחָד סְטוֹנָה עַל בּוֹלֵן שְׁנָאָמֵר תְּחִנָּן לְךָ . רְבִי שְׁמַעְעָן בְּן גַּמְלִיאָל אָמֶר לְשְׁבָטִיךְ וּשְׁפָטוּ
טְצָוָה בְּשְׁבָט לְדוֹן אֶת שְׁבָטוֹ : עַל רַאֲמָתָה . (טְכָם נְכ) אָמֶר רְבִי חַנִּינָא חַוְתָּמו שֶׁל הַקְּבָ"ה
אָמַת : (יְלּוּפְלִמי סְנִידְלִין פ"ה) מְהוּ אָמַת אָמֶר רְבִי בַּתְּנִינָה אֱלֹהִים הֵיִם וּמְלָךְ עַילְמָס אָמֶר רְוִישָׁ
לְקִישָׁ אַלְ"ף רִישָׁה רְאַלְפָא בְּיהָא טְמַס פְּאַמְצָעִיתָה תְּיֻוּ מְסֻפָּה לְוִיפָּר "אַנְיִ ה'" רָאַשְׁוֹן שְׁלָא
קְבָלָתִי סְאַחֲרָוְרִי אֲצָק אֱלֹהִים שָׁאָן לֵי שְׁוֹתָף אֶת אַחֲרָוְנִים אַנְי הָא שָׁאַנְיִ עַתִּיד לְמָסְרָה
לְאַחֲרָ : (סְכָם קְד) אָמְרִי לְיהָ רְבָנָן לְרְבִי יְהֹוּשָׁעָבָן לֵי אֶתְהָ דְּרִיךְיִ הָאִידְנָא לְבִי מְדִרְשָׁא וְאָמְרִי
מְיֻלָּוּ דְּאַפְּלִוּ בִּימֵי יְהֹוּשָׁעָבָן טַן לֹא אַתְּמָר בּוֹתִיְזָה כ' . שִׁין שְׁקָר . תְּיֻוּ אָמַת . סְאִי טְעַמָּא
שְׁקָר .

על כהמת. ניר טקיינט מל"ג מ-ה מלמד טהורה מהת למל פיך שתחככה למחי לטבuls ר' מפני מ-ה מפשי טסקנ"כ נקריה הימת טהורה וכסמו מהו יונגן עליו כהמת טהורה יקדמו מהת טהורה מסל ו-ה מהת יקלתו פניך וכל דכרי הימת טהורה רלה דברך הימת וכל תשפטן יהלו זכל טורה והקיו מסד ו-ה מהת (מהותיות דר"ע הות ה): אטת מהרץ מהמת ונדק מצחות נתקף. כי עס כנריות ותיל' היות חפורה הענות וטובגה כהה לטולס (וילקוט הלאים כתל"ג): לא יתונה לנדיק כל הוו כמדבר טחן נפס וטהה נלב וכקנ"כ קוריה מוקטו מוענה טהורה קוועכת ס', שפתי זker ועוצי הומוגה רטבל ברג פקנ"כ בעולמו חזן מן מדת האקי ומתק בטולא טלה כריה וטליה עזס הוותס רקכ"כ טהורה ימצע טולס כנקר דזקך יטן מספט למזר נער ולח יודע על כוות חילולס לה זקרינה לה ימצע טולס כנקר דזקך יטן מספט למזר נער ולח יודע על כוות חילולס לה גנו זCKER כוונת מדריך וכוונת פונר מל מה טכטוג נטורס מדריך זKER תרפק וגנו' וטהו מאר וטיש מה רעת גנו' זCKER כוונת מדריך וכוונת פונר מל מה טכטוג נטורס מדריך זKER תרפק וגנו'

משה קבל

פרק ראשון

ה'ז

הס עושך חיש טענו קדיק-אללזר חמוץ מוסרין לו מלחר שמחנכה
טענו גלרך נגידים ומדבר ממך והס עוזה חיש טענו רצע ולכח
ולדבר סקר מוסרין לו מלחר שמחנכה עתו. כדריך רצעים ומכתש
ומתקר (בב זוטה פ"ג) :

רבי הליינר כמודעי הווער. וימתר חס
טעונע חדתען לקהל פ' מלפני וכיתר
בשווינו קפנצה ובה מזון ומטען מלמד טכל מזון
טנוויל ונוון כהמונג רום ככרייזט נומס
סימנו ומעליס עליו כהילט קיוס כל האזרה
כולה (וכוילתנו כאליה פרשת וופע פ"ח) :
איש מהונות דב' נרטע. כל מי שכוון
נהמן בקנ"כ מציה נדרשות על ידו ומי
טהרנו נהמן ולהן לאכטהיר לה וינקה (ענומומן
פ' פקדוי) :

۲۷

סבר לאו אורח ארעה אמר לה ליתא הבא שכיבוי ליה הרהין בגין איגשי דאהר לא קבידה אשר ליה מי הא אמר לו הני היה מעשה אמרו ליה במתוחא מינך פוק מאחרין ולא תיגרי בהו מותנה בהן אנשי: (פס נב) אמר רבי אלעזר כל המחליף בדברו כאילו עובד בעבודת טובים בחיב הכא זהה הקב"ה שנאן הדבר אחד בפה ואחדقلب ויזיר עזרות לחבשו ואינו טוער לו והרואה דבר ערוה בחבריו וטעיד בו ייחדי כו': (פס) אמר ליה רב בר כהנא הפרק בנבילה ולא הזפק בטולי: (נכחות ד) והיינו דאמר מר למד לשונך לאמר אני יודע שפא תחבדה ותאות: (כ"ג ו) תר' יט' יצא שפתיך זו צות עשה תשבוז זו מצות לא העשה ושית אוורה לבית דין שייעשיך כאשר נדרת וזה נדר לה' אלהיך אלו חטאות ואשמות עלות ושלמים נדבה במשמעה אשר דברת אלו קדשי בדק הבית בפיך זו זקרה: (כ"ג מע) אמר דבריהם רב אמר אין בהם שם כחורי אמרה ור' יוחנן אמר יש ברם משום שחוטרי אמנה טותיבי ר' יוסי ברבי יהודה אומר מה תלמוד יותר יהון זדק והלא דין בכלל איפא הוא אלא לומר לך שידא חן שלך זדק ולאו שלך צריך אמר אני ההוא שלא דברו אחד בפה ואחד בלבב]: (משפט ד) כריב יטסור לרוזה ה' מי גדור באחלה מי ישבחן בהר קדש הולך תטיט ופועל זדק ודובר אמת בלבבו ונעו הולך תטיט והברחים דכתיב בית התחלק לפני והה תטיט אבינו רכתיב יהויל יטשני אביה: (טפש מג) אמר רב חסיד אמר ר' ירמיה ארבעה כתות אין מקובלות פנוי שבינה. בת ליצים. בת שקריות. בת חנפיטים. בת טפנרי לשין הרע. בת ליצים רכתיב טפשך ידו את לוצאים. בת שקרים דכתיב 'דובר שקרים לא יקנ לבן ענין. בת חנפיטים רכתיב ימי לא לפניו חנף יבא. לא יuder במנזרך רע: (מלח קב) יוציא הרוח שעמוד לפניו ה' ויאמר אני אשפטן ויאמר ה' אליו במה ויאמר אזא והייתי רוח שקר בפי כל נבייאו ויאמר הפתה ונם הותכל צא ועשה כן טאי רוח אמר ר' יוחנן רוחו של נבות החורעאלי בא צא אמר רב בינה אל הדקב"ה צא מתחיצתי שכן כתיב דובר שקרים לא יקנ לבן ענין אמר דנטו ר' ירמיה דרכני ואינשי דפרע קיניה מהריב ביתיה: (ינמות סג) רב תהא קא מצערת ליה דביתחו כי אמר לה עבידי לי מלופחי עבדה ליה חיטצי עבידה ליה טלופחי כי נדל חייא בריה אפיק לה אל אייליא אמר אל אני הו דקה אפיקנא לה אל היינו דקארדי אינשי דנפיק מינך טעם מא מלפק טיהו את לא תעביד הבני שנאבר ליטחו לשונם דבר שקר העווה נלאו: (טוכה מו) א"ר יורא לא ליטא אינש לינוקא דיהיבנא לך מידי ולא יהיב ליה משום דאתה לאגמוריה שיקרא שנאבר ליטחו לשונם דבר שקר: (כ"ג סג) אמר רב יהודה אמר שטואל בהני תלה טלי עבידי דבנן דמשני בדורייה בסוכחה בפורייא ובאוושפיאו: (טכוות ל) תר' פנין לדין שלא יעשה סנינרין לדבריו היל' פרבר שקר חרחק כו': (כ"ג קג) המכבל שוד מהבר לו רעה שעורים לא חרענה חתין חרענה שעורים ר' שטען בן גמליאל אומר. אמר רב חסידא מ"ט רר' שטען בן גמליאל רכתיב ישרית ישראל לא יעשה עולה ולא ידברו כוב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית: (המ"ד כה) הnia רבי אוכר איזודי דרך ישירה שיבור לו האדם יאהב את התוכחות כו' ויש אמרים יתוק באטונה יתיה שנאמר עוני בנאמני ארץ וגנו. תר' יב' דברים שאלו אנשי אלכטנדريا את ר' בר הנינה כו' מה יעשה אדם ויתעשר אמר להן ירבה בסחורה ויישא שיתן באטונה אל הרבה עשו בן ולא הדעilo אלא יבקש וחומיט למי שהעשור שלו שנפטר צלי הכסף ולוי הוהב טאי קמ"ל רוזא בלבד הא לא שני: (טכוות נס) אמר רב בשעה שמכניכין אדם לרין אומרים לו נשאת ונתת באמונה כו': (חגיגת ק) א"ר אמר אין גשטים יורדים אלא בשנייל בעליך:

הדרורה א/or ב כנראה תי' : ג יומיש י' : ד דכיס כ' : ה ויקינט יט' : ו ככלים ט' : ז מילוט יז' : ח קט ט' : ט כוות' : י פלוט ק' : כ נויכ ט' :

אכזר לאדם להנהייג עצמן בזרבורי חלקות וסיהוטו ולא יהיה אחד בפה ואחד בלב אלא הוכנו כברו והענין שבלב הוא הדבר שבספה ואסורה לנגטן דעת הבריות ואפילו דעת עטיפות כי ואפילו מלה אחת של פיתוי ושל גנבת דעת אסורה אלא שפת אמת ורוח נבון הלב טהור מכל עמל ותועת (הנולך בז' ג' ס' ۲۰):

א) פ"ז. ירושלמי (בגיטות פ' ע) נר בך דשע מזוזה מקבצת וכוחו היה כל נתקל ולחוץ מוקיזין ליש כנין גרש נאך (ונמל נכו נאנו קדש) ממקומיו היה מתקים;

נזרל נצלאו טזינה רקכ"ה כמשזה שרכ
מןני נצלאו טנומר וחרני זקנמי
נדול נצלאו טזינה כמלוך של מנות. מןני
נטלאו גדול נצלאו טזינו נכתיב בקדושים
כמבה על כמויות כבניל לטיטיל צלאו כין
חיש להשתן רפי הלוור הווער גדול נצלאו
שליה טענו גאניזס נפי כל כנריות הוליה
צלוא ר' טמעון בן חלמיה הווער גדול
נצלאו טהון כלוי מהויק כל כברכות הוליה
צלוא טנומר ט' ינץ לית פמו נצלאו ר' ט
בקפר הווער גדול נצלאו טהון מוקס כל
כנריות הוליה נצלאו טנומר זכרך ט'
וישמד וגו' ויאס לר נצלאו:

רבי הילטיר בנו של ר' מילטור סקמבר
הוomer גדול כסלט שטיפל ישרף
שנידין טכודת כוכניות וצלוס נימיכס
ככינול חמר לאקג"ה חיון הבטן נוגע נכס
פניהם מהר פנור טניניס מפחים אהה לו חכל
תשאטלקו מה נטמר חלק לנס טהה יונצמו
כהן גדול צלוס זנחו כמחלוקת גדול
לצלוס ותכלת מלניכוס ממדבר קדמון טלית

שלוט טהטילו מקיים קריוכיס שלוט טהטהר
וונט טהטהר כורח ניג שפחים שלוט טהטהר
שלוט טהה ניחן נחלקס של רשתיס טהטהר
שלוט טהיתן למגיות טהטהר וענויות יירטא
כעיר גדוֹל כשלוט טמאנן טַל מוזי נדקה
דרבי מנוינט סנן סככניות הומר גדוֹל כשלוט
כחשלוט פカリ מלויוניס קריוכיס לו טהטהר
דאנטו קריוכיס שלוט קז' למתקס טיטס בו כל

**מחד וכל כמteil קגלה ותמלות כתוך ניתן
מעלך**

פחה לא מצא הקב"ה כי
השלום שנאמר ז' עז
בשלום: (מנילך י"ח) מה ראות
ת בדניט רכתייב יוציאו את
ברכם ברנה הדקבה שלום
בשלום: (נכיתת נח) אמר
יאמרי אינשי ליבען אינש
יזיתא שלמא: (פנת י') רב
אסור לאדם שיתן שלום
שנאמר יזכיר לו ה' שלום
טורי למיטר בבהב'ס דכהייב
י' גבי וזה אמר רב ברה
גורי אמר רב שרוי למיטר
להא מהימנא הכא שם עפ"ז
זה שלום בטרכמי טעולם לא
בנה דתלשה דעהה פנימית
(ב) חני רבי שפטון בן יהוא
זה וזרא הוא רכתייב עושה
טוני שאין אליו בא לטמא
הטרוחקים בורוע טשפהו
נדת היהת שם וקרבה בנט
יהודיה אומר לך רב אבל לא
לא לדחק ולא לך רב אל
לפני בוא יומם ה' הנדול והנד
ז' חמי אוכר אויהם לבירוי
הן עופחות הארץ על ט
הפלצון העמידים על חמי
יעמדו טים הוזרים על רוח
שנאמר

לחת טלייך למתפס וקרלהט מה
תבה הצעיצה חיקון כשלוס גו
ונגו' נдол כשלוס טויתן למוועז
ויש ינווחו על מסכנאות נдол
וילוס רב לחולני תורהן נдол
וכל נייד למוועז ס' ורב שלום
וילוס טנאלמר וויקדער ל' ס' של
ה צלוס וכודר ל' קכל נדו
הוין ליינס ומחירות טאנלאך וכענ
ספריי געמ' פט'ב):

וְיִשְׁלַׂשׁ כָּיוֹצֵר הַמֶּלֶךְ עַל כָּל הָמָן

מהסנאט אמר רב חמא בר
הויסנזהא בבאת הפטא הותם שם נטה לא איקרי רבי רשותנגן איקרי שלום : (ל"כ כנ) א"ר יוחנן מאי דכתיב יתפשט ופחד עטו עושראתה חכה פגימותה של לבנה לא פגימותה של קשת פגימתה של קשת דלא ליברו עובדי חמה נידי Ка משדייא : (ירוטלי מיט פחרקייע של טיס והכוכבים של אש וڌין זה עם זה ואין פזיקין זה שלום במרומי א"ר בין המלאר עצבו חזיו אש וחציו מיט : (ספ"ג יאני מרבן יוחנן בן זכאי ששטעה מרבו ורבו טרבו הלכה למשה כולטה לרחק ולקרב אלא לרחק את הטקורבן גזרוע לקרב אונזין בית צריפה היהת בעבר חרדין ודקוקה בני ציון בזוויע ועוד ציון בזוויע כנמ אלו אליו בא לפטא ולטה לרחק ולקרב רבינו לרחק רבינו שטען אומער להשות את המחלוקה וחכמים אומרים לעשות שלום בעולם שנאמר רגעה אنبي שלוח לכם את אלה הנביא והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם : (חנינס יב) הביא רשות ואין ידיעות כת רם ראות עומרות ואין ידיעות על כהייא עוכדת על העמדים שנאמר י"הכרנו א"ר ספקפה עטורי שנאמר לרוקע הארץ על הטיס ומיט על הגדים שנאמר על הארץ

כ澤ulos צהגטינו בסעת מלחמה גרייליס צלוס טנאמר כי תקדג חל טיר לאל
סיטון מלך חזקון דנרי צלוס וויהם יסלה יפתח מלוכיס מהו הומר ו
ויהפיה פנום מגן מגוניך נצלוס וויהמרא צלוס תנומת וכמסרטות טנאותך
לרטוק ולקרוב גדוול כ澤ulos צניין כחלקס של גרייקס טנאמר וטול צ
היין צלוס גמר פ' לרצעות גדוול כ澤ulos טייחן ליהוכני כתורח טנאמר
הירן וכתחגננ פל רחצ צלוס גדוול כ澤ulos צניין ללוודרי קורס טנאמר
טנאמר וקייא ממעס סגדקה צלוס גדוול כ澤ulos טטו של קקנ'כ קרי
צזקן צנגנ אל ממעס כרחות טנאמר יונר הור וגורה חוטן עט
טהצן וטחט טט שועב צלוס נמחמי איז דנרייס ק'ז ומם נמקוס
במלחמות האלנו

חביב כוֹן הַצְלָוָס זכָל מִעֵזֶס וּזְכִיּוֹת טְמֵנָה מִנְרָכָם חֲנִינוּ לְהַנְחָן וְחֲנִינוּ סְנִיקָץ מִן כָּמָקוֹם טְלוּס בְּגַנְגָּמָר וְשְׁכָחָיו כְּצָלָוָס וְכֵן מִתְחָכָה תְּוָיָּה וְכֵן מִתְחָכָה מְוֹתָא נְמַלְתָּם סְנַחַן טְכָרֵו טְלוּס טְנַהֲמָר גָּאֵן נְוָתָן לוֹ מִתְחָרֵב וְכֵן מִתְחָכָה מְוֹתָא זְהִין סְקָכָ'ל מְנַחָּס הַת וְרוֹצְלָוָס הַלְּגָן נְאַלְמָס טְכָלָוָס וְכֵן מִתְחָכָה מְוֹתָא זְהִין סְקָכָ'ל מְנַחָּס הַת וְרוֹצְלָוָס הַלְּגָן נְאַלְמָס טְכָלָוָס זְנַחְמָר לוֹמָר חַדְרָוָז זְלָוָס וְנוֹנָחָס וְנוֹו' וְכֵן יְשַׁדְמָל מַחְנְרָכִי

רשבג הומר כל כמות סלוס כתוק כיון מלא גלו שקטות כמיין ר